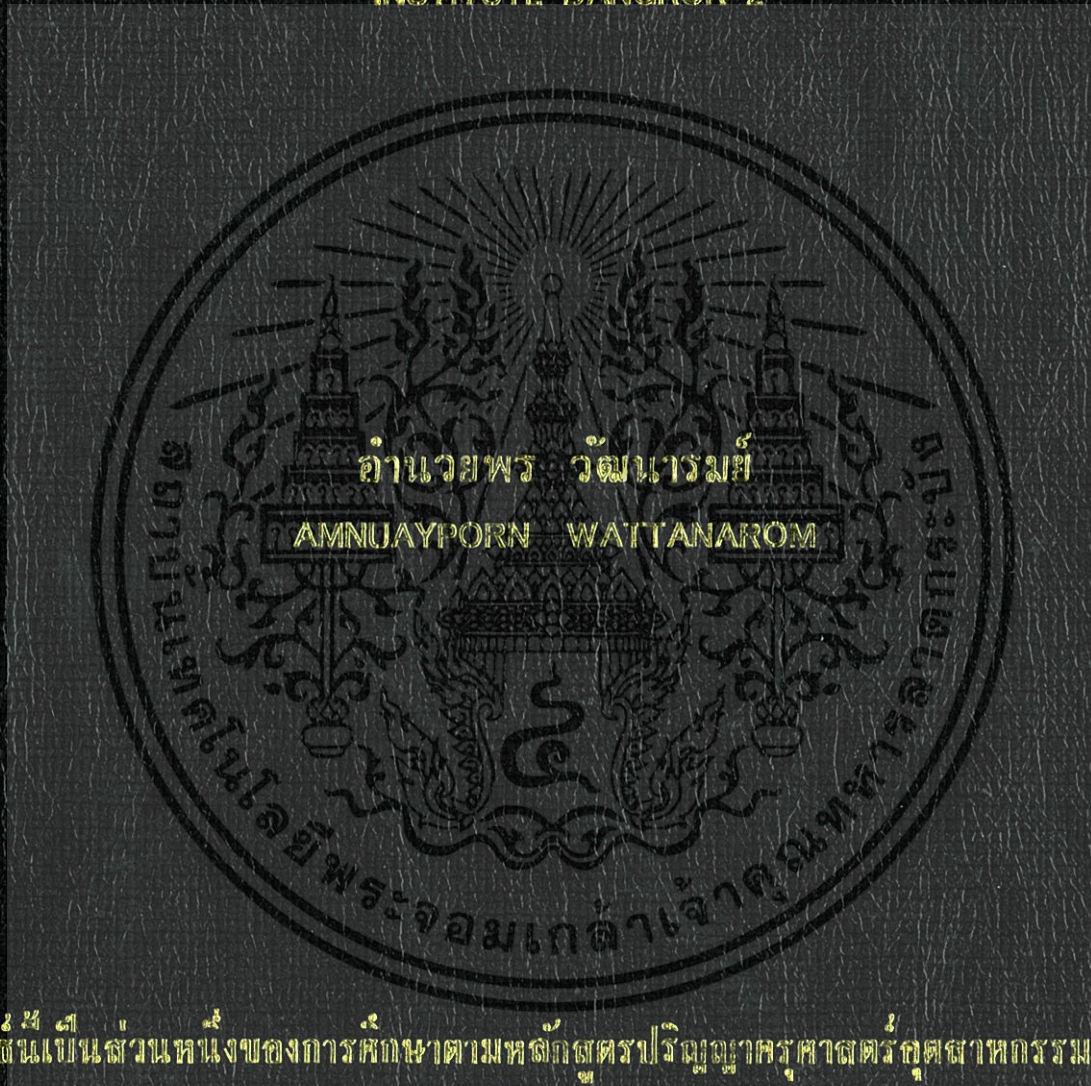

สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์
สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

STATES AND PROBLEMS ON TEACHER'S CLASSROOM ACTION
RESEARCH PERFORMANCE IN THE VOCATIONAL EDUCATION
INSTITUTE BANGKOK 2

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9708-30-X

สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์
สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

STATES AND PROBLEMS ON TEACHER'S CLASSROOM ACTION
RESEARCH PERFORMANCE IN THE VOCATIONAL EDUCATION
INSTITUTE BANGKOK 2

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2547

ISBN 974-9708-30-X

ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของ

**STATES AND PROBLEMS ON TEACHER'S CLASSROOM ACTION
RESEARCH PERFORMANCE IN THE VOCATIONAL EDUCATION
INSTITUTE BANGKOK 2**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION
IN VOCATIONAL CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2004

ISBN 974-9708-30-X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2
นักศึกษา	อำนวยการ วัฒนารมย์
รหัสประจำตัวนักศึกษา	45063408
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2547
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 285 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอน

1.1 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จากการอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ อาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมีวิธีการแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยการสังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไข ปัญหาที่นำมาทำวิจัยเป็นปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีหลักในการเลือกจากหัวข้อที่อยู่ในความสนใจอย่างแท้จริง และที่อยู่ในประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนประจำวัน ใช้วิธีการสำรวจวิเคราะห์และศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาจากการใช้แบบทดสอบ โดยสร้างเครื่องมือจากความรู้ความสามารถของตนเอง อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เขียนรายงานผลการวิจัยเมื่อทำการวิจัยเสร็จสิ้น

1.2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน สถานศึกษาได้ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหาตำรา เอกสาร วารสารการศึกษาและการวิจัยไว้ในห้องสมุด พร้อมทั้งจัดฝึกอบรมและสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้ปรึกษาอาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้งบประมาณจากทุนส่วนตัว

1.3 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้นำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยตรง ผลการวิจัยสามารถแก้ปัญหาได้บ้าง อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปเผยแพร่ ในส่วนที่เผยแพร่มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ เพื่อให้ผู้สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานที่รับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้มีการวิจัยต่อไปตามข้อเสนอแนะของผลการวิจัยนั้น การเผยแพร่ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเอกสาร

2. ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอน ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title	States and Problems on Teacher's Classroom Action Research Performance in the Vocational Education Institute Bangkok 2
Student	Amnuayporn Wattanarom
Student ID.	45063408
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2004
Thesis Advisor	Dr.Phadungchai Pupat
Thesis Co-advisor	Dr.Rangsan Maneelek

ABSTRACT

This research aimed at studying the states and problems on teacher's classroom action research performance in the Vocational Education Institute Bangkok 2, that is : aspect of research knowledge and skills, research performance support and research result implementation. The samples consisted of 285 teachers in institutes under Bangkok 2 Vocational Education Institute in academic year 2003 selected by stratified random sampling. The study instrument was a questionnaire which had reliability 0.92 ; the data were analyzed by percentage, means, standard deviation, t-test and F-test.

The findings revealed as follows :

1. States of teacher's classroom action research performance

1.1 Aspect of research performance knowledge and skills : Most of the teachers possessed knowledge and understanding on classroom action research performance by attending a siminar or training courses. Teachers who had never done classroom action research had solved their problems on teaching - learning activities development by observing the states of problems ; then , finding out the solving methods. The matter brought to research was student learning achievement ; topics were choosen from their real interesting and

experience in learning - teaching management. The methodology in research was analysis and study to find out the problems occurred after testing. The tools for solving solutions were created by their practical knowledge. Most of the teachers wrote their researches after completing of the studies.

1.2 Aspect of research performance support : institutions had supported teacher's classroom action research for teaching - learning development, i.e., providing concerned knowledge continuity, textbooks, documents, educational and research journals served in libraries, including training courses arrangement and support. Most of the teachers consulted advisors in other educational institutes when encountered problems, as well as they also spend their own money on expenses.

1.3 Aspect of research result implementation : most of the teachers took the research results into action directly for utilizing knowledge and solving problems in the classrooms. The research results could be able to solve some problems ; moreover, most of the teachers had never propagated the results. For researchers who popularized knowledge to interested persons or related organizations aimed to solve and develop their occupation and encouraged for further studies as those researches recommendations. Most of distribution was formed in documents.

2. Problems of teacher's classroom action research performance, that is : aspects of research knowledge and skills, research performance support and research result implementation, the findings indicated that teachers' difficulties as a whole and in each aspect problems were at moderate level.

3. The comparative study of the problems of teacher's classroom action research performance classified by educational degrees, it was found that the teachers who had different degrees would have the research performance problems. However, considering the problems as a whole and in each aspect, it showed significantly difference at 0.05 level.

4. The comparative study of the problems on teacher's classroom action research performance classified by teaching experience, it was found that the teachers who had different teaching experience would have the research performance problems. However, considering the problems as a whole and in each aspect, it showed significantly difference at 0.05 level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก คร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และคร.รังสรรค์ มณีเล็ก อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่าง ๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณท่านผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อบุญส่ง คุณแม่สำเนียง บุญครอง และคุณแม่แสงจันทร์ วัฒนารมย์ ผู้เป็นที่เคารพอย่างยิ่ง พร้อมทั้งคุณพี่พงษ์ และเด็กชายพัชรพล วัฒนารมย์ ที่ได้ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ และครู-อาจารย์ ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

อำนวยการ วัฒนารมย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	VI
สารบัญ.....	VII
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การอาชีวศึกษา.....	7
2.1.1 หลักการปฏิรูปการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2545 – 2546.....	7
2.1.2 การดำเนินงานตามแนวทางปฏิรูป.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	12
2.2.1 ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	12
2.2.2 การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	42
2.2.3 การนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้.....	51
2.3 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	58
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	74
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	103
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	103
5.2 อภิปรายผล.....	109
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	118
บรรณานุกรม.....	120
ภาคผนวก.....	125
ภาคผนวก ก.....	126
ภาคผนวก ข.....	151
ภาคผนวก ค.....	164
ประวัติผู้เขียน.....	171

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ และวุฒิการศึกษา.....	75
3.2 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจำแนกเป็นรายด้าน.....	77
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	83
4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2	84
4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน.....	85
4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ไม่เคยทำวิจัย ในชั้นเรียน.....	88
4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2	89
4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับบุคคลที่ไปขอคำปรึกษา และงบประมาณ ที่นำมาใช้ ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน.....	92
4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน.....	93
4.8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์.....	94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 แสดงจำนวนและคำร้อยละเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปเผยแพร่.....	95
4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมและ รายด้าน.....	96
4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และ ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	97
4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุน การทำวิจัยในชั้นเรียน.....	98
4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำ ผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้.....	99
4.14 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวม และรายด้าน.....	100
4.15 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	101
4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน.....	102

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.17 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	165
4.18 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	166
4.19 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	167
4.20 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	168
4.21 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	169
4.22 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	170

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู.....	20
2.2 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนตามแบบของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2540).....	30
2.3 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา.....	31
2.4 การกำหนดและเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา.....	32
2.5 พัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม.....	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครูและการปฏิรูปการศึกษา โดยจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 นอกจากนี้ยังได้กำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิรูปการศึกษาไว้ โดยมีจุดหมายที่สำคัญ คือ การสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยให้ผู้ที่ผ่านการศึกษาต้องมีความสามารถ และมีคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ คือ มีสุขภาพและพละอนามัยที่ดี ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีความสามารถในการคิด เป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ และแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว เสียสละ อดทนมีความเป็นประชาธิปไตย รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทยตามความเหมาะสมของการศึกษาในแต่ละระดับ (กรมวิชาการ, 2542 : บทนำ)

การเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษา จึงเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลที่เกิดกับตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องสอนให้นักเรียนได้ฝึกคิด ปฏิบัติจริง ประเมิน และปรับปรุงตนเองได้ เพื่อก่อให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งตัวจักรที่สำคัญดังกล่าวก็คือ “ครู” ที่ไม่ได้มีหน้าที่เพียง “สอน” เท่านั้น แต่จะต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับเด็กหรือผู้เรียน และการที่จะจัดให้ได้ดั่งนั้น ครูจะต้องเป็นนักวางแผนที่ดี เป็นนักคิดที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลจะต้องเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ติดตามข่าวสารใหม่ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ ด้วยการแสวงหาข้อมูลความรู้จากระบบข้อมูลสารสนเทศสมัยใหม่ ตลอดจนข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเลือกบริโภคข้อมูลที่เป็นความจริงได้อย่างชาญฉลาดเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และปรับตัวปรับใจให้เข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน (สิทธิพร คล้ายเมืองปัก, 2543 : 5) และเป็นผู้ที่มีศักยภาพดียิ่งกว่านักวิจัย และนักการศึกษาภายนอก ในการริเริ่มพัฒนาการเรียนการสอนบนพื้นฐานของสภาวะการณ์เงื่อนไขของห้องเรียน และนักเรียนที่ครูรับผิดชอบอยู่ ทั้งนี้ อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่ภายใต้กรอบของทฤษฎีหรือแนวทางที่กำหนดให้โดยผู้อื่นเสมอไป ครูเป็นผู้วางแผนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้ถึงขีดสุดตามศักยภาพของผู้เรียนเท่าที่ความสามารถของครูจะทำได้ บทบาทของครูจึงต้องขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น ครูต้องพัฒนาศักยภาพในการทำความเข้าใจปัญหา และเงื่อนไขของการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเองอย่างถ่องแท้ เพื่อค้นหาวิธีการปรับปรุง แก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดลองปฏิบัติตามวิธีการนั้น ๆ และประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติ โดยกระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ได้วิธีการในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพขึ้น อันเป็นเป้าหมายสูงสุดในการจัดการศึกษา (โอบาส ตรีปัญญา. 2529 : 10)

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ข้อ 5 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และในมาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในส่วนของนโยบายรัฐได้ให้ความสนใจ และให้ความสำคัญด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนของครูเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีจุดเน้นที่ต้องการให้ครูทำการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองหรือมุ่งเน้นให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีมาตรการหลายประการที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ครูเป็นนักวิจัยในชั้นเรียนกันมากยิ่งขึ้นด้วย (มนสิข สิริสมบุญ. 2544 : บทนำ) จะเห็นได้ว่า ครูมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทเป็นนักวิจัย เพื่อศึกษาหาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นครูผู้สอนในระดับใด สามารถทำการวิจัยได้ตั้งแต่อนุบาลจนถึงอุดมศึกษา งานวิจัยในชั้นเรียนจะยากง่ายซับซ้อนอย่างไรขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับปัญหาและสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงทำวิจัยได้ทุกระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 4)

ในการทำวิจัยนับได้ว่าเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษา ครูผู้ให้หลักสูตรต้องสามารถวิจัยได้ และนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ทันเวลา และถูกต้องกับสภาพปัญหาความเป็นจริง และจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูเกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ดังนั้นจึงจำเป็นที่ครูทุกคนจะต้องศึกษาวิจัยและพัฒนากันอย่างจริงจังเพื่อความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทุก ๆ หน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัยทางการศึกษา เช่น การจัดให้มีข้อมูลพื้นฐานที่ดี และพร้อมที่จะหยิบข้อมูลออกมาใช้ได้ มีเอกสาร แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง มีบุคลากรที่ได้รับการอบรมวิจัยมาแล้ว มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยและมีทุนสำหรับการดำเนินการวิจัย สาเหตุสำคัญที่ต้องมีการใช้การวิจัยนำหน้าการเรียนการสอน เป็นเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครู ครูส่วนใหญ่ไม่สามารถโยงทฤษฎี หลักการ ที่ได้เรียนมาไปสู่การปฏิบัติได้ ครูจึงสอนด้วยการเน้นเนื้อหาเป็นสำคัญ (บัญชา อึ้งสกุล. 2540 : เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10-11) ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนของครูที่ผ่านมา มักจะเป็นไปในลักษณะที่ใช้พื้นฐานความรู้เดิม ความสนใจส่วนตัวและประสบการณ์เดิมเท่านั้น มีครูจำนวนน้อยมากที่อาศัยการวิจัยเป็นเครื่องมือหรือนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานของตน (ประวิต เอราวรรณ์. 2542 : 2) ในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น ผู้วิจัยก็คือครู ตัวครูเป็นผู้สะท้อนความรู้ หรือข้อค้นพบออกมาซึ่งเป็นเรื่องที่ทำควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน มิได้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่แยกต่างหาก ซึ่งครูก็ได้จัดทำอยู่แล้ว เป็นแค่ว่าการกระทำนั้น ยังไม่เป็นระบบของการวิจัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2543 : 2) และจากกระบวนการพัฒนาครูประจำการที่ผ่านมา ยังไม่มีการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง โดยไม่ได้กำหนดแผนพัฒนาไว้ล่วงหน้า ขาดเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจน ขาดงบประมาณ และการมองเห็นความสำคัญในการพัฒนาครู และในส่วนตัวของครูเองยังขาดการพัฒนาทัศนคติและสร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ต่อการปฏิบัติงาน การพัฒนางาน ขาดความภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของวิชาชีพ ขาดความรับผิดชอบและจิตสำนึกความเป็นครู (ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. 2543 : 27) แม้จะมีการปฏิรูปการศึกษาทั่วไปในวงการครู ครูทำงานหนักมากขึ้น แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายเท่าที่ควร จะเห็นได้จากผลการประกวดแข่งขันความสามารถนักเรียนในเวทีโลก นักเรียนไทยยังคิดอันดับท้ายๆ ของการแข่งขัน ปัญหาคุณภาพนักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมปรากฏมากขึ้น ทั้งการติดยาเสพติด การทะเลาะวิวาท การล้วงละเมิดทางเพศ การมั่วสุมในแหล่งอบายมุข และมีค่านิยมที่ไม่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นไทย (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544 : 17) ส่วนทางด้านสถานการณ์คุณภาพของจบการศึกษา ในปัจจุบันนายจ้างยังไม่พอใจในฝีมือการทำงาน เพราะยังไม่มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริง การฝึกอบรมอาชีพยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการอย่างแท้จริง (ช่อผกา แก้วใหญ่ และวรวิทย์ อวิรุทธวีรกุล. 2545 : 53)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 เพื่อจะได้มาซึ่งข้อมูลและสารสนเทศไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ผู้สอน ให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร เพื่อสนองนโยบายตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

1.2.4 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

1.3.2 อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของวิชา ใจวิถี (2543 : 8-11) ที่กล่าวถึง การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ และวีระพล จุลตาเยี่ยม (2544 : 5) ที่ทำการวิจัยเรื่อง “การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู” โดยผู้วิจัยได้สรุปและกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยได้ 3 ด้าน ดังนี้

1.4.1 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.4.2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.4.3 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา

กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,013 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 แห่ง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) วุฒิการศึกษา จำแนกเป็น
 - 1.1) ปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 1.2) สูงกว่าปริญญาตรี
- 2) ประสบการณ์ในการสอน จำแนกเป็น
 - 2.1) 1-10 ปี
 - 2.2) 11-20 ปี
 - 2.3) 21 ปีขึ้นไป

1.5.2.2 ตัวแปรตาม คือ

- 1) สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2
- 2) ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การหาความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสภาพการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน หรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

1.6.2 สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ลักษณะตามความเป็นจริงของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 โดยครอบคลุมใน 3 ด้าน ดังนี้

1.6.2.1 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6.2.2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6.2.3 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.3 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่ทำให้การดำเนินงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยครอบคลุมใน 3 ด้าน ได้แก่

1.6.3.1 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6.3.2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6.3.3 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

1.6.4 ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้และความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา การออกแบบ การเขียนเค้าโครง ขั้นตอนและวิธีการ การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างถูกต้อง

1.6.5 การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การส่งเสริมและการพัฒนาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านนโยบาย การฝึกอบรม งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ผู้ให้คำปรึกษา ตลอดจนการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน

1.6.6 การนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการใช้การวิจัยในชั้นเรียน ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรม การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การบูรณาการกับรายวิชาอื่น การพัฒนาหลักสูตร และการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปเผยแพร่

1.6.7 อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการครู ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

1.6.8 วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 แบ่งเป็นปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

1.6.9 ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 และสถาบันการอาชีวศึกษาอื่นๆ แบ่งเป็น 1-10 ปี 11-20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความทางวิชาการ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การอาชีวศึกษา

2.1.1 หลักการปฏิรูปการอาชีวศึกษา

2.1.2 การดำเนินงานตามแนวทางปฎิรูปปฏิรูป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.2 การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.3 การนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้

2.3 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การอาชีวศึกษา

2.1.1 หลักการปฏิรูปการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2545 - 2546

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2546 : 1-4) กล่าวถึง หลักการปฏิรูปการอาชีวศึกษา ไว้ว่า

2.1.1.1 การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลก และเทคโนโลยีมีผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดการพัฒนาประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว รัฐมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศและสังคมไทยสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ คือ ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน การเตรียมความพร้อมกำลังคนเพื่อเผชิญกับระบบเศรษฐกิจใหม่ ที่มีลักษณะ โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การผลิตกำลังคนให้มีฐานความรู้ในวิชาชีพเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาของประเทศให้บรรลุตามวัตถุประสงค์จึงเป็นหัวใจสำคัญ

2.1.1.2 การจัดการอาชีวศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในแต่ละภาคเศรษฐกิจ

เอกสารเจตน์ารมณั้เพื่อให้บุคคลมีความรู้ใช้ มีทักษะในวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะทางโยพร้อมทั้งมีค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถนำทักษะความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพสร้างผลผลิตและรายได้เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน ใช้การศึกษาวิชาชีพเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สอนงานนโยบายของประเทศ สงครวมกับความยากจนของรัฐบาล โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาวิชาชีพ โดยจำแนกระดับตามหลักสูตรการเรียนการสอน คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพระยะสั้น จึงถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจที่สำคัญส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจำเป็นต้องกำหนดแผนปฏิรูปเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็ง ทนต่อความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อสนองตอบแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนา คือ “ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย”

2.1.1.3 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีบทบัญญัติที่วางรากฐานในการจัดและพัฒนการศึกษา ได้แก่ การกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาให้กับประชาชนไม่น้อยกว่าสิบสองปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่จัดเก็บค่าใช้จ่าย และจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ จากเจตนารมณ์ดังกล่าวของรัฐธรรมนูญทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มีบทบัญญัติในการวางกรอบและแนวทางเพื่อปฏิรูปการศึกษาในประเด็นหลัก ดังนี้

- 1) เน้นให้การศึกษาแก่ปวงชน ทั้งเด็ก เยาวชน คนวัยทำงาน และผู้เกษียณงานแล้ว โดยเปลี่ยนรูปแบบการให้การศึกษาให้หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน
- 2) เพิ่มการศึกษาภาคบังคับจาก 6 ปีเป็น 9 ปี และให้การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยผู้เรียนไม่เสียค่าธรรมเนียมการศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าสู่การอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาได้สะดวกขึ้นและมากขึ้น
- 3) เน้นให้ทุกภาคมีส่วนร่วมจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นองค์กรของรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันต่าง ๆ เช่น สถาบันศาสนา สถานประกอบการ ครอบครัวยุคใหม่
- 4) มีระบบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีมาตรการหลากหลายในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ คุณภาพครูอาจารย์ คุณภาพการบริหารจัดการ และคุณภาพด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 5) ปรับโครงสร้างการบริหารการศึกษา โดยมีองค์คณะบุคคลรวมทั้งผู้แทนประชาชนร่วมกำหนดนโยบายทางการศึกษา และกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาลงไปที่เขตพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) ปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นที่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้เรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนแล้วคิดเป็นทำเป็น เรียนแล้วคิดดีทำดี เรียนแล้วอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนแล้วสามารถไปสู่จุดหมายแห่งชีวิตได้

2.1.1.4 ในมาตรา 20 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระบุว่า “ การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ” ประกอบกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุไว้ในมาตรา 32 บัญญัติว่าให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็น 1 ใน 4 องค์กรหลักในการจัดระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการและกำหนดหน้าที่ไว้ใน มาตรา 34 ให้ “ คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาโดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ ”

2.1.2 การดำเนินงานตามแนวทางปฏิรูป

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้เร่งดำเนินการปฏิรูปการอาชีวศึกษาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตามแนวนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ ตามแนวทาง “ปฏิรูปปฏิรูป” ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 8-11)

2.1.2.1 ปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา

ได้กำหนดแนวทางดำเนินการ โดยมุ่งปรับทิศทางแนวทาง (Re-Orientation) คือ

- 1) ให้ความสำคัญความต้องการ (Demand Driven)
- 2) พัฒนาระบบการอาชีวศึกษา ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)
- 3) พัฒนาระบบการอาชีวศึกษาให้เป็นการศึกษาต่อเนื่อง (Lifelong Learning)
- 4) พัฒนาระบบอาชีวศึกษาให้เป็นระบบเปิด (Open Entry/ Open Exit)
- 5) พัฒนาระบบการเทียบ โอนประสบการณ์ (Validation of Experience)
- 6) สร้างความเชื่อมโยง (Articulation) โดยการจัดระบบหลักสูตรระบบการเรียนการสอน การศึกษาวิชาชีพให้มีความเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับและประเภทต่าง ๆ ซึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พัฒนาหลักสูตรใหม่ทั้ง 2 ระดับ คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2545 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2546

และได้จัดเป็นลักษณะของกลุ่มอาชีพ 9 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชาประมง และประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2.1.2.2 ปฏิรูปเรียนรู้

เพื่อให้การเรียนรู้วิชาชีพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ปรับระบบการเรียนรู้ โดยให้หลักการสำคัญ ดังนี้

1) จัดระบบการเรียนรู้ในลักษณะสหวิทยาการ (Multidisciplinary) การเรียนรู้วิชาชีพและเทคโนโลยีจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมโยงระหว่างศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมาใช้กับวิชาชีพหลัก

2) สร้างความแข็งแกร่งทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (Solid Knowledge / Solid Practical) จัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการภาคทฤษฎีและปฏิบัติเข้าด้วยกัน ด้วยการเชื่อมโยงและประยุกต์สู่การปฏิบัติงานอาชีพจริง

3) ให้ความสำคัญการสร้างสมรรถนะอาชีพ (Competency Base) การเรียนรู้การสอนอาชีวศึกษาทุกระดับและประเภทวิชา ปฏิรูปโดยจัดให้มีการเรียนรู้โดยใช้สมรรถนะหรือสามารถในการปฏิบัติงานเป็นฐาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะจนเกิดสมรรถนะในอาชีพนั้น ๆ

4) ขยายการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกงานในสถานประกอบการ (Dual Vocational Training และ On – the Job Training) โดยการผนึกความร่วมมือจากภาคเอกชนเพื่อขยายการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและการส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ

5) การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ (Self – Learning / E-learning) โดยการให้การสนับสนุนสถานศึกษาทุกแห่ง จัดสถานที่สำหรับการส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และจากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

6) การจัดทำโครงการหรือโครงการงาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการสร้างสมรรถนะในการประกอบวิชาชีพ ก่อนจบการศึกษาทุกหลักสูตร

2.1.2.3 ปฏิรูประบบบริหารจัดการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการปฏิรูประบบบริหารจัดการ (Re-Organizing) ได้ดำเนินการ โดยส่วนกลางเปลี่ยนจากกรมอาชีวศึกษาเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และจัดให้มีสำนักต่าง ๆ ขึ้นมารับผิดชอบงานแต่ละด้าน จำนวน 7 สำนัก และได้รวมกลุ่มสถานศึกษา (Clustering) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยรวมกลุ่มสถานศึกษาทั้งหมดในสังกัด 412 แห่ง เป็น 28 สถาบันการอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การสร้างความเข้มแข็งระบบเครือข่ายและความร่วมมือ (Strengthening Partnership and Collaboration) ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Networking System) การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐาน (Standardizing System) พัฒนาระบบ IT ตลอดจนการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม/เทคโนโลยี (Research and Development of Innovation and Technology)

2.1.2.4 ปฏิรูปครูและบุคลากร

เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยได้ดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามยุทธศาสตร์สำคัญในการดำเนินการปฏิรูประบบครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย

1) พัฒนามาตรฐานครูและผู้บริหารการอาชีวศึกษา (Vocational Education Teachers and Administrators Standards)

2) สร้างศักยภาพในวิชาชีพ (Competent Teachers) ด้วยการส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานจริงด้วยการสร้างประสบการณ์ในสถานประกอบการ เพื่อถ่ายทอดแก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีเครือข่ายการทำงานร่วมกับผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด โดยจัดให้มี แผนงานสร้างความเข้มแข็งในวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วยหลักสูตรการจัดฝึกอบรมในด้านการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาทักษะวิชาชีพ พัฒนางานกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ของกลุ่มวิชาต่าง ๆ การวิจัยในชั้นเรียน การวัดและประเมินผล การประกันคุณภาพ การใช้สื่อการเรียนการสอนและการบริหารงบประมาณ เป็นต้น

3) สนับสนุนให้ครูปรับพฤติกรรมไปสู่ Learning Teachers ที่สามารถ Upload สื่อการสอนและหาความรู้เพิ่มจาก ICT มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง Self-Learning โดยได้จัดให้มีแผนงานเตรียมความพร้อมเข้าสู่การปฏิรูปการศึกษา ประกอบไปด้วยงาน/โครงการ/และกิจกรรมต่าง ๆ อาทิเช่น การจัดประชุมสัมมนา การฝึกอบรม การศึกษาดูงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปอาชีวศึกษา การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ครูแกนนำ โดยครอบคลุมครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด จำนวนประมาณ 15,000 คน

4) ฝึกอบรมพัฒนาและให้การรับรองครูฝึกในสถานประกอบการ ที่มีบทบาทในการจัดการอาชีวศึกษา

2.1.2.5 ปฏิรูประบบการเงินและทรัพยากร

1) การวางแผนระดับพื้นที่ (Area Catchment Planning)

2) การวางแผนการใช้ทรัพยากร (Resource Mapping)

3) การจัดงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Results Based Budgeting)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลิน ไชย (2539 : 57) และสุวัฒนา สุวรรณเจตนิคม (2540 : 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ความจริง ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะการวิจัยแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยครูเป็นผู้ดำเนินการวิจัย และนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

อุทุมพร จามรมาน (2540 : 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการวิจัยที่ทำโดยครูของครู เพื่อครูและสำหรับครู เป็นการวิจัยที่ครูผู้ซึ่งต้องคงปัญหาในการเรียนการสอนออกมาและครูผู้ซึ่งต้องแสวงหาข้อมูลเพื่อมาแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัยคือคำตอบที่ครูจะเป็นผู้นำไปใช้แก้ปัญหของตน

ประวิศ เอรารวรรณ์ (2542 : 3) วิทยา ใจวิถี (2543 : 5) และจุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 11) ได้ให้ความหมายสอดคล้องกันไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าของครูซึ่งจัดว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา(Problem Solving) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมนักเรียนและคิดวิเคราะห์(Critical Thinking) เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน และช่วยเหลือผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ จุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการศึกษาและวิจัยควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาและ/หรือพัฒนาการสอนของตนเองและเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไป

ผ่องพรรณ ศรัยมงคลกุล (2543 : 21) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อทำความเข้าใจปัญหาและแสวงหาคำตอบ เป็นกระบวนการที่อาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ทั้งนี้มีเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

1. เพื่อค้นพบความรู้ ความจริง ซึ่งอาจจะเป็นการค้นพบความรู้ใหม่ที่เพิ่มพูนขึ้นจากองค์ความรู้ที่มีอยู่แล้ว และอาจจะเป็นการพัฒนา (ตรวจสอบ ประเมิน ขยาย) ความรู้ที่ได้ค้นพบมาก่อนแล้ว

2. เพื่อนำความรู้ที่ค้นพบมาก่อนแล้ว ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 11) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ใน

เอกสารการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่างรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเองให้ทั้งตนเอง และกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาสอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

กาญจนา วัฒยา (2544 : 23) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่มีรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยเชิงบรรยายผสมผสานกัน และเป็นการวิจัยจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน และเป็นการวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอน

ชาติรี สำราญ (2544 : 2) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การทดลองยุทธวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาของครู ซึ่งคิดค้นขึ้นมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ตามปกติแต่หวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งครูและเด็กมากที่สุด เพราะฉะนั้นงานวิจัยในชั้นเรียนจะ ไม่เป็นเรื่องราวใหญ่โตที่ต้องใช้เวลาเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ผลนานนับเดือนนับปีจนเกิดเป็นผลงานเล่มใหญ่

มนสิข สิริสมบุญ (2544 : 12) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสะท้อนผลการปฏิบัติงานตามสภาพที่เป็นจริงของครูและผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการตัดสินใจในการแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาและเพิ่มความรู้ในงานของครูให้มากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับหลักสูตร การบริหารและการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ตามความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนข้างต้นเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. การศึกษาค้นคว้าที่สะท้อนงานของครูเองเป็นกลุ่ม
2. กระบวนการที่ครูได้พยายามศึกษาปัญหาของตนเอง โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์
3. การทำวิจัยกับเหตุการณ์ที่เป็นส่วนย่อย ๆ ในโลกแห่งความเป็นจริงของชั้นเรียน
4. การรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการที่เป็นระบบ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและ เปลี่ยนแปลงในชั้นเรียน
5. รูปแบบการแก้ไขปัญหาลักษณะที่สามารถช่วยเหลือครูในการนำหลักสูตรไปใช้
6. การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดการศึกษาโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้เรียน

7. อาศัยกระบวนการสะท้อนกลับข้อมูลของครูเอง และการปฏิบัติงานร่วมกันกับผู้เรียนเพื่อแก้ปัญหาที่ตนเองประสบอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ดำเนินการ โดยครูหรือผู้บริหาร เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

9. การวิจัยเพื่อพัฒนา และเป็นแนวทางในการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ในชั้นเรียน

สมเจตน์ ไวยากรณ์ (2544 : 6) ให้ความหมายว่า การวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ความจริงโดยอาศัยวิธีการที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้ความรู้ในการวิจัย หมายถึง “ ความรู้ที่เชื่อถือได้(Reliable Knowledge) ” หรือความรู้ที่ได้มาจากวิธีการที่เชื่อถือได้นั่นเอง ซึ่งความรู้ความจริงดังกล่าวไม่จำเป็นต้องแน่นอนตายตัวเสมอไป อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ แต่จะต้องดำรงสภาพเช่นนั้นในภาวะที่ทำการวิจัยอยู่ระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เป็นไปตามกฎแห่งความน่าจะเป็นของปรากฏการณ์ธรรมชาติ

สำนักงานสภาพสตาบันราชภัฏ (2544 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน กระทำโดยครูผู้สอน โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนในชั้นที่ครูสอนอยู่และสามารถเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาคได้

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 4) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการในการแก้ปัญหา หรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุของปัญหา แล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนาที่เชื่อถือได้ เช่น การสังเกต จดบันทึก และวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2.2.1.2 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในหลายด้าน ดังแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ดังนี้

ชัยพจน์ รักษาม (2539 : 2-4) กล่าวว่า การวิจัยจะช่วยปรับปรุงด้านวิชาชีพครู และครูผู้สอนที่ทำการศึกษาและทดลองงานวิจัยกันอย่างจริงจัง แล้วจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งเกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ อย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัยเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อวงการศึกษาก็ได้ เพราะคุณค่าหรือผลจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ได้ผลนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. นักเรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้เร็วก็ไม่สร้างปัญหาให้กับครูผู้สอน แต่นักเรียนที่เรียนช้าและครูยังใช้การสอนแบบเดิมแล้วนักเรียนกลุ่มนี้ จะเรียนตามไม่ทันและอาจสร้างปัญหาให้กับครูกับโรงเรียนและสังคมส่วนรวม การที่ครูไม่วางเฉยแต่พยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา คิดหาทางแก้ปัญหาโดยทำวิจัยในชั้นเรียน ตั้งแต่เริ่มคิดปัญหาการวิจัย หาทางแก้ปัญหาจนกระทั่งถึงการนำปัญหาที่พบไปใช้ เมื่อครูได้ผลการวิจัยและนำไปใช้ ในชั้นเรียนผลดีที่ได้จะตกอยู่กับนักเรียนที่ได้รับการแก้ไข้ปัญหา ทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลง ที่ดีขึ้นเติบโตก้าวหน้าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

2. ครูมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ คือ การวางแผนทำงานประจำได้แก่ วางแผนการสอน เลือกวิชาสอนที่เหมาะสม ประเมินการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจน จะทำอะไร กับใคร เมื่อไร ด้วยเหตุผลอะไรและทำให้ทราบผลการกระทำว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใดได้อย่างไร โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนครูจะสังเกตว่าผลการวิจัยนั้นแก้ปัญหาได้หรือไม่ ทำให้นักครูเพิ่มความระมัดระวังต่อการสอนของตน ได้เรียนรู้ว่าทฤษฎีการสอนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาการสอนของครูให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและการพิจารณาการปฏิบัติงานของตนเองอย่างเป็นระบบ โดยใช้กระบวนการวิจัยสามารถพัฒนาการทำงาน ไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

3. ในโรงเรียนจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มครูมากขึ้น ทั้งในรูปและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในหมวดวิชาและระหว่างหมวดวิชา ตั้งแต่การร่วมกันคิดหาปัญหาการวิเคราะห์หาสาเหตุ การเขียนรายงานเพราะครูในโรงเรียนมีความถนัดหรือชำนาญต่างกัน ถ้าได้ระดมสรรพกำลังจากความถนัดของแต่ละคนแล้วก็จะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น ครูคณิตศาสตร์มีความถนัดในการคำนวณ การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ครูบรรณารักษ์ ช่วยการเขียนบรรณานุกรม ครูภาษาไทยช่วยตรวจการสะกดคำ ครูภาษาอังกฤษช่วยด้านการอ่านเอกสาร คำรายงานวิจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 15) กล่าวว่า เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนารจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนารชุมชน แหล่งการเรียนรูู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตย ที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยน ประสพการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาญจนา วัฒนา (2544 : 25-26) กล่าวว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นผลดีกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพราะคุณค่าหรือผลงานจากการคิดค้นนวัตกรรม การศึกษาขึ้นมาใช้ได้ผลนั้นจะก่อประโยชน์ ดังนี้

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถหรือมีพื้นฐานแตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้ช้า บางคนเรียนรู้ได้เร็ว หากครูใช้วิธีสอนหรือสื่อการสอนอย่างเดียวกันนักเรียนกลุ่มอ่อนอาจตามไม่ทันดังนั้นการที่ครูพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาอย่างมีหลักการแล้วคิดหาทางแก้ปัญหาโดยคิดค้นวิธีสอนหรือสื่อการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มอ่อนจะทำให้เกิดผลดีกับนักเรียนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ครูมีคุณภาพการสอนที่ดี ครูมีการวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ เริ่มตั้งแต่มีการเตรียมการสอน จัดทำแผนการสอน เลือกวิธีสอนที่เหมาะสม ประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่า จะทำอะไร กับใคร เมื่อไร ด้วยเหตุผลอะไรและทำให้ทราบผลการกระทำว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด ได้อย่างไร การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูได้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และผลการวิจัยยังสามารถแสดงให้เห็นคุณภาพการสอนของครูให้เห็นว่าเป็นครูมืออาชีพที่พร้อมก้าวเข้าสู่ยุคของการปฏิรูปการศึกษา และก้าวสู่การประเมิน คุณภาพต่อไป

3. โรงเรียนมีชื่อเสียง โรงเรียนที่มีครูมีคุณภาพสูง นักเรียนย่อมมีคุณภาพสูงด้วย ครูและนักเรียนจะสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน การที่ครูต้องทำการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยยกระดับมาตรฐานทางวิชาการให้สูงขึ้น เช่น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ลดปัญหาการคิด 0 , ร , มส นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากที่ฟังครูสอนเพียงอย่างเดียวมาเป็นการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาและเกิดการเรียนรู้โดยผ่านสื่อหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับความสามารถหรือความแตกต่างของนักเรียน การเรียนการสอนจึงเป็นตามหลักการที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ

4. สร้างมาตรฐานการศึกษา รายงานการวิจัยในชั้นเรียนสามารถส่งขอรับการประเมินเพื่อขอเลื่อนระดับตำแหน่งทางวิชาการ เมื่อมีงานวิจัยที่ดีเป็นจำนวนมากจะเป็นเครื่องแสดงว่า การเรียนการสอนได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของการวิจัย และนั่นคือเป็นการสร้างมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้นด้วย

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 2) กล่าวว่า ผลของการวิจัยในชั้นเรียนก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ เช่น

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น เพราะครูผู้สอนสามารถใช้นวัตกรรมสื่อการสอน วิธีการหรือเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ครูพัฒนางานของตนเองใหม่มาตรงจุด เน้น เก่งขจนและสามารถใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเสนอขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

3. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียน

4. เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารหรือพัฒนาการจัดการศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544 : 7) กล่าวว่า อย่างน้อยที่สุดการวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีพลังอำนาจในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันทั่วทั้งที่มีประสิทธิภาพ

2. ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบ ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจในวิธีการที่นำมาใช้

4. ช่วยให้โรงเรียนสามารถกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

5. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการแก้ไขปัญหา และพัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มศักยภาพทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับชาติ (2544 : 4-5) กล่าวว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการศึกษ เพราะคุณค่าหรือผลงานการคิดค้นนวัตกรรมหรือนวัตกรรมนำมาใช้จนได้ผลนั้น จะก่อประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. นักเรียนโดยทั่วไปนักเรียนในชั้นเรียนมักจะมีความรู้ ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกันบางคนเรียนรู้ได้เร็วก็ไม่ต้องสร้างปัญหาให้ครู แต่นักเรียนบางคนเรียนช้าและครูยังใช้รูปแบบการสอนแบบเดิม นักเรียนกลุ่มนี้จะเรียนตามไม่ทันและอาจสร้างปัญหากับครูกับโรงเรียนและสังคมส่วนรวม การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาอย่างมีหลักการแล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ จนในที่สุดมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรพึงประสงค์ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป

2. ครู การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด และช่วยให้สามารถแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาในเบื้องต้นอาจจะมีคุณภาพไม่เป็นที่พอใจ กิจกรรมของการวิจัยจะช่วยให้สามารถปรับปรุงทางเลือกเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงทางเลือกเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูและนักเรียนต่อไป

ไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพลักษณ์ที่ดีให้กับครูผู้นั้นให้เป็นผู้แสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนของตนอย่างต่อเนื่อง จนในที่สุดเป็นผู้มีความรู้ซึ่งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน เป็นครูผู้รอบรู้ (Master Teacher)

3. โรงเรียน เนื่องจากกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนเริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอน ในระดับภาพรวมของโรงเรียนส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการ โดยทั่วไป

4. วงการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนจะก่อให้เกิดการขยายองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการสอน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ สื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้วิชาชีพครู ยกระดับกลายเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพทั่วไป

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 5-7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน และวงการศึกษา ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ถ้าครูใช้รูปแบบการสอนเพียงแบบเดียวกับผู้เรียนทุกคน อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น เช่น จากปัญหาพฤติกรรมเรียนส่งผลกระทบไปถึงปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบต่อครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไป โรงเรียนและสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ใฝ่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป ซึ่งส่งผลไปถึงการจัดปัญหาและผลกระทบอื่น ๆ ด้วย

2. ประโยชน์ต่อครู การวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอะไร กับใคร เมื่อไร เพราะอะไร และทำให้ทราบผลการกระทำว่า บรรลุเป้าหมายได้อย่างไร เพียงใด ช่วยให้ครูเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ใฝ่เรียนรู้ที่ผ่านการพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับได้และเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายคนและแต่ละคนอย่างไรบ้าง

3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งภายในหมวดวิชา และระหว่างหมวดวิชา มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหาตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุ จนถึงเขียนรายงาน การได้ระดมสรรพกำลังจากความคิดเห็นของแต่ละคนจะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถวิเคราะห์สาเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด เป็นการสร้างเครือข่ายกัลยาณมิตรกันทางวิชาการในโรงเรียน และยกระดับมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนให้สูงขึ้น

4. ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคน ดำเนินการว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษา และกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครูอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ และช่วยพัฒนาคุณภาพการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพและปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ สามารถพัฒนาคนไปสู่ครูมืออาชีพที่มีส่วนในการสร้างมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้นและเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

2.2.1.3 ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลาย ดังนี้

วิรัช วรรณรัตน์ (2527 : 44-48) กล่าวว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ดังนั้นลักษณะและรูปแบบการวิจัยจึงสามารถแยกพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวต่อไปนี้

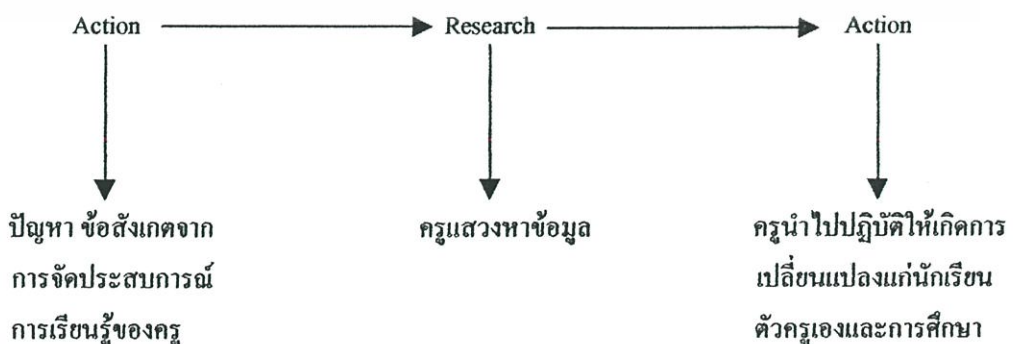
1. ด้านหลักสูตร โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร คือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมและวิธีการประเมินผลตลอดหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร ลักษณะงานวิจัยจึงเน้นไปทางการประเมินหลักสูตร การติดตามการใช้หลักสูตรและการทดลองหลักสูตรเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของหลักสูตร

2. ด้านการเรียนการสอน ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน คือ แผนการสอน วิธีสอน แบบฝึก หนังสืออ่านประกอบ ชุดการสอนและการจัดกิจกรรม ลักษณะงานวิจัยจึงเน้นไปในทางการสร้างการผลิตและการทดลองใช้นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เช่น การประเมิน ติดตามการใช้แผนการสอน การทดลองหรือชุดการสอน การเปรียบเทียบวิธีสอนหลายวิธี การสร้างหรือผลิตแบบฝึกชุดการสอนหรือหนังสืออ่านประกอบ ผลการใช้สื่อแบบฝึกหรือหนังสืออ่านประกอบ การจัดหรือการใช้ รูปแบบกิจกรรมในการเรียนการสอน เจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอนต่อรายวิชา ต่อแบบฝึก ต่อสื่อหรือต่อวิธีสอน เป็นต้น การวิจัยในชั้นเรียนส่วนนี้มีความใกล้ชิดกับตัวครูผู้สอนและตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง และนับว่าเป็นงานที่พึงปรารถนาของทุกฝ่ายที่ต้องการพัฒนานวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาให้สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ได้จริงในโรงเรียนและในชั้นเรียน เพราะถ้าการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีนวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการทดลองที่ใช้ได้ผลดีมาแล้วและนำมาขยายผลใช้ในสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริงย่อมจะเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อผู้เรียน และครูผู้สอนซึ่งทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพดีขึ้น

3. ด้านการวัดและประเมินผล ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัดและผลการสอบวัด ลักษณะงานวิจัยจึงเน้นไปทางการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ การวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ การรายงานผลการสอบ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การขาดความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาหรือกับฐานข้อมูล (Data Base) ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัดนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบทดสอบนับว่ามีความสำคัญยิ่งต่องานการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพราะไม่ว่าจะเป็นการทดลองวิธีสอน การใช้สื่อ การใช้ชุดการสอน เป็นต้น จะต้องสร้างแบบทดสอบที่ตรวจสอบผลหรือวัดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องเรียนรู้ในส่วนการสร้างและเทคนิคการเขียนข้อสอบไว้ด้วย

อุทุมพร จามรบาน (2540 : 31-32) กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่าการวิจัยในชั้นเรียนของครูจะมุ่งที่ห้องเรียนและโรงเรียน โดยครูเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ นั่นคือ การวิจัยของครูเป็นวัฏจักรสั้นให้ครูเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการงานของตนเองมากยิ่งขึ้นนั่นเองซึ่งจะส่งผลต่อนักเรียน การวิจัยของครูนอกจากมุ่งปรับปรุงการจัดการประสบการณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนแล้ว ยังต้องการให้เกิดการปฏิบัติหรือ Action เกี่ยวกับโรงเรียนและห้องเรียน ซึ่งผลของ Action ดังกล่าวอาจขยายวงกว้างไปยังห้องเรียนอื่น โรงเรียนอื่นในพื้นที่เดียวกันและพื้นที่อื่นได้ด้วย เช่น ถ้าครูพบว่าวิธีแก้ปัญหาคความประพฤตินักเรียนของตนได้ผล ก็อาจส่งผลกระทบต่อวิธีการแก้ปัญหาคความประพฤตินักเรียนในห้องเรียนอื่นรายอื่น และอาจส่งผลต่อการสร้างกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน ประถมศึกษา ดังแสดงในแผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่องพรรณ ศรียมมงคล (2543 : 34-35) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนโดยมากควรเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งอาจจะเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเต็มรูปหรือเฉพาะส่วนก็ตาม นักวิจัยทางการศึกษาเห็นสอดคล้องกันว่า วิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีลักษณะการพิจารณาตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดเริ่มต้นการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนมีจุดกำเนิดจากสภาพปัญหาหรือข้อขัดข้องในการเรียนการสอนที่ครูพบ ครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ปัญหานั้น ๆ ด้วยวิธีการวิจัย ปัญหาวิจัย จึงเริ่มจากความคิดของครูมากกว่าความคิดของผู้อื่นหรือจากหลักทางทฤษฎีโดยตรง

2. ขอบเขตของการวิจัย โดยขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะแคบ และเฉพาะเจาะจงในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ปัญหาการวิจัย (Research Problem) เรื่องที่วิจัยอาจจะเป็นประเด็นเดียวแต่สำหรับครูแล้วจะมีความหมายสำหรับการเรียนการสอนโดยตรง

2.2 ประชากร มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนหรือสถานะการณ์การเรียนหนึ่ง ๆ (Classroom Context) ในการศึกษาอาจมุ่งที่นักเรียนเฉพาะราย นักเรียนห้องหนึ่งหรือหลายห้องที่ครูทำการวิจัยนั้นมีตัวรับผิดชอบในการเรียนการสอน

2.3 การนำผลวิจัยไปใช้ การวิจัยมุ่งผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำการวิจัยนั้น ๆ โดยตรงไม่มุ่งเพื่อนำไปใช้ในวงกว้าง กล่าวคือ ไม่มุ่งข้อสรุป เชิงนัยทั่วไป

3. ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางกระบวนการวิจัยทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยที่ดำเนินการ โดยครูคนเดียวหรือโดยคณะครูร่วมกันวิจัย อีกทั้งอาจมีนักการศึกษาในระดับปฏิบัติ เช่น ศึกษานิเทศก์ร่วมในการวิจัยด้วยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการวิจัย

4. การวิจัยจะดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการเรียนการสอนปกติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สีกว่าอยู่ภายใต้ภาวะการวิจัย ผลการวิจัยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ธรรมชาติของห้องเรียนที่เป็นปกติวิสัย

5. กระบวนการวิจัย มีการเชื่อมโยงระหว่างการคิดเชิงสะท้อน (Reflective Thinking) และการปฏิบัติ (Action) อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีการพินิจพิเคราะห์ ทบทวน ทั้งก่อนและหลังการทดลองปฏิบัติ

6. วิธีการวิจัย มีความยืดหยุ่นปรับให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน เช่น อาจเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประยุกต์ ซึ่งดำเนินการ ได้อย่างกลมกลืนกับการสอนของครูและใช้สถิติที่ไม่ซับซ้อนมากนักในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น ข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยอาจจะขาดน้ำหนักไปบ้างในด้านความเที่ยงตรงเมื่อเปรียบเทียบกับกรวิจัยทั่วไปอิงทฤษฎีและหลักการที่เข้มงวด แต่จะเป็นการวิจัยที่ให้ประโยชน์โดยตรงเท่าที่ครูผู้ทำวิจัยต้องการ

วิทยา ใจวิถี (2543 : 4) กล่าวว่า การวิจัยเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้ ครูจะเข้าใจว่าวิจัยเป็นวิธีการยุ่งยากซับซ้อนต้องใช้สถิติสูง ๆ และต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเป็นอย่างดี แต่แท้ที่จริงแล้วครูได้ทำงานในลักษณะของการวิจัยอยู่บางส่วนแล้ว คือ การสอนไปพร้อมกับแก้ปัญหาในห้องเรียนไป

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 11) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนมีดังนี้

1. การสะท้อนกลับผลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนเองและผลที่เกิดขึ้น
2. การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อร่วมงาน มีส่วนวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานและผลที่ได้รับ
3. กระบวนการที่มีการดำเนินงานเป็นวงจรต่อเนื่อง และทำเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 14-15) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการวิจัยในชั้นเรียนควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นการวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนพร้อมกับทำการวิจัยไปด้วย แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ครูต้องศึกษาการแก้ปัญหาหรือพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองในลักษณะการทำวิจัย และกระทำควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนโดยไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัยมากนัก คงมุ่งเน้นเฉพาะการปฏิบัติงานของครูที่รวบรวม เป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2.2.1.4 กระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

วิรัช วรรณรัตน์ (2527 : 44-48) ได้สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. กำหนดปัญหา วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนค้นหาสาเหตุของประเด็นปัญหาแล้วกำหนดประเด็นหรือเรื่องที่จะทำการศึกษาค้นคว้า
2. นิยามปัญหา เมื่อทราบสาเหตุหรือที่มาของปัญหาและสามารถกำหนดประเด็นปัญหาชื่อเรื่องได้แล้ว จะต้องทำความเข้าใจประเด็นปัญหาหรือเรื่องที่จะทำการศึกษาค้นคว้า โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นทำการกำหนด

เอกสารที่มุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ซึ่งกำหนดสมมติฐาน กำหนดความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า ในส่วนเนื้อหา จำนวนตัวอย่าง จำนวนตัวแปร พร้อมกับให้นิยามศัพท์ ตัวแปรในส่วนตัวแปรต้น ตัวแปรตาม ตลอดจนตัวแปรที่เกี่ยวข้องบางตัว

3. การรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นการดำเนินการวิจัย ซึ่งจะต้องกำหนดกลุ่ม ตัวอย่างที่จะใช้สร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เลือกแบบการวิจัย โดยเฉพาะด้านการทดลองจะใช้กลุ่มเดียวหรือหลายกลุ่ม มีกลุ่มควบคุมที่ใช้การเปรียบเทียบหรือไม่ เมื่อดำเนินการ ในส่วนของ กลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือเสร็จก็ดำเนินการจัดกระทำทดลองหรือเก็บข้อมูลตามแผน และระยะเวลาที่กำหนด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลจากการจัดกระทำหรือทดลองแล้วนำข้อมูล ไปวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติช่วยในการแปลผล/สรุปผล ตามจุดมุ่งหมายหรือสมมติฐานที่กำหนดไว้

5. สรุปและรายงานผล หลังจากได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะต้องนำเสนอ ข้อมูลและสรุปข้อมูลค้นพบตามข้อมูลที่ปรากฏพร้อมการอภิปรายและเสนอแนะเกี่ยวกับข้อค้นพบ นั้น แล้วนำเสนอผลงานทั้งหมดโดยการเขียนรายงานตามหัวข้อและรูปแบบที่แต่ละสถาบันหรือ หน่วยงานกำหนดไว้

กรมวิชาการ (2535 : 2-9) ได้กำหนดกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ที่สำคัญไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ศึกษาสภาพปัญหาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อหาลักษณะของปัญหา และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาหรือเปรียบเทียบผลของการใช้นวัตกรรมการศึกษา

2. การออกแบบนวัตกรรมในด้านต่อไปนี้

2.1 โครงสร้าง/ส่วนประกอบ เช่น นวัตกรรมนี้ควรประกอบด้วย คู่มือครู กิจกรรมและสื่อเครื่องมือวัดพฤติกรรม แบบทดสอบ เป็นต้น

2.2 การนำไปใช้ เช่น มีการอบรมครู มีการวัดหรือทดสอบนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ช่วงเวลาประมาณ 1 ภาคเรียน เป็นต้น

3. การสร้าง หรือพัฒนานวัตกรรมตามแนวหรือกรอบของรูปแบบนวัตกรรมที่ กำหนดไว้

4. การทดลองแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก เพื่อตรวจสอบคุณภาพของตัวนวัตกรรมเพื่อการปรับปรุงในแต่ละส่วน เช่น ลำดับขั้นตอนของ เนื้อหาวิชา ความเป็นไปได้ของกระบวนการ ความถูกต้องของเนื้อเรื่อง ความเหมาะสมกับ สถานการณ์จริง เป็นต้น

ระยะที่ 2 การนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานการณ์จริง เป็นการ ทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนวัตกรรมนั้นเพื่อการพัฒนาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การประเมินผลใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิควิธีเดียวกับการศึกษาสภาพปัญหาการเก็บข้อมูลทำเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการทดลองและเมื่อจบสิ้นการทดลองแล้ว ข้อมูลที่ได้นี้จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐานก่อนการใช้นวัตกรรมเพื่อเป็นข้อสรุปและยืนยันประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้น ถ้าผลการทดลองสามารถลดหรือแก้ปัญหาได้ก็แสดงว่านวัตกรรมนั้นมีคุณค่าและนำไปขยายผลได้โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537 : 11-15) กล่าวถึงกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่นำมาดำเนินการสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำการวิจัยจะต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่จะศึกษาอย่างชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนซึ่งจะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้องมีทฤษฎีรองรับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น การวิเคราะห์สภาพของปัญหาควรพิจารณาให้ครบองค์ประกอบต่อไปนี้คือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน เนื้อหาวิชา และสภาพแวดล้อม

2. เลือกปัญหาสำหรับที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย เลือกโดยอาศัยทฤษฎีมาร่วมพิจารณาลักษณะของปัญหาแล้วสร้างวัตถุประสงค์ของการวิจัยทดลองจนอาจจะต้องสร้างสมมติฐาน (Hypothesis) ของการวิจัยในรูปแบบของข้อความที่ต้องการจะประเมินที่แสดงความสัมพันธ์ของปัญหากับหลักการหรือกับทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น

3. เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัยที่จะช่วยให้ได้คำตอบของปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เครื่องมือที่จะใช้มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติหรือฝึกหัดตามวิธีการ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน แบบฝึก เป็นต้น และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

4. บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นความก้าวหน้า และเป็นอุปสรรคตามวงจรของการปฏิบัติการ (The Action Research Spiral) ตามแนวคิดของเคมิส และแมคทาตาคาท คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflecting) ตลอดจนการปรับปรุงผล (Re-Planning) เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจ และได้ข้อเสนอเชิงทฤษฎีเพื่อเผยแพร่ต่อไป กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning) เป็นขั้นที่จะต้องร่วมมือกันเก็บรวบรวมข้อมูลสำรวจปัญหาหรือกำหนดแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจากผู้เกี่ยวข้อง ในทางการศึกษาอาจจะต้องใช้ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาหรืออื่น ๆ

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการ (Action) เป็นขั้นการกำหนดกิจกรรมจากขั้นวางแผนมาดำเนินงาน เพื่อให้เกิดผลหรือการเปลี่ยนแปลงตามจุดประสงค์ในแต่ละวงจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 3 การสังเกต (Observing) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นควบคู่กับการปฏิบัติการ ในขณะที่ดำเนินงาน (Action Process) อาจมีการจดบันทึก วิเคราะห์เอกสาร เขียนอนุทิน ใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ บันทึกเสียง วีดิทัศน์หรือการใช้แบบทดสอบเพื่อประกอบการสังเกต

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflecting) เป็นขั้นการประเมิน ตรวจสอบกระบวนการ เพื่อนำข้อมูลย้อนกลับไปวางแผนในวงจรต่อไป

อุทุมพร จามรمان (2540 : 40-49) กล่าวถึงขั้นตอนการทำวิจัยของครูไว้ 10 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การระบุข้อสงสัย ข้อขัดข้อง ปัญหาที่เกิดจากนักเรียน กระบวนการเรียน ครู กระบวนการสอนในห้องเรียน ฯลฯ

ขั้นที่ 2 การระบุปัญหาข้อสงสัยที่กระชั้น มีขนาดเล็กและสามารถทำได้

ขั้นที่ 3 การแสวงหาคำตอบ ความช่วยเหลือและแหล่งความรู้เบื้องต้น

ขั้นที่ 4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 การอ่านสิ่งบันทึกและสังเกตเพิ่มเติม

ขั้นที่ 7 การสรุปเป็นช่วง

ขั้นที่ 8 การสรุปผล

ขั้นที่ 9 การเริ่มต้นเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 10 การสรุปองค์ความรู้

ชัยพจน์ รักราม (2539 : 12-17) กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

เนื้อหาส่วนที่ 1 เล่าสภาพปัจจุบัน ปัญหาและวัตถุประสงค์

เนื้อหาส่วนที่ 2 ทางเลือกที่คาดว่าจะแก้ปัญหาได้ โดยการไปศึกษาหรืออ่าน

จากหนังสือทางวิชาการ “นวัตกรรม” ต่าง ๆ

เนื้อหาส่วนที่ 3 การดำเนินการพัฒนานวัตกรรม

เนื้อหาส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หรือผลการแก้ปัญหาจากการนำไปใช้จริง

เนื้อหาส่วนที่ 5 สรุปอภิปรายและเสนอแนะ

ขั้นตอนดังกล่าวเรียกว่า การทำงานอย่างมีระบบ (System Approach) คือ การวิจัยในชั้นเรียนของการทำงานอย่างมีระบบ (System Approach) สรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา การสำรวจปัญหา/ความต้องการรู้ว่าปัญหาคืออะไร มีขอบเขตเพียงใด ถ้าไม่แก้อะไรจะตามมา อะไรคือสาเหตุในแต่ละสาเหตุ มีแนวทางแก้ไขอย่างไร จะเลือกแก้ปัญหาใดก่อนและโดยวิธีใด และที่สำคัญมากๆ คือ กระชั้น มีขนาดเล็ก สามารถแก้ปัญหาเองได้ เวลาคิดให้คิดถึงนักเรียน ครู วิธีการ เรียกว่า คิดถึง Input ว่าทำไม และ Process ว่า

อย่างไร เอกสารที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 2 เตรียมการและวางแผน หลังจากผ่านขั้นตอนที่ 1 ไปแล้วก็ต้องกำหนดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ต้องบริหารเวลา บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจต้องไปคุยกับผู้บริหาร เพื่อนครู เพื่อประสานงานไปปรึกษานักวิชาการ ศึกษานิเทศก์เพื่อหาวิทยวิธีแปลก ๆ หรืออาจต้องไปอ่านหนังสือ เอกสาร รายงานต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางการทำงานให้ได้คำตอบตาม วัตถุประสงค์

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามแผน คือ หัวใจสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพราะถ้าเพียงแต่รู้ปัญหาจากขั้นที่ 1 แล้วหยุดตรงนั้นไม่มีอะไรคืบหน้าก็จะเป็นเพียงวิจัยสำรวจหรือบรรยาย (Descriptive) ถ้ารู้ปัญหาแล้ววางแผนอย่างดีในขั้นที่ 2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีกิจกรรมที่มองเห็นทางสำเร็จแต่ไม่ดำเนินการอะไรต่อก็จะเป็นแค่เค้าโครงการวิจัย (Proposal) ความฝันที่อยากให้เป็นจริงก็ไม่มีทางเป็นไปได้

ขั้นที่ 4 ติดตาม ปรับปรุง ทดลอง หลังจากมั่นใจจากการทดลองและปรับปรุงก็นำไปใช้ได้เลยและพบว่า บรรยากาศในห้องเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเป็นคืบว่า พฤติกรรมนักเรียน เรียนสนุก เรียนอย่างมีความหมาย มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบมากกว่าเดิมและที่สุดทำให้ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น นักเรียนน้อยคนที่เรียนตก นักเรียนมีปัญหาติด ร หรือ มส แทบจะไม่มี ในขั้นตอนนี้มีการใช้สถิติง่าย ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นผลการพัฒนา

ขั้นที่ 5 สรุป เขียนรายงาน จะเห็นได้ว่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยมีลักษณะที่สำคัญ คือ

1. เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหา หรือการพัฒนา ระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาแนวทางหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่จะสามารถแก้ปัญหา หรือช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน
3. เพื่อนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาพัฒนา และทดลองใช้ตามกระบวนการวิจัย

กรมสามัญศึกษา (2540 : 16-19) ได้กำหนดขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยยึดหลักวิธีการทางวิทยาศาสตร์และได้นำมาขยายให้เป็นขั้นตอนที่ละเอียดต่อเนื่อง เพื่อสะดวกในการปฏิบัติ ครู อาจารย์ จึงสามารถวางแผนดำเนินงานไว้ล่วงหน้าได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนใด ๆ ก็ตามจะต้องเริ่มต้นด้วยการมองปัญหาของเรื่องที่จะวิจัยอย่างชัดเจนเพราะการมองปัญหานำไปสู่ความต้องการในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบได้อย่างชัดเจนโดยทำการสำรวจข้อบกพร่องและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวคือ จะต้องค้นหาว่านักเรียนมีความบกพร่องจุดใด เนื่องจากสาเหตุใดซึ่งอาจได้จากการระดมสมอง ตรวจสมุดแบบฝึกหัด จากผลการสอบปลายภาคเรียนหรือผลการวิจัย เมื่อสำรวจข้อบกพร่องได้แล้วไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำมาวิเคราะห์หาสาเหตุและความต้องการ ในการแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุนั้น ๆ แล้วเขียนออกมา ในรูปวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วก็ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการวิจัยนั้นว่ามีอยู่ก่อนแล้วบ้างอย่างไร งานวิจัยที่จะทำนั้นมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อแสดงความต่อเนื่องทางวิชาการที่ต้องการมีส่วนร่วมสร้างเสริมให้เจริญก้าวหน้าให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องช่วยครู อาจารย์ ในเรื่องต่อไปนี้

1. มองปัญหาที่จะวิจัยได้ชัดเจนขึ้น
2. ได้แนวความรู้พื้นฐานตลอดจนทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็น (ตัวแปร) ที่จะศึกษา

3. เห็นแนวทางในการศึกษาปัญหา
4. สามารถอธิบายปัญหา โดยเฉพาะการกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสามารถอธิบายตัวแปรที่จะศึกษา

5. สามารถตั้งสมมติฐานได้อย่างสมเหตุสมผล
6. เลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม
7. เลือกเครื่องมือเก็บข้อมูลได้ถูกต้อง
8. เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

สิ่งที่ครู อาจารย์ จะ ได้จากการดำเนินการในขั้นนี้ คือ ได้เทคนิคการแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้วซึ่งทำให้แนวคิดของครู อาจารย์ นำเชื่อถือยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

นวัตกรรมเป็นรูปแบบหรือวิธีการแก้ปัญหาที่ครู อาจารย์สร้างขึ้นมาเอง หรือนำเอารูปแบบหรือวิธีการที่ผู้อื่นทำไว้แล้วมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น

1. บทเรียนสำเร็จรูปเหมาะสมกับนักเรียนที่เรียนช้า
2. ชุดการสอน เหมาะสมกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
3. คู่มือครู เหมาะสมกับปัญหาการขาดคู่มือการสอน เป็นต้น

สิ่งที่ครู อาจารย์จะ ได้จากการดำเนินการในขั้นนี้ คือ ได้นวัตกรรมที่คาดว่าจะมีคุณภาพ เหมาะสมกับที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะของนวัตกรรม จำนวนกลุ่มนักเรียนที่ทดลอง และจำนวนครั้งของการวัดตัวแปรที่ศึกษาแต่ละแบบมีการดำเนินการที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ในการออกแบบการทดลองจะต้องออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัย โดยคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่วัดเพื่อให้ผลการทดลองมีความเที่ยงตรงได้ข้อสรุปถึงผลการทดลองที่แม่นยำ โดยมีหลักการดังนี้

1. นวัตกรรมที่นำมาทดลองจะต้องมีความเด่นชัด มีทฤษฎีรองรับเพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีโอกาสแก้ปัญหาที่มีอยู่อย่างได้ผลหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้จริง ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เกิดความมั่นใจได้ว่าผลของการใช้นวัตกรรมจะแตกต่างจากการไม่ได้ใช้นวัตกรรมหรือการใช้วิธีเดิมอย่างชัดเจน

2. พยายามลดความคลาดเคลื่อนในการวิจัยให้น้อยที่สุด โดยการใช้เครื่องมือวัดที่มีความตรง (Validity) คือ ผลการวัดมีความคงที่ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตรง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรที่ศึกษา นอกจากนี้ สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัยและเหมาะสมกับระดับข้อมูลที่รวบรวมได้ และต้องพิจารณาว่าสถิตินั้นสามารถตอบปัญหาการวิจัยหรือจุดประสงค์ของการวิจัยได้หรือไม่ และสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้ค่าสถิติเหล่านั้น ๆ หรือไม่

3. การควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนที่รบกวนผลการทดลอง เช่น ในการทดลองสอน ชุดการสอนมินิคอร์ส รายวิชา ค 311 เรื่อง เลขยกกำลังและ โพลิโนเมียล ขณะทำการทดลองอาจมีนักเรียนบางคนได้เรียนพิเศษ รายวิชา ค 311 นอกเหนือจากการเรียน โดยใช้ชุดการสอนดังกล่าว การเรียนพิเศษจึงรบกวนต่อการทดลอง ในกรณีเช่นนี้ครูควรคัดนักเรียนเหล่านี้ออกจากกลุ่มตัวอย่างด้วยการไม่นำคะแนนสอบวัดของนักเรียนที่เรียนพิเศษมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผล เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนนั้น จะใช้เครื่องมือชนิดใดย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตัวแปรที่จะวัด เช่น ถ้าต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือวัด คือ แบบทดสอบ ถ้าต้องการวัดความคิดเห็น เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถามวัดความคิดเห็น ถ้าต้องการวัดเจตคติ เครื่องมือวัด คือ แบบวัดเจตคติ เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือวัดนั้นแบ่งออกได้หลายชนิดแต่ละชนิดเหมาะสมกับข้อมูลแต่ละลักษณะจึงจำเป็นต้องศึกษาเครื่องมือแต่ละชนิดทั้งในแง่ลักษณะของเครื่องมือ วิธีสร้างและข้อดีข้อจำกัด เพื่อใช้ให้เหมาะสมและเมื่อครู อาจารย์ได้สร้างเครื่องมือวัดหรือปรับปรุงเครื่องมือวัดที่ผู้อื่นสร้างไว้แล้วจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนที่จะไปใช้จริงโดยการนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่เราศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัด เช่น ความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ถ้าหากคุณภาพของเครื่องมือวัดต่ำกว่าเกณฑ์จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีคุณภาพก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

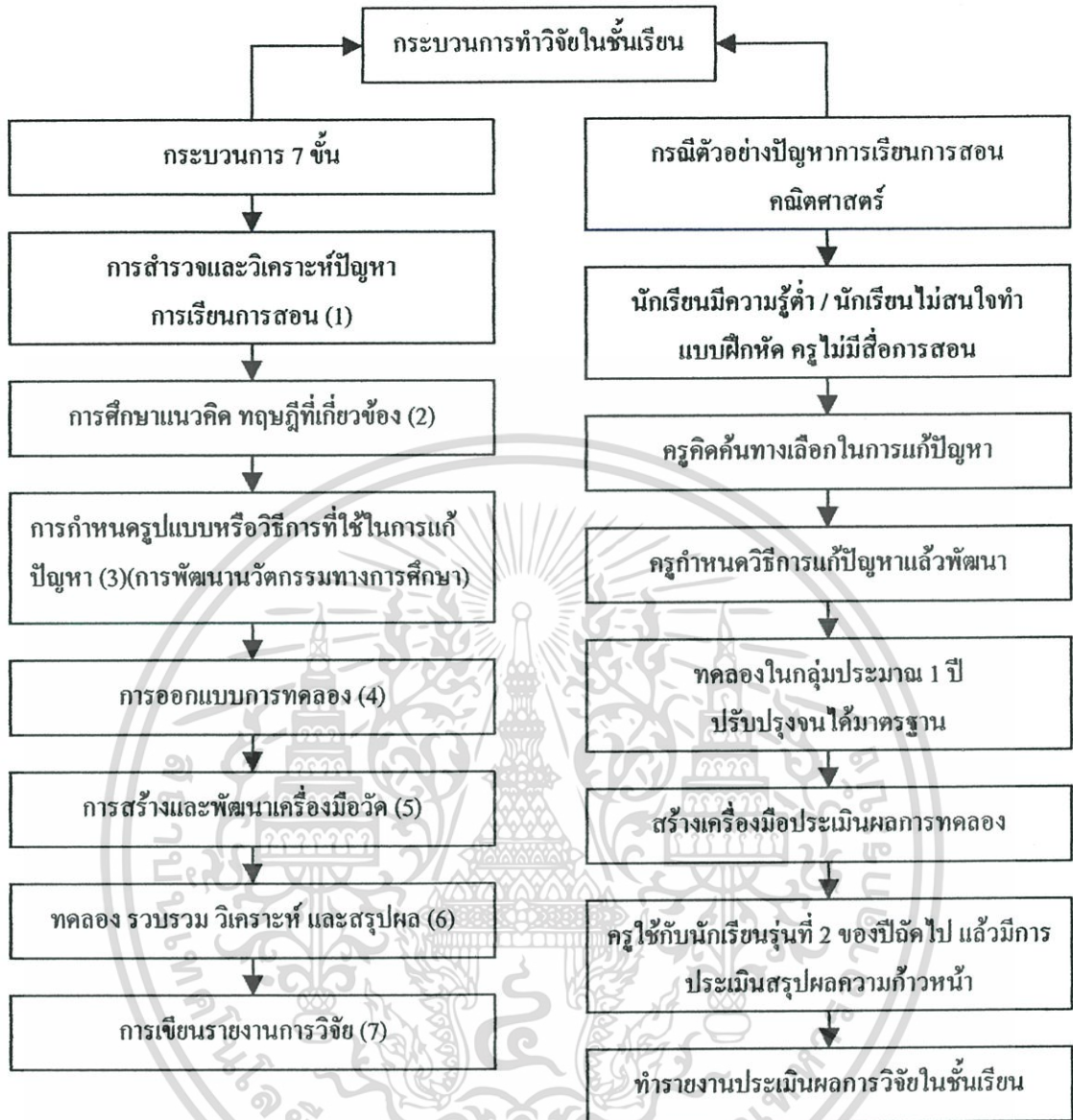
ขั้นตอนที่ 6 การทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์และสรุปผล

เมื่อครู อาจารย์สร้างนวัตกรรมและเครื่องมือวัดแล้วขั้นตอนต่อไป คือ นำเอานวัตกรรมนั้นได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ตามแนวทางที่กำหนด ซึ่งการทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์ และสรุปผลข้อมูล ถ้าจะให้เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้อง จะต้องปฏิบัติตามปฏิบัติงานดังกล่าวแสดงเวลาและระยะเวลาของการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนด้วย

ขั้นตอนที่ 7 การเขียนรายงานการวิจัย

การเขียนรายงานการวิจัยเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัย เป็นการรายงานงานวิจัยตั้งแต่ เริ่มต้นวิเคราะห์และสำรวจปัญหา การพัฒนารูปแบบ การทดลองใช้รูปแบบ เพื่อแก้ปัญหาจนกระทั่งถึงการวิเคราะห์ผล สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ การเขียนรายงานนั้นมีประโยชน์อย่างมากทั้งต่อตัวครู อาจารย์และผู้อื่นเพราะการเขียนรายงานการวิจัยเป็นการเสนองานที่ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบให้ผู้อื่นทราบ เพื่อจะได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำไปใช้ประโยชน์อ้างอิงได้

ภาพที่ 2.2 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนตามแบบของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2540)

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2540 : 9-12) ได้เสนอกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา

การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นขั้นตอนแรกของการทำวิจัยเพราะการมองเห็นปัญหาจะนำไปสู่ความต้องการในการแก้ไขปรับปรุงหรือการพัฒนาได้ การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ครูสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น

1. ศึกษาผลการเรียนของนักเรียนในแ่งมุมต่าง ๆ
2. ตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือผลงาน

3. สังเกต/สำรวจพฤติกรรมของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พุคคฺย

5. สัมภาษณ์

จากการศึกษานักเรียนจะทำให้ครูได้ทราบปัญหาและพบสิ่งที่ควรที่จะพัฒนาเพิ่ม
ให้ผู้เรียน เช่น

1. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์
2. นักเรียนมีความสามารถในการทำโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ต่ำ
3. นักเรียนขาดวินัยในตนเอง
4. นักเรียนแสดงบทบาทการทำงานกลุ่มไม่ถูกต้อง ฯลฯ

เมื่อครูพบปัญหาจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาแล้วหากมีหลายปัญหาควร
จัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหาว่าปัญหาใดควรได้รับการ
แก้ไขหรือพัฒนาก่อน

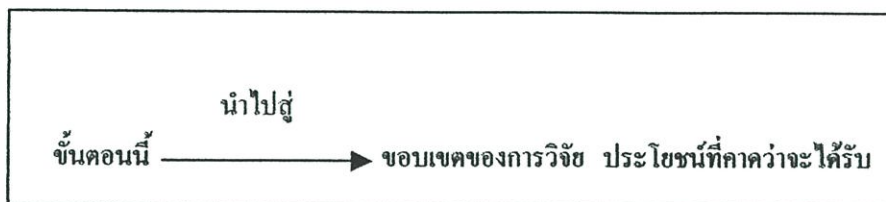
ภาพที่ 2.3 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา

ขั้นที่ 2 การกำหนดและเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา

เมื่อครูได้วิเคราะห์ปัญหาจากการศึกษาในขั้นที่ 1 แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ
การค้นหาวีธีการในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ การจะให้ได้มาซึ่งแนวทางในการแก้ปัญหา ครูจะต้อง
ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร บทความ หลัการ ผลงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ แนวคิด
ทฤษฎีต่าง ๆ และประสบการณ์ของครูเอง ผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบว่าไม่มีใครที่พบปัญหาเช่น
เดียวกับที่เราพบอยู่ ใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร จะทำให้ครูเห็นแนวทาง
ในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจเป็นวิธีสอนแบบใหม่เทคนิคการจัดกิจกรรมหรือการใช้
นวัตกรรมเข้ามาช่วยในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนของครู เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์
ช่วยสอน (CAI) บทเรียนสำเร็จรูป ฯลฯ

เมื่อทราบวิธีการในการแก้ปัญหาซึ่งอาจมีได้หลายวิธี เลือกวิธีการที่ครูสามารถ
ดำเนินการได้โดยอาจจะพัฒนานวัตกรรมหรือใช้เทคนิควิธีการสอนใหม่ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 การกำหนดและเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 พัฒนาการหรือนวัตกรรม

จากขั้นที่ 2 ครูจะได้ทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา ซึ่งอาจเป็นวิธีการ เทคนิคการสอนหรือนวัตกรรม แล้วจึงกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่จะใช้ในการแก้ปัญหา และหาประสิทธิภาพของสิ่งที่สร้าง เช่น นวัตกรรมประเภทเกม การหาประสิทธิภาพทำได้โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเนื้อหาและความสมบูรณ์ถูกต้องแล้วจึงนำผลมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาต่อไปและในกรณีที่นวัตกรรม คือ วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอน ครูสามารถนำไปใช้ในการออกแบบการสอนหรือการเขียนแผนการจัดการจัดกิจกรรม

ภาพที่ 2.5 พัฒนาการหรือนวัตกรรม

ขั้นที่ 4 นำวิธีการหรือนวัตกรรมไปจัดกระบวนการเรียนรู้

ขั้นนี้เป็นการนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 3 ไปจัดกระบวนการเรียนรู้ตามที่ได้ออกแบบไว้โดยอาจจะระบุเป็นขั้นตอนไว้ว่า จะใช้กับใคร เมื่อไร อย่างไรและการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป ในระหว่างจัดกระบวนการเรียนรู้ควรดำเนินการ ดังนี้

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนหรือสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจดบันทึกไว้ การสังเกตอาจจะกำหนดรายการที่สังเกตไว้ล่วงหน้าว่าจะสังเกตอะไรบ้าง เช่น การกล้าตัดสินใจ การกล้าแสดงออก ฯลฯ หรือไม่กำหนดไว้ก็ได้แต่เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นจึงบันทึกไว้ เช่น ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พุดคุยซักถาม เป็นการดำเนินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อหรือความเข้าใจของนักเรียน การพุดคุยซักถามระหว่างครูและนักเรียน สามารถเกิดได้ในระหว่างที่สอน ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมหรือเมื่อทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว โดยอาจจะใช้แบบสอบถามหรือไม่ใช้ก็ได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ครูจะต้องจดบันทึกและรวบรวมไว้และนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมต่อไป

3. การตรวจผลงาน (ชิ้นงาน) ที่เป็นผลงานการปฏิบัติของนักเรียน เช่น รายงานผลการศึกษาค้นคว้า การเขียนเรื่องประกอบภาพและสิ่งประดิษฐ์ เป็นต้น

การทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากครูเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเองส่วนใหญ่จึงใช้วิธีการสังเกตหลักฐานแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนข้อมูลจึงเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ แต่ในกรณีที่ต้องการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนประกอบการเขียนรายงาน เครื่องมือที่ใช้ เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามและแบบทดสอบ

ขั้นที่ 5 สรุปผล

ขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้มาวิเคราะห์ การวิเคราะห์อาจใช้เนื้อหาจากสิ่งที่บันทึกหรือถ้าจะใช้สถิติวิเคราะห์ก็เป็นสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าสัดส่วน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่รวบรวมได้ หลังจากนั้นจึงนำผลมาสะท้อนความคิดกับเพื่อนครูคนอื่น หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามต้องการก็ต้องปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่แล้วจึงนำข้อมูลต่าง ๆ มาเขียน รายงานสรุปผลการปรับปรุงการพัฒนาการเรียนรู้

ประวิติ เอรารวรรณ์ (2542 : 5) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ คือ เริ่มต้นจากการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานว่ามีปัญหาอะไรบ้าง วางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา ลงมือปฏิบัติตามแผนแล้วสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อเริ่มต้นใหม่ ซึ่งแต่ละขั้นตอนนี้มีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) เป็นขั้นตอนของการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่ามีปัญหาอะไรบ้าง แล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไรและจะสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสภาพการปฏิบัติในส่วนใดบ้าง ซึ่งสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียนการสำรวจและการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่การเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้

2. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนสำหรับกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการและวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติ (Action) ในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมและการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้เองเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
3. การลงมือปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่กำหนด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตามแผนจนปรากฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้างเพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ต่อไป

จากกระบวนการดังกล่าวจะเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมุ่งที่จะแสวงหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมควบคู่ไปกับการนำเอาคำตอบหรือนวัตกรรมนั้น ไปใช้แก้ปัญหาที่ครูกำลังประสบอยู่ ซึ่งเป็นวงจรต่อเนื่องไม่สิ้นสุดครูจึงสามารถปรับปรุงประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติของตนเองได้ ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไม่ใช่การเริ่มต้นงานชิ้นใหม่แต่เป็นการวิเคราะห์ วางแผน และจัดระบบการทำงานเดิมของครูให้เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นการวิจัยในชั้นเรียนไปด้วย

กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม สิ่งสำคัญขึ้นอยู่กับว่าครูผู้สอนมีจุดประสงค์ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนแค่ไหน หากครูผู้สอนมีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการหรือขั้นตอนที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนจะมีขั้นตอนที่คล้าย ๆ กันคือ เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์ การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย การสรุปผล และการนำผลการวิจัยไปใช้

สุวิมล ว่องวาณิช (2544 : 13) กล่าวว่า ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มี 4 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผนหลังจากที่วิเคราะห์ และกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข (Plan)
2. การปฏิบัติการตามแผนที่กำหนด (Action)
3. การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (Observe)
4. การสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้ที่มีส่วนร่วมได้วิพากษ์วิจารณ์ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานต่อไป (Reflect)

กาญจนา วัฒนา (2544 : 19) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมี 7 ขั้นตอน คือ

1. สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนการสอน
2. ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการวิจัย
3. พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน
4. ออกแบบการวิจัย
5. สร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เขียนรายงานการวิจัย

ชาตรี เกียรติธรรม (2544 : 16-20) กล่าวว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องเป็นระบบ มีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู ลักษณะของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) คือ เริ่มต้นจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา พัฒนานวัตกรรมหรือเทคนิควิธีการ นำนวัตกรรมหรือวิธีการไปใช้ และสรุปผล

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544 : 18-19) กล่าวว่า ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียนก็คือ เป็นการวิจัยที่ไม่เน้นรูปแบบของการวิจัยที่เป็นทางการมากนัก แต่ถ้าครูมีความสามารถที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยยึดรูปแบบอย่างเป็นทางการก็สามารถทำได้ กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นกระบวนการที่อยู่ภายใต้ศักยภาพของครู ผู้สอนที่จะกระทำได้ ซึ่งควรประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ คือ การกำหนดปัญหา การวางแผนแก้ปัญหา การดำเนินการแก้ปัญหา และการสรุปและสะท้อนผล

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 11-16) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการนำรูปแบบกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มาแก้ปัญหาของผู้เรียน โดยพัฒนากระบวนการเรียนรู้หรือนวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งสามารถดำเนินการเป็นขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน การวิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียนเป็นขั้นตอนสำคัญที่ครูต้องสำรวจว่า มีอะไรเกิดขึ้น สิ่งนั้นเป็นปัญหาหรือไม่ และหากสภาพที่เกิดขึ้นแสดงถึงปัญหาที่ต้องแก้ไขหลายประการครูก็ต้องจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของปัญหาเหล่านั้น โดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหา ว่าปัญหาใดควรได้รับการแก้ไขก่อน ครูสามารถสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาได้หลายลักษณะ เช่น วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแง่มุมต่าง ๆ ตรวจสอบรูปแบบฝึกหัด สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ศึกษาข้อมูลจากการประเมินของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ครูจะพบปัญหา ข้อสงสัยที่เกิดจากผู้เรียน ครู และกระบวนการเรียนการสอน

ปัญหาที่จะนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีความหมายและเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้อยู่ในวิสัยที่ครูจะเป็นผู้ดำเนินการหาคำตอบได้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของครูผู้วิจัย เช่น ครูมีความสนใจและความถนัดในการจัดการเรียนรู้ด้วยการแสดงบทบาทสมมติ เมื่อพบปัญหาการออกเสียงคำที่ลงท้ายด้วย ch sh s ก็นำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้โดยบรรจุคำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย ch sh s ในบทที่ใช้ในการแสดง จะทำให้ครูทำวิจัยด้วยความสนุก เห็นประโยชน์ความสำคัญและเกิดแรงจูงใจที่จะทำให้สำเร็จ แต่ถ้าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องรีบดำเนินการแก้ไข เพื่อไม่ให้ลูกหลานเป็นปัญหาใหญ่จนไม่สามารถแก้ไขได้ ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ครูไม่ถนัด ครูก็ต้องศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เมื่อเลือกปัญหาได้แล้วต้องวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เพื่อจะได้แก้ปัญหาได้ตรงเหตุ ปัญหาจึงจะได้รับการแก้ไขให้ลุกลงได้ สาเหตุของปัญหาอาจเกิดจากพฤติกรรมการสอน การใช้สื่อหรือการวัดผลของครู ทักษะคิด พื้นฐานภูมิหลังนิสัยหรือพฤติกรรมของผู้เรียน ระดับความยากหรือปริมาณของเนื้อหาวิชา หรือบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่เอื้ออำนวย เช่น ห้องเรียนคับแคบ ร้อน แสงสว่างไม่พอ แหล่งเรียนรู้สำหรับศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ เป็นต้น

ในกรณีที่พบว่าสาเหตุของปัญหามีหลายสาเหตุ อาจเลือกสาเหตุที่มีความสำคัญซึ่งเป็นสาเหตุต้นตอของสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งถ้าแก้สาเหตุต้นตอได้ จะทำให้สาเหตุอื่นถูกกำจัดไปด้วย และนำสาเหตุที่เหลือมาวิจัยต่อได้ตามช่วงเวลาต่าง ๆ ทำให้เกิดการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ศึกษาหาวิธีการในการแก้ปัญหา เมื่อครูได้วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาแล้ว เพื่อที่จะให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหา ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ หลักสูตร ตำรา คู่มือ ผลงานวิจัย เพื่อครูจะได้ทราบว่ามีปัญหาที่คล้ายกับปัญหาที่ประสบอยู่นั้นมีผู้ใดศึกษาไว้บ้างใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไรจะทำให้ครูเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมหรือสื่อช่วยการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมกลุ่มแบบต่าง ๆ สถานการณ์จำลอง บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) คอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนรู้ (CAL) เป็นต้น

4. พัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหา จากการศึกษาในขั้นที่ 3 ครูจะได้อาสาเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ ซึ่งครูต้องศึกษาและออกแบบหรือพัฒนานวัตกรรม วิธีการหรือสื่อช่วยการเรียนรู้ที่จะใช้ในการแก้ปัญหา แล้วดำเนินการหาคุณภาพจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ โดยนำนวัตกรรม วิธีการหรือสื่อต้นแบบที่พัฒนาขึ้นไปให้เพื่อนครู ศึกษาในเทศก์ หรือนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เตรียมนำไปใช้กับนักเรียนของตน

5. นำนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาไปใช้ ครูนำนวัตกรรม วิธีการหรือสื่อที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 4 ไปใช้กับนักเรียนของตน โดยระบุนขั้นตอนการดำเนินการอย่างชัดเจน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น สังเกตและบันทึกพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียนก่อนใช้ เมื่อใช้เสร็จแล้ว สังเกตและบันทึกพฤติกรรมอีกระยะหนึ่ง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเปลี่ยนแปลงของผลที่เกิดขึ้น โดยครูผู้วิจัยต้องสร้างเครื่องมือหรือกำหนดวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

6. ตรวจสอบและสรุปผล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยอาจใช้การแจกแจงหรือเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ตรวจสอบในชั้นต่าง ๆ แล้วนำกิจกรรมหรือสื่อที่ปรับปรุงแล้วไปใช้อีกจนกระทั่งสามารถแก้ปัญหา ไม่ว่าการใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ตามที่ต้องการ เขียนสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 ผลการวิจัยที่ได้ก็จะเป็นผลของการแก้ไขปรับปรุงในวงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ด้วย

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่ากระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถยืดหยุ่นได้ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าจะให้ภาพกระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจนขึ้นนั้น ควรแบ่งออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้ ตำราและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กำหนดรูปแบบหรือวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหา ออกแบบงานวิจัย สร้างและพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย และเขียนรายงานพร้อมทั้งเผยแพร่งานวิจัย

2.2.1.5 รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน

กมล สุตประเสริฐ (2532 : 27-30) กล่าวถึง รูปแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในระดับชั้นเรียนแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยแบบทดลอง การทดลองเป็นวิธีการที่นักจิตวิทยาหรือนักพฤติกรรมศาสตร์ นำมาใช้เพื่อทดลองด้านพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ ด้วยการทดลองกับหนูตะเภาให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยหวังว่าจะนำมาใช้ทดลองกับมนุษย์ การวิจัยแบบทดลองจะต้องมีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ทดลองกับกลุ่มควบคุม ซึ่งการวิจัยทดลองทางการศึกษาโดยเฉพาะการสอนจะมีการให้เด็กกลุ่มทดลองทำอะไรเพิ่มเติมมากกว่ากลุ่มปกติ ส่วนกลุ่มปกติหรือกลุ่มควบคุมก็คงเรียนไปตามวิธีสอนแบบปกติ ฉะนั้นการทดลองใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ครูผู้สอนก็สามารถทำวิจัยเปรียบเทียบในชั้นเรียนของตนเองได้ครูจะได้ข้อมูลที่สามารนำมาปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การวิจัยแบบพรรณนาและการศึกษาเฉพาะกรณี ตามปกติครูผู้วิจัยมักจะคุ้นเคยกับการวิจัยที่มีการสุ่มตัวอย่างเพื่อจะได้สรุปอ้างบรรยายหรือพรรณนา ไปถึงประชากรโดยหวังว่าข้อมูลที่ทำการศึกษานั้นจะเป็นตัวแทนที่ถูกต้องของประชากรทั้งหมด ทำให้ครูไม่แน่ใจว่านักเรียนในชั้นเรียนของตนจะเป็นตัวแทนของเด็กทั่วไปได้หรือไม่ ถ้าคิดในเชิงการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์แล้วจะเห็นว่าน่าจะเป็นไปในทางเดียวกัน ฉะนั้นการศึกษาค้นคว้าจากคนจำนวนน้อย ๆ คนนั้นสามารถศึกษาหาความรู้และแสวงหาวิธีแก้ไขได้เท่า ๆ กับการศึกษาจากคนกลุ่มใหญ่ แต่การศึกษาจะต้องเจาะลึกลงไปในรายละเอียดในกรณีเช่นนี้จึงมีการศึกษาเฉพาะกรณีเกิดขึ้นและครูผู้สอนในชั้นเรียนก็สามารถทำการวิจัยศึกษาแก้ปัญหาของเด็กเฉพาะกรณีได้ โดยนำระเบียบและเก็บข้อมูลสะสมให้เป็นระบบ ใช้เวลายาวนาน ติดตามการพัฒนาของเด็กที่มีปัญหาคนนั้นจะทำให้ครูทราบถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ครูมีความรู้ในการสอนการแก้ไขพฤติกรรมของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นวิธีการวิจัยที่ผู้วิจัยไม่นำเสนอผลของการสอบวัด
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หรือการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนออกมาเป็นจำนวนตัวเลขเหมือนอย่างการวิจัยแบบพรรณนา
ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ผลของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่จะบรรยายให้เห็นสภาพที่แท้จริง วิธีที่ใช้ คือ วิธีสังเกตศึกษาในสนาม โดยผู้วิจัยมีส่วนร่วม มีชีวิต
 กินอยู่และร่วมทำงาน นั่นก็คือ การเข้าไปสังเกตชีวิตจริงโดยเฉพาะตนเองเข้าไปร่วมอย่างใกล้ชิด
 เป็นกันเอง ฝ้าสังเกตพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง แต่สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งครูในฐานะผู้วิจัย
 เป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับเด็กอยู่แล้วเพียงแต่ขอให้ครูวางแผน กำหนดปัญหา ตัวแปรที่จะทำ
 การวิจัยแล้วก็ร่วมมือทำงานไปกับเด็กและพยายามใช้การสังเกต พูดคุย สอบถาม
 จะทราบพฤติกรรมและหาทางแก้ไขพฤติกรรมผิดปกตินั้นได้

4. การวิจัยประเมินผล เป็นการวิจัยที่ครูนำเอาข้อมูลด้านการประเมินผลที่ครู
 จัดทำอยู่แล้วมีทั้งข้อมูลด้านคุณลักษณะ เจตคติ ข้อมูลจากการประเมินผลการเรียนทั้งก่อน ระหว่าง
 การเรียนและข้อมูลประเมินผลหลังเรียนตลอดจนข้อมูลด้านทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งข้อมูล
 เหล่านี้ครูสามารถนำมาจัดทำเป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้ทั้งสิ้น

5. การวิจัยปฏิบัติการ เป็นการวิจัยที่ผู้ปฏิบัติการ คือ ครูจัดทำวิจัยเองโดย
 ดำเนินการในสถานการณ์ของห้องเรียน โดยแท้ไม่ใช้การทดลองในห้องจำลอง เป็นการวิจัยที่มี
 เป้าหมายเพื่อการตัดสินใจปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเฉพาะ กล่าวคือ มีการกำหนดปัญหาที่จะ
 วิจัยซึ่งเป็นปัญหาในชั้นเรียนเลือกวิธีแก้ปัญหา ได้แก่ วิธีการสอนว่าจะใช้วิธีการสอนแบบใด
 จึงจะเหมาะสม และดำเนินการสอนและเก็บรวบรวมผลติดตามดูผลอย่างต่อเนื่องพร้อมสรุปผล
 การวิจัย การวิจัยแบบนี้มักจะมีผู้กล่าวว่าไม่เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์เท่าที่ควร ขาดการควบคุม
 เปรียบเทียบ แต่สิ่งสำคัญก็คือ การวิจัยแบบนี้สามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างดี เพราะ
 เป็นการเปรียบเทียบผลความก้าวหน้าของตนเอง

ธีระชัย ปุณณโชติ (2532 : 8) กล่าวถึง รูปแบบของการวิจัยในโรงเรียนไว้ว่า
 การวิจัยในโรงเรียนหรือในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยเพื่อ
 มุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้ง ๆ ไป ผลของการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษานั้น จะนำ
 ไปอ้างอิงกลุ่มอื่นไม่ได้เพราะมองขอบเขตในวงจำกัด เป็นการวิจัยปัญหาของเด็กในชั้นเรียน
 ของตนเองเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนเฉพาะชั้น ในแง่ของกระบวนการหรือวิธีการวิจัยนิยม
 ใช้วิธีการสำรวจหรือทดลองหรือการศึกษาเฉพาะกรณีแล้วแต่ลักษณะของปัญหาที่ต้องการจะศึกษา
 นอกจากนั้นถ้าพิจารณาถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนแล้ว เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการ
 หรือรูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งถ้าใช้ระบบ โครงสร้างทางการเรียนการสอนเป็นหลัก
 แล้ว ลักษณะของงานวิจัยจะเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 79) กล่าวว่าโดยสรุปว่า รูปแบบการวิจัยมีหลาย
 ชนิดการเลือกรูปแบบที่เหมาะสมจะทำให้ครูตอบคำถามวิจัยของตนได้ตรงและชัดเจน แต่ทั้งนี้
 ขั้นตอนแรกที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์ปัญหา ครูผู้วิจัยต้องตีความหมายและกำหนดขอบเขตของ
 ปัญหาให้ชัดเจนก่อนที่จะเลือกรูปแบบการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาญจนา วัฒนา (2544 : 43-51) กล่าวถึง รูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่ามี 2 ลักษณะ คือ

1. การวิจัยในชั้นเรียนโดยรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเป็นการวิจัย เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงด้วย ระเบียบวิธี ซึ่งดำเนินการอยู่ในห้องเรียนภายใต้ขอบเขตการควบคุมเงื่อนไขบางประการที่เกี่ยวข้องโดยการค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และเป็นการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

- 1.1 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มเดียว
- 1.2 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
- 1.3 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มซ้ำหมุนเวียน
- 1.4 รูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มเทียบเท่าหรือคู่ขนาน

2. การวิจัยในชั้นเรียนโดยรูปแบบการวิจัยเชิงบรรยาย เป็นการวิจัยเพื่อค้นหาหลักฐาน ข้อเท็จจริงเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ รวมทั้งความเชื่อ แนวคิดและเจตคติของบุคคล การออกแบบการวิจัยลักษณะนี้จะเป็นไปในเชิงการสำรวจ การหาความสัมพันธ์ เป็นต้น

จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 26) กล่าวถึงรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนจะมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในการพัฒนางานการเรียนการสอนที่มีระบบเป็นขั้นตอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนควรเป็นโปรแกรมการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development) โดยเน้นข้อความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเข้าใจสภาพปัญหาหรือจุดที่ต้องการพัฒนาคิดค้นหาวิธีแก้ไข ตลอดจนนวัตกรรมในการพัฒนางานตามสภาพการณ์ที่เป็นจริงด้วยวิธีแห่งปัญญา

การวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากนิยมใช้รูปแบบการวิจัยโดยกลุ่มเดียว และรูปแบบการวิจัยโดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเลือกทำวิจัยในรูปแบบใดย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งสิ้น

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 17-21) กล่าวถึงรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนว่า จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีการจัดประเภทของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้หลายรูปแบบ จึงขอนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดประเภทของนักวิชาการบางท่านดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการแบบเป็นทางการ และแบบไม่เป็นทางการ (Formal and Informal Research)

1.1 การวิจัยแบบเป็นทางการ (Formal Research) เป็นงานวิจัยที่มี

แบบแผนการวิจัยเคร่งครัด มีลักษณะการดำเนินงานและการนำเสนอเหมือนงานวิจัยเชิงวิชาการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนำไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่นับถือให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น (Academic Research) ของนักวิจัยมืออาชีพ นักวิชาการในมหาวิทยาลัย หรือของนักศึกษาที่ทำเป็น ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์ มีการออกแบบการวิจัยที่รัดกุมเพื่อให้ตอบคำถามวิจัยได้ชัดเจน และมีรูปแบบการนำเสนอรายงานผลการวิจัยที่กำหนดชัดเจนส่วนใหญ่จำแนกเนื้อหาสาระออกเป็น 5 บท

1.2 การวิจัยแบบไม่เป็นทางการ (Informal Research) เป็นงานวิจัยที่ไม่ยึดแบบการวิจัยอย่างเคร่งครัดเหมือนการวิจัยเชิงวิชาการ มุ่งเน้นตอบคำถามวิจัยมากกว่าการยึดรูปแบบการวิจัยแบบเป็นทางการ ข้อมูลที่ได้ใช้ในการวิจัยก็พยายามใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วจากการเรียนการสอนตามปกติ การนำเสนอผลการวิจัยครอบคลุมเพียงประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ งานวิจัยแบบนี้ บางครั้งพบว่ามีรายงานผลเพียง 1-2 หน้า

2. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวของ Kemmis และ Zuber-Skerritt

2.1 การวิจัยปฏิบัติการเชิงเทคนิค (Technical Action Research) การวิจัยตามรูปแบบนี้มีเป้าหมายของการวิจัยเพื่อปรับปรุงประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน โดยอาศัยบุคคลภายนอก (Outsiders) มาช่วยในการทำวิจัยในหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติ(ครู) จะอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับของนักวิจัยภายนอก บุคคลภายนอกเล่นบทของผู้วิจัยหลัก โดยที่ครูไม่ค่อยมีบทบาทในการนำเสนอความคิด วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยมาจากความคิดของนักวิจัยภายนอกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเน้นเทคนิคการทำวิจัยที่ตอบคำถามวิจัยที่รัดกุม ข้อค้นพบที่ได้อาจใช้ไม่ได้กับการปฏิบัติจริง

2.2 การวิจัยปฏิบัติการเชิงปฏิบัติจริง (Practical Action Research) เป็นการวิจัยที่มีนักวิจัยภายนอกแสดงบทบาทของที่ปรึกษาด้วยกระบวนการทำงาน (Process Consultancy Role) มีเป้าหมายของการวิจัยที่มากกว่าแบบแรก คือ นอกจากช่วยปรับปรุงประสิทธิผลการทำงานแล้ว ยังมุ่งสร้างความเข้าใจและมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้กับผู้ปฏิบัติด้วยในกระบวนการวิจัยจะส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติสะท้อนผลและคิดวิเคราะห์พัฒนาปรับปรุงการทำงานของตนเอง ดังนั้นครูซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติในโรงเรียนมีโอกาที่จะเรียนรู้กระบวนการวิจัยและมีส่วนในการเสนอความคิดในประเด็นปัญหาวิจัยที่มาจากการปฏิบัติจริง และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้

2.3 การวิจัยปฏิบัติการเชิงวิพากษ์/อิสระ (Critical/Emancipatory Action Research) เป็นการวิจัยที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยภายนอกและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน เป้าหมายของการวิจัยเพิ่มเติมจากการวิจัยปฏิบัติการแบบที่ 1 และ 2 คือ นอกจากพัฒนาประสิทธิผลการทำงาน การส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการพัฒนาปรับปรุงการทำงานแก่ผู้ปฏิบัติแล้ว ยังต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงานที่เป็นอยู่ในองค์กรให้ดีขึ้นกว่าเดิม แม้จะมีบุคคลภายนอกร่วมด้วยแต่ทุกคนต่างมีสิทธิมีเสียงในการแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน จะไม่มีผู้แสดงบทบาทเป็นที่ปรึกษาการวิจัยเหมือนแบบที่สอง การวิจัยแบบนี้เปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยแก่ผู้ปฏิบัติและนักวิจัยจะเป็นอิสระจากความรู้ กฎเกณฑ์ และเอกสารที่เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ฟันหนากการทางความคิดเดิม ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นว่าแนวทางการทำวิจัยปฏิบัติการทั้ง 3 แบบ มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดของการทำงานจากผู้ปฏิบัติถูกรอบความคิดโดยจากนักวิจัยภายนอก (Cooption) ซึ่งเป็นแบบแรกมาเป็นการทำงานร่วมกัน (Cooperation) ในแบบที่สอง และรูปแบบการทำงาน แบบที่สามซึ่งเป็นการทำงานแบบร่วมมือ (Collaboration) เป็นแนวทางการวิจัยปฏิบัติการที่กำลังเป็นที่นิยมและยอมรับกันว่าจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพของผู้ปฏิบัติมากกว่าแบบอื่น ๆ

3. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ Calhoun

3.1 การวิจัยของครูแบบทำคนเดียว (Individual Teacher Research) เป็นการวิจัยที่เน้นการเปลี่ยนแปลงในห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่ง โดยครูกำหนดปัญหาในห้องเรียนที่ต้องการแก้ไข และหาแนวทางแก้ไข นักเรียนอาจไม่ส่วนในการช่วยกำหนดทางเลือกต่าง ๆ หากจะมีผู้ปกครองเกี่ยวข้องด้วยในการทำวิจัยก็จะเป็นเพียงผู้ให้ข้อมูลมากกว่า

3.2 การวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือ (Collaborative Action Research) เป็นการวิจัยที่ทำเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยมีจำนวน 1-2 คนขึ้นไป ประกอบด้วย ครู ผู้บริหาร และนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยหรือบุคลากรอื่น ๆ มีจุดมุ่งหมายเน้นที่ปัญหาและการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นในห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่ง คณะวิจัยอาจจะเห็นปัญหาในระดับพื้นที่ของคน แต่ยังเป็นกระบวนการที่เป็นการสืบค้นความรู้ในห้องเรียน กระบวนการทำวิจัยจะเหมือนกับการทำวิจัยของครูที่ทำคนเดียว

3.3 การวิจัยปฏิบัติการแบบทำทั้งโรงเรียน (Schoolwide Action Research) เป็นการวิจัยที่คณะทำงานเป็นผู้ปฏิบัติในโรงเรียน มีการทำงานโดยเลือกปัญหาวิจัยที่สนใจร่วมกัน มีการรวบรวมข้อมูล การจัดระบบ และการแปลความหมายข้อมูลที่ได้จากโรงเรียนหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง กระบวนการวิจัยเป็นแบบวงจรต่อเนื่อง ที่มีหน้าที่เหมือนการประเมินความก้าวหน้า มีจุดมุ่งหมายเน้นที่การปรับปรุงโรงเรียน ได้แก่ (1) การค้นหาวิธีปรับปรุงโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหา (2) พยายามปรับปรุงการทำงานเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันแก่นักเรียน (3) เพิ่มขอบข่ายของสาระในการสืบค้นแนวทางการแก้ปัญหา

4. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการจากการสังเคราะห์ของนงลักษณ์ วิรัชชัย (2543) (สังเคราะห์จากแนวคิดของ Miller (2000), Freeman (1998), Bennett, Foreman Pack & Higgins (1996), Stringer (1966), Robinson (1994))

4.1 การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) เป็นการวิจัยที่ทำโดยครู เพื่อแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานหรือการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

4.2 การวิจัยปฏิบัติการแบบรวมพลัง (Collaborative Action Research) เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการโดยครูหลายคนร่วมกันทำวิจัย เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลาย ๆ ชั้น หรือแผนกวิชา หรือภาควิชา คณะนักวิจัยเกิดจากการรวมตัวกันของครูที่มีความชำนาญเฉพาะต่างกัน มาร่วมมือกันทำวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

4.3 การวิจัยปฏิบัติการระดับโรงเรียน (Schoolwide Action Research) เป็นการวิจัยที่ดำเนินงานโดยผู้บริหาร โรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน อาจรวมหน่วยงานนอกโรงเรียนด้วย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาโรงเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

4.4 การวิจัยปฏิบัติการอิงชุมชน (Community-Based Action Research) เป็นการวิจัยที่อาศัยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยอาศัยพลังของชุมชน ที่จะระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งมาพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะเป็งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การที่จะเลือกใช้รูปแบบการวิจัยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา และจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ทั้งนี้ ก็เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอน ในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน ไว้หลากหลายดังนี้ สฎางค์ จันทวานิช (2524 : 22-25) กล่าวว่า การสร้างเสริมให้เกิดการวิจัยในหน่วยงานต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องสร้างปัจจัยให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัยให้มากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ด้าน คือ นักวิจัย หน่วยงานวิจัยและบริบทของการวิจัย ซึ่งหมายถึงดังนี้

ปัจจัยเกี่ยวกับนักวิจัย หมายถึง ความรอบรู้ในสังคบบางด้าน ความรอบรู้ในเชิงทฤษฎี การวิจัย ความรอบรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ความสามารถในการวิเคราะห์วิจัย ความสามารถในการถ่ายทอดผลการวิจัย

ปัจจัยเกี่ยวกับหน่วยงานวิจัยในแง่ที่มีสององค์ประกอบย่อย คือ โครงสร้างของหน่วยงาน และระบบบริหารของหน่วยงานวิจัย ซึ่งองค์ประกอบย่อยของทั้งสองอย่างจะมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างของหน่วยงาน หน่วยงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพต้องมีโครงสร้างที่ให้ปัจจัยป้อนในแง่ต่าง ๆ คือ มีศูนย์ข้อมูลพื้นฐานที่ดีและพร้อมจะหยิบข้อมูลมาใช้ได้ มีเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง มีคณะวิจัยที่ได้รับการอบรมแล้ว มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยและมีทุนสำหรับการวิจัย

2. ระบบบริหารของหน่วยงาน มีการจัดหาและกระจายบุคลากร ความสามารถตลอดจนทรัพยากรต่างๆ สำหรับการวิจัยอย่างเหมาะสม มีการแบ่งแรงงานและความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม มีผู้นำที่มีประสิทธิภาพสูง มีช่องทางหรือเครือข่ายสำหรับการเผยแพร่และติดตามการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยเกี่ยวกับบริบทของการวิจัย (Research Context) ปัจจัยส่วนนี้จะเป็นนามธรรมและทำให้ตัดสินใจได้ไม่ง่ายว่ามีอยู่สมบูรณ์มากน้อยเพียงใดในสังคมเรา แต่ปัจจัยนี้มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการวิจัย ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ แบบแผนการแสวงหาความจริงที่มีมาแต่โบราณ ความใจกว้างในการรับฟังคำติชมและการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมต่อการศึกษา ความต้องการงานวิจัย ผลตอบแทนที่ไม่ใช่วัตถุในการวิจัย เช่น ความก้าวหน้าทางวิชาการ การได้รับการยอมรับจากสังคม รวมทั้งความเต็มใจที่จะได้แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะหน่วยราชการหรือหน่วยปฏิบัติอื่นใดกับหน่วยงานวิจัย

เอกซีย์ กีสูพันธ์ (2530 : 56-57) ให้ความเห็นว่า การส่งเสริมให้เกิดสิ่งจูงใจมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารควรมีหลักในการจูงใจและส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานด้วยความพึงพอใจ ดังนี้

1. ต้องพยายามทำความรู้จักลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละบุคคล โดยมีประวัติการทำงานของแต่ละคนที่ทันสมัยอยู่เสมอ
2. ศึกษาความต้องการและความสนใจที่จะมีผลต่อการปฏิบัติงานของลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ความต้องการและความสนใจนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่เสมอ
3. การให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีโอกาสปฏิบัติงานที่มีความสำคัญหรือท้าทายความสามารถบ้าง แต่ต้องคอยสังเกตดูว่าเกินกำลังความสามารถของเขาหรือไม่
4. พยายามวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดเด่นในการปฏิบัติงานของแต่ละคน และหาทางให้เขามีโอกาสได้ใช้จุดเด่นในการทำงานให้มากที่สุด
5. การสอนงานและแนะนำวิธีทำงาน ในส่วนที่ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติผิดหรือส่วนที่เป็นจุดอ่อนในการทำงานของเขา ทั้งนี้อาจจะเป็นการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานก็ได้
6. ถ้าลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาคนใดปฏิบัติงาน ได้ดีและถูกต้องควรรับชมเชยหรือแสดงพฤติกรรมยอมรับในการทำงานที่ดีของเขาทันที
7. ต้องมีความมั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือนหรือการเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น
8. พยายามเปิดโอกาสให้ลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชาได้ตัดสินใจในการปฏิบัติงานด้วยตนเองมากที่สุด โดยท่านอาจจะมีส่วนร่วมเพื่อสังเกตหรือให้คำปรึกษาแนะนำ
9. พยายามกระตุ้นให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาให้แสดงความคิดที่มีต่อการทำงาน วิธีการทำงานหรือปัญหาต่าง ๆ ในการทำงานให้มากที่สุดเพราะเขาเป็นผู้ปฏิบัติ ดังนั้นปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงานเขาจะรู้ดีกว่า
10. ระบบข้อมูลข่าวสารจะต้องทั่วถึงเพื่อไม่ให้เกิดข่าวลือหรือความเข้าใจผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ช่วยแก้ปัญหาให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเท่าที่ควรจะทำให้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องงาน ถ้าปัญหานั้นจะมีผลกระทบต่อองค์กรแต่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องเป็นหลัก

12. การสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดีไม่ว่าจะเป็นสถานที่ทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน แสง เสียง เหล่านี้จะมีส่วนเสริมให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างมีความสุขจะเป็นการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกในการทำงาน

ชลลดา จิตติวัฒนพงศ์ (2536 : 84) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของครูอย่างสม่ำเสมอทั้งในและนอกระบบ โดยเฉพาะการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้ 3 ด้าน คือ หลักสูตร เนื้อหาและวิธีสอนใหม่ ๆ โดยการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้และนำไปจัดกิจกรรมที่มีเทคนิคใหม่ ๆ เช่น การสอนด้วยกระบวนการทางวิจัย ส่วนผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการต่างๆ รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนให้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนที่สำคัญ คือ

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน
2. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
3. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน
4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
5. การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

กรมวิชาการ (อ้างใน ลัสดา กองคำ 2541 : 40-44) ได้สรุปความคิดเห็นของนักวิจัย นักวิชาการ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร โรงเรียนและครู อาจารย์ผู้สอน ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย จากการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่อง เส้นทางใหม่ของการวิจัย ได้เสนอแนวทางการพัฒนาและการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังนี้

1. แนวนโยบายและยุทธศาสตร์ของการวิจัยในโรงเรียน

1.1 ควรจัดตั้งศูนย์พัฒนางานวิจัยในส่วนภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมให้มีแหล่งข้อมูลสารสนเทศการวิจัยในระดับท้องถิ่น ที่ทำหน้าที่จัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานด้านการวิจัย การอำนวยความสะดวกและชี้แนะข้อมูลแหล่งค้นคว้าอ้างอิงและการบริการให้คำปรึกษา

1.2 ควรส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของนักวิจัย และสนับสนุนครูผู้สอนให้มีความรู้ทางวิจัยเพิ่มขึ้นและเสริมสร้างขวัญกำลังใจของผู้ดำเนินการวิจัย

1.3 ผู้บริหารระดับสูงจะต้องให้ความสำคัญ และสนับสนุนการจัดสรร

งบประมาณเพื่อการวิจัยของแต่ละหน่วยงานให้เพียงพอเหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าของการพัฒนาการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 จะต้องส่งเสริมให้มีการจัดการวิจัยที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ใช้และให้มีการร่วมมือกันดำเนินการวิจัย การกำกับดูแล ติดตามผลการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

1.5 ควรสนับสนุนให้มีครุมาประสานงานการวิจัย การรวบรวมและเผยแพร่ ผลงานวิจัยในทุกระดับรวมทั้งการส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ เพื่อกำหนดนโยบายวางแผนและแก้ปัญหาการศึกษาของชาติอย่างกว้างขวาง

2. คุณภาพงานวิจัยในโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาการศึกษา

2.1 จะต้องช่วยกันส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งในด้านวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่จะนำไปแก้ปัญหการเรียนการสอนในห้องเรียน

2.2 ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญ และสนับสนุนเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการวิจัยอย่างเพียงพอ รวดเร็วและตรงเวลา รวมทั้งการหาแหล่งเงินทุนเพื่อการวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน

2.3 ควรให้มีศูนย์สารสนเทศทางการวิจัยโดยใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการประสานความร่วมมือที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ผลงานวิจัยและอื่น ๆ ให้หน่วยงานต่าง ๆ ทางการศึกษาอย่างทั่วถึงในทุก ๆ หน่วยงาน

2.4 จะต้องให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ทางด้านการวิจัยในหน่วยงานการศึกษากันอย่างจริงจัง ซึ่งจะต้องกระทำในรูปแบบของการสัมมนา ติดตาม ให้คำปรึกษาการทำวิจัยอย่างต่อเนื่องจนทำวิจัยได้สำเร็จ และควรให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตครู มีหลักสูตรการทำวิจัยและภาคปริญาณิปนธ์ในหลักสูตรปริญญาตรี

2.5 จะต้องช่วยกันสร้างความตระหนักให้ครู อาจารย์ในโรงเรียนเห็นความสำคัญของการทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหน้าที่ของตนเอง รู้จักแบ่งเวลาเพื่อการพัฒนาการจัดตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับการวิจัย

2.6 จะต้องช่วยกันพัฒนาระบบการวางแผนการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการวิจัย การบริหาร โครงการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย เทคนิควิธีการพัฒนาเครื่องมือ และการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการและเชื่อถือได้

2.7 ทุกหน่วยงานควรเร่งส่งเสริมให้มีการนำผลวิจัยไปใช้ในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและความต้องการที่จะแก้ปัญหาของแต่ละท้องถิ่น

2.8 ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบกับการวิจัยทางการศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเผยแพร่งานวิจัยทางการศึกษาไปถึงมือผู้ใช้อย่างทั่วถึง และต้องคำนึงถึงการจัดทำรูปแบบที่เข้าใจง่ายและมีแนวทางการนำไปใช้ชัดเจนเหมาะสมกับการนำไปใช้ในสายงานต่าง ๆ เช่น นักบริหาร นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่สอน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 ควรส่งเสริมขวัญกำลังใจแก่ผู้ผลิตผลงานวิจัย ทั้งที่เป็นงานวิจัยขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ โดยให้กำลังใจ การยอมรับและให้เกียรติแก่ผู้ผลิตงานวิจัยตามที่เห็นสมควรและถือเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบด้วย

3. การพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

3.1 ควรให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยแก่ครู โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาการวิจัยในระดับจังหวัด ในแต่ละจังหวัดให้มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานที่ชัดเจนทั้งในด้านภาระหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของแต่ละท้องถิ่น

3.2 จะต้องจัดตั้งศูนย์สารสนเทศในระดับเขตการศึกษา จังหวัดและกลุ่มโรงเรียนเพื่อบริการข่าวสารและการอำนวยความสะดวกในการใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้า ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในแต่ละท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3.3 ควรเน้นให้ทุก ๆ หน่วยงานทางการศึกษาตั้งแต่ผู้บริหารตลอดจนถึงระดับผู้ปฏิบัติการ ผู้ปฏิบัติได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยกับการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเฉพาะในระดับสถาบันการศึกษาจะต้องมีครูผู้นำทางการวิจัยทุก ๆ สถาบันการศึกษา

3.4 รัฐต้องให้ความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการทำวิจัยและควรให้ภาคเอกชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาร่วมกันอย่างต่อเนื่องและมีการติดตามดูแลและประเมินผลอย่างใกล้ชิด

3.5 ควรให้มีการอบรม ประชุมสัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจ และแนวทางการปฏิบัติงานวิจัยให้กับครู อาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งชี้แนะแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการของการวิจัยให้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

3.6 จะต้องสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันในระหว่างหน่วยงานต่อหน่วยงาน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการแลกเปลี่ยนข่าวสารหรือข้อมูลทางการวิจัยศึกษา อาจมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยตรงทั้งเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ระหว่างผู้ทำการวิจัยกับผู้นำการวิจัย ไปใช้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.7 จะต้องช่วยกันสร้างขวัญกำลังใจสำหรับนักวิจัยในท้องถิ่น ให้มีความมุ่งมั่นในงานวิจัย เพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริง โดยเฉพาะพัฒนางานสอนตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียน

3.8 ควรให้ความสำคัญต่อครูในสถาบันการศึกษา ที่ได้ผลิตผลงานการวิจัย เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่รัฐมอบให้ เช่น การเผยแพร่เกียรติคุณของนักเรียนวิจัย การคัดเลือกผลการวิจัยที่ดีเด่นทั้งในระดับจังหวัด เขตการศึกษาและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ประเทศไทย
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.9 ควรให้มีการปลูกฝังจริยธรรม และจรรยาบรรณของนักวิจัยในท้องถิ่น เพื่อสร้างความรักและศรัทธาต่อการพัฒนาการวิจัย

3.10 ควรจัดให้มีชมรมนักวิจัยในแต่ละจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ประสาน กิจกรรมการวิจัยหรือการพัฒนาการเรียนการสอนในท้องถิ่น

3.11 ควรกำหนดบทบาทของเครือข่ายการวิจัย และหน้าที่ของเครือข่ายให้ ชัดเจน

3.12 จะต้องจัดตั้งองค์กร และบุคลากรการประสานงานวิจัยในระดับเขต การศึกษา และระดับจังหวัดให้เป็นหน่วยงานอิสระทางการวิจัย ทั้งนี้ไม่เพียงแต่หน่วยงานสังกัด กระทรวงศึกษาธิการเท่านั้นแต่รวมถึงหน่วยงานการศึกษาอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัย สถาบัน การศึกษาด้านเอกชน เป็นต้น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัยด้วย

3.13 จะต้องจัดตั้งคณะกรรมการวิจัยในเครือข่ายทางการวิจัยระดับต่าง ๆ โดยมีคำสั่งแต่งตั้งของกระทรวงศึกษาธิการ

3.14 จะต้องจัดทำเอกสารเป้าหมายของการดำเนินงาน ชี้แจงให้ผู้อยู่ใน เครือข่ายทราบเพื่อสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในการทำงานวิจัย

3.15 ควรสร้างระบบการประสานงานของเครือข่ายการวิจัยที่ชัดเจน โดย พิจารณาถึงปัญหาอุปสรรคและความต้องการ ทั้งในระดับปฏิบัติและระดับบริหารในแต่ละ หน่วยงาน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

3.16 จะต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์ ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการ ศึกษาของชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาด้วยระบบเทคนิค วิธีการของ กระบวนการวิจัย

บัญชา อิงสกุล (2539 : 31-39) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการ ส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในโรงเรียนให้มีความตั้งใจและสามารถทำงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริม และสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ภายในโรงเรียน 5 ประการ ดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในโรงเรียนที่เป็นการกระตุ้น และ สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในโรงเรียนจนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงาน การศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจในการจัดกระบวนการบริหารให้เอื้อต่อการดำเนินงาน วิจัยในโรงเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน เพื่อให้เกิด คุณประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานวิจัยในโรงเรียนของครู ได้แก่

1.1 จัดให้มีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยที่ชัดเจน

1.2 ประชุมชี้แจงคณะครูเพื่อให้ทราบนโยบาย วัตถุประสงค์และบทบาทที่ครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ต้องการทำวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3 สนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัย
 - 1.4 หาอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องคำนวณ กระจายอัดสำเนา เป็นต้น
 - 1.5 จัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำวิจัย เช่น จัดให้มีห้องหรือมุมใดมุมหนึ่งสำหรับศึกษาค้นคว้างานวิจัย
 - 1.6 ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนในการจัดหาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ทำวิจัย
 - 1.7 จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการวิจัย ด้านการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อทำการวิจัย
 - 1.8 ติดตามดูแลการทำวิจัยของครูให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการวิจัย
 - 1.9 ติดตามเพื่อรับรู้ปัญหาข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย ของครูจนได้จุดที่ควรปรับปรุง
2. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียนที่เป็นการให้เกียรติและยกย่องครูที่มีความสามารถในด้านการวิจัย ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญที่จะทำให้ครูเกิดกำลังใจและความภาคภูมิใจในผลงานการวิจัยของตนเอง รวมทั้งเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ได้แก่
- 2.1 ให้การยกย่องชมเชยแก่ครูผู้ทำวิจัยต่อที่ประชุมใน โรงเรียนและที่อื่น ๆ
 - 2.2 ให้เกียรติบัตรหรือรางวัลแก่ครูผู้ทำวิจัย
 - 2.3 สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยเป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้านวิจัย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
 - 2.4 จัดให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้ และประสบการณ์การวิจัย
 - 2.5 ให้ครูมีส่วนร่วมในการเสนอ นโยบายในการบริหารงานวิจัย
 - 2.6 จัดและส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการวิจัยของโรงเรียน
 - 2.7 ส่งเสริมให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นวิทยากรถ่ายทอดให้ความรู้ให้ครู
 - 2.8 สนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นครูพี่เลี้ยง ในการทำวิจัยของครู
 - 2.9 ส่งเสริมให้ครูในสายวิชาเดียวกัน ได้มีโอกาสปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการวิจัยซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ การใช้งาน เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเอาไปทำไปใช้ประโยชน์ การค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในโรงเรียน โดยเป็นการให้ความสำคัญ และมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจในการกระตุ้นให้ครูแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน ได้แก่

3.1 ชี้นำ กระตุ้นให้ครูเกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน

3.2 ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยและค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

3.3 สนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

3.4 เปิดโอกาสให้ครูไปค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นอกโรงเรียน ในเวลาว่างจากการสอน

3.5 ส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยการแนะนำให้ครูอ่านหนังสือ ตำราเอกสารและวารสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

3.6 ติดต่อประสานงาน เพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษางานวิจัยให้ครูทราบ

3.7 จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติงานวิจัย

3.8 จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการวิจัย เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของครู

3.9 จัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้เรื่องการวิจัย

3.10 นำผลการวิจัยในโรงเรียนไปใช้ เพื่อวางแผนการกำหนดนโยบายของโรงเรียน

4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียนที่เป็นพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจและเอาใจใส่ดูแลเพื่อให้ครูทำวิจัยในโรงเรียน การได้รับความช่วยเหลือทั้งในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้แก่

4.1 จัดระบบดูแลเอาใจใส่ครู ให้ทำการวิจัยที่สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของตน

4.2 พยายามให้คำแนะนำด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู

4.3 ให้ความช่วยเหลือครูในการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อกระทำการดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
4.4 มีส่วนร่วมในการให้การนิเทศเกี่ยวกับการวิจัยแก่ครู
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 มีส่วนร่วมในการแสวงหาทางเลือกใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาที่นำไปสู่ งานวิจัยในชั้นเรียน

4.6 ส่งเสริมให้มีครูผู้นำด้านการวิจัยเพื่อจูงใจครูให้ทำวิจัย

4.7 จัดระบบงานในโรงเรียนให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ครู เช่น ความเป็น อิสระ กล้าคิด ค้นคว้าและวิจัยทดลองความคิดใหม่ ๆ

4.8 มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และพิจารณาหัวข้อวิจัยเพื่อปรับปรุงการ เรียนการสอน

4.9 มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัญหาจนได้แนวทางที่จะนำไปสู่การวิจัย

4.10 มีส่วนร่วมในการคิดทางเลือกนวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อ การวิจัย เช่น สื่อหรืออุปกรณ์การสอน เป็นต้น

5. การส่งเสริมในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียนที่ เป็นการให้บำเหน็จความชอบ หรือการนำไปใช้เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นตามภาระหน้าที่ของครูที่เกิด จากผลของการที่ครูได้ทำการวิจัยในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วน ใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการบริหารงานบุคคลในโรงเรียน โดยใช้ผลงานการวิจัยของครูเป็นเกณฑ์ ส่วนหนึ่งเพื่อการพิจารณาความดีความชอบหรือการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของครู ให้สูงขึ้น ได้แก่

5.1 กระตุ้น ชักจูงให้ครูคิดปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยอัน เป็นความก้าวหน้าของอาชีพครู

5.2 การผลิตงานวิจัยในโรงเรียน ถือเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดี ความชอบ

5.3 พิจารณาให้ค่าความดีความชอบแก่ครูที่ทำการวิจัย แล้วนำผลการวิจัยไป ปรับปรุงงานในหน้าที่

5.4 ให้โอกาสครูมีผลงานวิจัยได้ศึกษาต่อเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะของตน

5.5 ให้การสนับสนุนผลงานวิจัยของครูเพื่อนำไปขอเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

5.6 เปิดโอกาสให้ครูมีผลงานวิจัยมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

5.7 ส่งเสริมให้ครูมีผลงานวิจัยมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

5.8 มอบหมายภาระหน้าที่ให้ครูผู้มีผลงานวิจัย ได้รับผิดชอบในงานที่ต้องใช้ ความรู้ความสามารถสูงขึ้น

5.9 สนับสนุนให้ครูมีผลงานวิจัยให้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการ

5.10 ส่งเสริมให้ครูผู้มีผลงานวิจัยนำผลงานวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งในการได้รับ

ตำแหน่งอื่นสูงกว่าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การที่จะนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนได้นั้น จะต้องมีปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน สนับสนุนปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เวลา และส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของผู้วิจัยด้วย

2.2.3 การนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ หลากหลาย ดังนี้ โกวิท ประวาลพฤกษ์ (2524 : 83) กล่าวว่า งานวิจัยทางการศึกษามีสองลักษณะ คือ งานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนซึ่งเรียกว่าวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์กับงานวิจัยของบุคลากรหรือหน่วยงานทางการศึกษา งานวิจัยทั้งสองลักษณะนี้มีการผลิตกันจำนวนมากแต่ งานวิจัยเหล่านี้มักจะไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่เนื่องจากผลงานวิจัยส่วนใหญ่มักจะจำกัด อยู่ในห้องสมุด แต่อย่างไรก็ตามได้มีหลายหน่วยงานพยายามส่งเสริมงานวิจัย โดยการนำเสนอ ผลงานวิจัยหรือที่เรียกว่าการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลงานวิจัย ซึ่งก็ยังได้รับความสนใจน้อยเนื่องจาก งานวิจัยเป็นลักษณะงานทางวิชาการที่อ่านยาก ไม่ดึงดูดความสนใจ มีศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ของบุคคลทั่วไปไม่สามารถเข้าใจได้

จินตนา สุทธิจินดา (2525 : 22) กล่าวว่า ผู้ที่ศึกษาผลงานวิจัยควรมีความรู้พื้นฐานดังต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับศาสตร์อย่างหนึ่ง คือ การศึกษาซึ่งจะต้องมีภาษาเฉพาะในการสื่อความหมายเพื่อให้สื่อความหมายได้ง่าย สะดวก ดังนั้นผู้อ่านรายงานการวิจัยทางการศึกษาจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางการศึกษา เข้าใจศัพท์ทางการศึกษาเพื่อให้เข้าใจเรื่องได้อย่างถ่องแท้

2. ความรู้ทางการวิจัยในการที่จะเข้าใจเรื่องที่จะศึกษาจากงานวิจัย จะต้องทราบภาษาและวิธีการทางวิจัยตลอดจนคำศัพท์หรือภาษาที่ใช้ในการวิจัย คำศัพท์ทางการวิจัยมักเป็นคำศัพท์เฉพาะตัว ผู้ที่ไม่มีความรู้พอหรือไม่เคยผ่านสายตามาก่อนอาจไม่เข้าใจ

3. ความรู้ทางสถิติในการอ่านรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ทางสถิติและขั้นตอนการวิจัย นอกจากนี้ยังพบว่าในทุกขั้นตอนของการวิจัยมีสถิติเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ

กรมวิชาการ (2529 : 18-39) ได้ประชุมเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่อง การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษาได้มีการสรุปถึงปัญหาในการทำวิจัย และการนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียน ดังต่อไปนี้

1. ไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอ
2. งานวิจัยที่มีอยู่ไม่ได้เสนอแนวทางหรือวิธีการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง

3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนไม่ได้แพร่หลายเข้าไปสู่โรงเรียน การค้าเอกสารนี้เป็นเอก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียน ยังไม่มีมาตรการที่จะมั่นใจได้ว่าจะเป็นผลวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้

5. นักวิจัยภายนอกมักมองไม่เห็นสภาพปัญหาของโรงเรียนที่แท้จริง จึงไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน

6. นักวิจัยระดับ โรงเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องงานวิจัย จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลพื้นฐานให้เป็นระบบได้

7. นักวิจัยไม่ได้ชี้แจงส่วนสำคัญของงานวิจัยที่จะนำไปแก้ปัญหภายในโรงเรียน

8. ผู้บริหารไม่เข้าใจถึงวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ผลงาน

9. ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยจึง ไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาโดยวิธีการวิจัย

นอกจากนี้ยัง ได้กล่าวถึงการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ผู้ใช้ผลงานวิจัยกับผู้ที่ทำวิจัยไม่ใช่คนคนเดียวกันจึงไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัย

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนส่วนใหญ่วิธีการและรูปแบบ จะเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากระบวนการคิดและการปฏิบัติ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ยังไม่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเท่าที่ควร

3. ครูผู้สอนไม่เข้าใจระเบียบวิธีวิจัย ไม่มีความรู้และเวลาในการทำวิจัย

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนมีน้อย และผลงานวิจัยที่มีอยู่ก็ไม่ได้เจาะลึกถึงตัวผู้สอนและนักเรียนอย่างแท้จริง

5. การจัดการเรียนการสอน การกำหนดเนื้อหา หลักสูตรต่าง ๆ ขาดการใช้ข้อมูลจากการวิจัย ส่วนมากใช้การลอกเลียนจากต่างประเทศ

วิทยา ใจวิถี (2543 : 8-11) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งเพราะครูสามารถใช้ข้อมูลหรือนวัตกรรมใหม่ที่ค้นพบในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามผลที่ต้องการ ซึ่งการนำไปใช้ดังกล่าวจะทำให้การวิจัยในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ความสำคัญของการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้มีดังนี้

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถใช้นวัตกรรม วิธีการ เทคนิคการสอนหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่มีคุณภาพผ่านกระบวนการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอน

2. ทำให้ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถนำข้อมูลที่เป็นข้อค้นพบจากการวิจัยมาใช้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ในชั้นเรียน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมจนบรรลุศักยภาพสูงสุด เนื่องจากครูสามารถส่งเสริมและพัฒนา ได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนแต่ละคน
4. ทำให้ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่ใช้ปรับปรุงพัฒนางานบริหาร และจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. ครูใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้
6. ทำให้มีข้อมูลในการปรับปรุงหรือคัดแปลงงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีระบบ

7. ทำให้มีแนวทางในการดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายของหน่วยงานหรือองค์กร จุฬงกรณ์ ในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ มีดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน
 2. เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานเฉพาะด้าน
 4. เพื่อใช้ประเมินผลและพัฒนาการปฏิบัติงานของครูหรือหน่วยงาน
- แนวทางการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ มีดังนี้

1. นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

1.1 ผู้บริหารนำไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่ง

ได้แก่

1.1.1 ใช้ในการวางแผน/กำหนดนโยบายการเรียนการสอน และ

พัฒนาหลักสูตร

1.1.2 ใช้ปรับปรุง/คัดแปลงงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างเป็น

ระบบ เช่น การดำเนินโครงการต่าง ๆ ด้านวิชาการ การผลิตเอกสารวิชาการ

1.2 ครูผู้สอนนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียน

ซึ่งได้แก่

1.2.1 ใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยตรง เช่น การใช้เทคนิค การสอนซ่อมเสริมแบบต่าง ๆ ที่ครูคิดค้นขึ้นมาสอนซ่อมเสริมผู้เรียนที่เรียนช้าไม่ทันเพื่อน ๆ

1.2.2 ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน เช่น การใช้ นิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน

1.2.3 ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เช่น ครูสอนแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยการบูรณาการสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนด

2. นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอน เมื่อครูได้ข้อค้นพบความรู้

ใหม่ ๆ จากการวิจัยแล้วควรมีการเผยแพร่ให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 เผยแพร่เพื่อให้บุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ ในการอ้างอิง ค้นคว้า

2.2 เผยแพร่แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดแนวทางในการ ศึกษาค้นหาความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งและมีประโยชน์ต่อไป

3. นำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ

การวิจัยในชั้นเรียนนอกจากจะเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนแล้วยังเป็นการ พัฒนาวิชาชีพของครูอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อครูทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เป็นการเสริมสร้างความรู้ ทางวิชาการของตนเองทำให้ครูมีนวัตกรรม สื่อและวิธีการสอนที่มีคุณภาพซึ่งทำให้เกิดมาตรฐาน ในการเรียนการสอนตามระบบประกันคุณภาพอันสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของ ครูสภา พ.ศ. 2537 อีกประการหนึ่งครูยังสามารถนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็น ผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์การขอเลื่อนระดับหรือปรับตำแหน่งให้สูงขึ้นของสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการครู ได้อีกด้วย โดยงานนั้นควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ผลงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่

3.2 ผลงานที่มีคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กำหนด

3.3 ผลงานมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4 ผลงานมีรูปแบบการเขียนรายงานที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

4. การส่งเสริมการนำผลงานวิจัยไปใช้

4.1 ครู

4.1.1 จัดทำสรุปผลการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายๆ เผยแพร่แก่บุคคล หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1.2 ครูควรนำวิธีการ/นวัตกรรมที่ค้นพบ จากการวิจัยไปใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

4.1.3 ครูแลกเปลี่ยนงานวิจัยของตนกับผู้อื่น เช่น การนำเสนอผล การวิจัยในที่ประชุม การเข้าร่วมสัมมนาและการเผยแพร่เอกสาร

4.2 ผู้บริหาร

4.2.1 กระตุ้นให้ครูพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็น พื้นฐาน

4.2.2 ส่งเสริมให้ครูค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการ เรียนการสอน เช่น การศึกษาเอกสารทางวิชาการ การสนทนากับผู้รู้ ฯลฯ

4.2.3 จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
4.2.4 เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

จุฬามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 66) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ มีดังนี้

1. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ได้ตรงสภาพจริงเป็นรายคน และรายกลุ่ม
2. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปใช้ในการสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ได้ตรงจุดอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ
4. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหา และจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม กับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน
6. ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ได้เต็มศักยภาพ ของแต่ละบุคคล
7. ผู้สอนนำผลการวิจัยไปปรับเปลี่ยนบทบาทของตน เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ
8. ผลการวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้โครงงานซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเริ่มเป็นนักวิจัยตั้งแต่ในวัยเรียน
9. ผลการวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูพัฒนาส่วนของตนเองได้อย่างเป็นระบบ
10. ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพนำเสนอเป็นผลงาน ทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น
11. ผู้สอนสามารถนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่มีไปใช้ ในกระบวนการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งสามารถสรุปรายงานการสร้าง การใช้ และผลการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ
12. ผู้สอนสามารถรวบรวมผลการวิจัยในชั้นเรียนแต่ละเรื่อง เก็บไว้ในแฟ้มพัฒนางาน (Teacher Port Folio) เพื่อประโยชน์ในการรับการประเมินจากผู้ประเมินภายใน ภายนอกรวมทั้งการประเมินเพื่อความก้าวหน้าสู่ครูมืออาชีพในอนาคต
13. การดำเนินการวิจัยของครูผู้สอนจะทำให้ผู้สอนได้รับความรู้ ทักษะ ในการวิจัยสามารถเป็นผู้วิจัยและพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ
14. ผลการวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพและประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน พิมพ์เผยแพร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จะเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการวิชาชีพทางการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน จะทำให้ผู้สอน มีประสบการณ์ในการวิจัยและร่วมพัฒนาทางวิชาชีพของครูผู้สอน ให้เป็นไปตามมาตรฐาน วิชาชีพครู

ชาตรี เกียรติธรรม (2544 : 21) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีแนวทาง ดังนี้

1. ผู้บริหาร นำไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น นำไปใช้ในการกำหนดนโยบายการเรียนการสอน และการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับ ผลการวิจัย นำไปใช้ในการวางแผนดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การ จัดทำตำราเอกสารทางวิชาการ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตามผลการวิจัย

2. ครูผู้วิจัย นำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนโดยตรงหรือนำผลการ วิจัยไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น

3. หน่วยงานหรือบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ดังนี้

3.1 นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการศึกษาในการพัฒนาการเรียน การสอน หรือการพัฒนาหลักสูตร

3.2 นำไปใช้แก้ปัญหาหรือนำไปใช้ประ โยชน์เชิงวิชาการที่เป็นความรู้ใหม่

3.3 นำไปอ้างอิงหรือนำไปสอนนักเรียนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 41-43) กล่าวว่า ครูสามารถนำผล การวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ได้หลายลักษณะ คือ

1. การแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพและเป็นไปตามธรรมชาติ ผู้เรียน ในแต่ละห้องเรียนหรือชั้นเรียนหรือรายคนต่างก็มีปัญหา มีศักยภาพในการเรียนรู้แตกต่างกัน มีความถนัด มีความสามารถและมีธรรมชาติของตนเองแตกต่างกันไปด้วย การวิจัยในชั้นเรียนจะ ช่วยให้ครูสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัย การแก้ปัญหา หรือการพัฒนา หรือการปรับพฤติกรรม ผู้เรียนมาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ และงานวิจัยในชั้นเรียนที่หลากหลายที่ครูทำขึ้น ก็จะช่วยให้ ครูมีนวัตกรรมที่จะเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนได้มากขึ้น

2. การสร้างองค์ความรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของผู้เรียน หาก ครูทำงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีระบบจะทำให้ได้ผลงานที่มีความหนักแน่น สามารถสร้างเป็น องค์ความรู้ของตนเองได้ เช่น ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาการอ่าน สะกดคำด้วยนวัตกรรมต่าง ๆ หากครูทำอย่างต่อเนื่อง ใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาแต่ละครั้ง แตกต่างกันไป เช่น ใช้แบบฝึก หรือบทเรียนโปรแกรม หรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือการ ให้ผู้เรียนสร้างบัตรคำการอ่านสะกดคำที่ตนเองอ่านไม่ได้มาฝึกอ่าน หรือครูกับผู้เรียนช่วยกันทำ หนังสือเล่มเล็ก หรือหนังสือเสริมการอ่านมาฝึกให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำ ก็จะทำให้ครูได้ชุดของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์อื่นนอกจำ นวนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของผู้เรียน ทำให้ครูมีองค์ความรู้ที่จะใช้ ไม่ว่างกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอนผู้เรียนหรือแก้ปัญหาของผู้เรียนหรือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านสะกดคำได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายคนและมีนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้ในการสอน การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของผู้เรียน เป็นองค์ความรู้ที่ครูสร้างขึ้นจากพื้นฐานของผู้เรียนของตนเอง ซึ่งครูก็สามารถสร้างและพัฒนาชุดนวัตกรรมนี้ให้มีคุณภาพต่อไปได้ และบทเรียนจากการสร้างองค์ความรู้ที่ใช้สอนเรื่องการอ่านสะกดคำนี้ยังช่วยให้ครูได้แนวทางในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยสามารถนำบทเรียนและประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วงต้น ๆ นี้ ไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เรื่องใหม่ของครูต่อไปได้ ครูก็จะเป็นผู้สร้างองค์ความรู้และใช้องค์ความรู้ที่ตนเองสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการสอน การพัฒนา การแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนของตนเอง เป็นผู้ผลิตความรู้ไม่ใช่ผู้ใช้ความรู้ของผู้อื่นมาสอนผู้เรียนของตนเองเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไป

3. การพัฒนาครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ไปสู่ความเป็นครูนักวิชาการและครูมืออาชีพ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ครูต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ทำให้ครูมีความจำเป็นต้องทำงานของตนเองให้มีระบบ เช่น ต้องพัฒนาผู้เรียนให้ได้ผลดีมากที่สุด คือ มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของชุมชนมากที่สุด หรือสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ได้คุณภาพตามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด จากหน้าที่ครูต้องจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง สามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณได้ ทำให้ครูต้องพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองในการสร้างความรู้ หรือการพัฒนาประสบการณ์ของตนเองมาเป็นวิธีการในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนอย่างมีระบบ ซึ่งวิธีการที่ครูควรจะต้องนำมาใช้คือการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

4. การพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก ทำให้ครูจำเป็นต้องใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน เพราะครูต้องพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน ทั้งในแง่ของการเรียนรู้ตามหลักสูตรและการมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคมในแง่ของการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม คือ การเป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข และภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะในการดำรงชีวิตบางประการ เช่น ทักษะการคิดแบบต่าง ๆ ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและที่สำคัญ คือ การมีทักษะในการพึ่งพาตนเอง ทักษะในการเป็นผู้ผลิตงานมากกว่าการเป็นผู้บริโภคงาน รวมทั้งมีทักษะในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนางานด้วย

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้สามารถที่จะพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการต่าง ๆ ให้เกิดความชัดเจนและสามารถที่จะแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ต่อไป

2.3 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูมีวิถีชีวิตของการทำงานครูอย่างเป็นระบบ เห็นภาพของงานตลอดแนว แต่ในความเป็นจริงนั้น ครูคิดว่า การวิจัยเป็นเรื่องที่ยากยิ่งในการทำ จึงเป็นปัญหาตลอดมา ซึ่งเรื่องนี้นักการศึกษา นักวิจัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนนำเสนอไว้ ดังนี้

โกวิท ประวาลพคุณ (2526 : 17-19) กล่าวถึงปัญหาในการทำวิจัยไว้ดังนี้

1. ผู้วิจัยเลือกปัญหาในการทำวิจัย โดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน ส่วนมากจะเลือกปัญหาโดยคำนึงถึงความสนใจของตนเองเท่านั้น
2. การวิจัยส่วนมากไม่สามารถควบคุมตัวแปรได้ ผลการวิจัยจึงอาจจะมีผลของตัวแปรแทรกซ้อนทำให้ไม่น่าเชื่อถือ
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยยังเป็นตัวแปรที่ไม่มีความสำคัญ
4. การเก็บข้อมูลยังนิยมใช้เฉพาะแบบสอบถาม ซึ่งอาจจะทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย
5. การวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลาเดียว ไม่มีการติดตามศึกษาเป็นระยะต่อเนื่องพอสมควร ซึ่งจะเป็นการจำกัดตัวแปรด้านเวลาและอาจจะทำให้ผลการวิจัยไม่น่าเชื่อถือ
6. การวิเคราะห์ข้อมูลยังทำไม่ลึกซึ้ง และบางครั้งผู้วิจัยไม่ตระหนักถึงรูปแบบของการวิจัยจึงใช้สถิติวิเคราะห์ผิด ๆ
7. การเขียนรายงานการวิจัยยังไม่สามารถสื่อความได้ ภาษาที่ใช้ในการวิจัยยังเป็นภาษาสถิติ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530 : 57-64) ได้จัดสัมมนาศึกษานิเทศก์ทั่วประเทศใน โครงการวิจัยและทดลองหารูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และสรุปปัญหาการดำเนิน โครงการวิจัยในหน่วยงานของจังหวัด ไว้ดังนี้

1. ปัญหาการเลือกเรื่องที่จะทำการวิจัย ซึ่งมีปัญหาดังนี้
 - 1.1 ผู้วิจัยในระดับจังหวัดไม่สามารถทำวิจัยในรูปแบบที่ต้องการได้อย่างอิสระ เพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดให้ทำวิจัยเชิงทดลองเท่านั้น
 - 1.2 การเลือกปัญหาในการนำมาทำวิจัยยังวิเคราะห์ไม่ชัดเจน
 - 1.3 เรื่องที่จะนำมาทำวิจัยยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์
 - 1.4 เรื่องที่ทำวิจัยมักซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น เนื่องจากขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัย
 - 1.5 ผู้วิจัยมักทำการวิจัยในเรื่องที่ตนถนัด และสนใจมากกว่าที่จะทำวิจัยเพื่อ

เอกสารแก้ปัญหานักเรียนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ผู้ร่วมงานมักไม่ให้ความร่วมมือในการเลือกเรื่องที่จะทำวิจัย ทำให้ไม่ได้หัวข้อเรื่องที่เป็นปัญหาจริง ๆ

2. ปัญหาการเขียนโครงการ

2.1 ในระดับจังหวัดขาดแคลนข้อมูลและเอกสารที่ใช้สำหรับอ้างอิง ในการเขียนโครงการวิจัย

2.2 ขาดความรู้ในการเขียนโครงการวิจัย

2.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไปไม่มีตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนโครงการวิจัย

3. ปัญหาในการวางรูปแบบการวิจัย

3.1 ขาดที่ปรึกษาเนื่องจากในหน่วยงาน ไม่มีผู้มีความรู้ทางการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยขาดความรู้ในการวางรูปแบบการวิจัย

4. ปัญหาในการเลือกสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขาดความรู้และไม่มั่นใจในการใช้สถิติให้ถูกต้องและเหมาะสม

4.2 ขาดที่ปรึกษาทางสถิติ

5. ปัญหาในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ในระดับจังหวัดขาดเครื่องมือคิดคำนวณที่มีประสิทธิภาพ

5.2 ขาดกำลังคนและมีเวลาค่อนข้างจำกัด

5.3 ขาดความรู้ในการคิดคำนวณและการใช้เครื่องมือคิดคำนวณ

6. ปัญหาในการเขียนรายงานการวิจัย

6.1 แหล่งค้นคว้าด้านวิชาการในท้องถิ่นมีน้อยทำให้ขาดเอกสารในการอ้างอิงในการเขียนรายงาน

6.2 บุคลากร ผู้ช่วยและเวลาในการเขียนรายงานการวิจัยมีจำกัด

6.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไปไม่กำหนดมาตรฐานการเขียนรายงานการวิจัยที่ชัดเจนขึ้นมาให้

6.4 ขาดความถนัดและประสบการณ์ในการเขียนรายงานการวิจัย

7. ปัญหาการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1 ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจการวิจัย

7.2 ผู้เกี่ยวข้องระดับต่าง ๆ ในหน่วยงานยังขาดความรู้ความเข้าใจและความสนใจในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.3 ขาดงบประมาณสนับสนุนในการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขอขณาด้านการค้า

7.4 ไม่มีโครงการรองรับในการนำผลการวิจัยไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.5 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่แน่ใจทำให้นำผลการวิจัยไปใช้ผิด ๆ

7.6 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่มีความมั่นใจในการนำผลการวิจัยไปใช้

8. ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของบุคลากรที่ดำเนินการวิจัย

8.1 บุคลากรในระดับโรงเรียนมีความรู้ด้านการวิจัยน้อย เนื่องจากไม่ได้รับการอบรมหรือฝึกทักษะทางการวิจัย

8.2 จำนวนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการวิจัยในระดับ โรงเรียนมีน้อย

8.3 ขาดผู้รู้ที่สามารถให้คำปรึกษาในการทำวิจัยแก่ผู้วิจัย

8.4 บุคลากรในระดับโรงเรียนและระดับจังหวัดต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน

8.5 บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัยบางขั้นตอนไม่เข้าใจจุดประสงค์ของการวิจัยจึงทำให้การวิจัยไม่ดำเนินไปตามธรรมชาติ

9. ปัญหาด้านงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย

9.1 การจัดสรรงบประมาณล่าช้าไม่ทันการณ์

9.2 มีปัญหาการใช้เงินงบประมาณ เนื่องจากช่วงปีงบประมาณกับช่วงปีการศึกษาคาบเกี่ยวกัน ทำให้ไม่สามารถใช้เงินงบประมาณได้ในช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการวิจัยบางขั้นตอน

9.3 งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ

9.4 การเบิกจ่ายงบประมาณกระทำได้อำบาก

10. ปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น

10.1 ขาดบุคลากรช่วยทำงานวิจัยโดยเฉพาะด้านธุรการทำให้ไม่สะดวกและได้ผลงานล่าช้า

10.2 มีโครงการอื่นแทรกซ้อนทำให้การดำเนินการวิจัยล่าช้า

10.3 ขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง

10.4 ขาดวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น อุปกรณ์การพิมพ์ เป็นต้น

10.5 บุคลากรอื่น ๆ ไม่สนใจงานวิจัย

10.6 ผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยตอบไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

กรมวิชาการ (2530 : 102-125) ได้จัดประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่อง การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษาและได้สรุปถึงปัญหาในการทำวิจัย ดังนี้

1. ไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอ

2. งานวิจัยที่มีอยู่ไม่ได้เสนอแนวทางหรือวิธีการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง

3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนไม่ได้แพร่หลายไปถึงโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนยังไม่มีมาตรการที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าจะเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้

5. นักวิจัยภายนอกมักมองไม่เห็นสภาพปัญหาของโรงเรียนที่แท้จริง จึงไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน

6. นักวิจัยระดับโรงเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องงานวิจัย จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลพื้นฐานให้เป็นระบบได้

7. นักวิจัยไม่ได้ชี้ส่วนสำคัญของงานวิจัยที่จะนำไปแก้ปัญหาภายในชั้นเรียน

8. ผู้บริหารไม่เข้าใจวิธีแก้ปัญหาโดยใช้ผลงานวิจัย

9. ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยจึงไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาโดยวิธีการวิจัย

อุทัย คุลยเกษม (2533 : 3-9) กล่าวว่า ปัญหาในการทำวิจัยมีสาเหตุดังนี้

1. ขาดความสนใจในเรื่องแนวคิดและการแสวงหาความรู้ใหม่

2. ขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณและทุนรอน

3. ขาดความรู้ความตั้งใจเรื่องกระบวนการทำวิจัย

4. คนที่ทำวิจัยไม่ใช่ทำเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ทำเพื่อหวังผลในการเลื่อนตำแหน่ง

เท่านั้น

อุทุมพร จามรมาน (2540 : 6) กล่าวว่า นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการที่จะให้ครูรู้จักการแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ และเป็นระบบด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูแต่สภาพการปฏิบัติกลับส่งผลตรงข้าม กล่าวคือครูที่ต้องการเลื่อนตำแหน่งต่างพยายามหาทางที่จะทำรายงานออกมาเพื่อให้ตนเองได้รับตำแหน่ง โดยไม่ได้มุ่งที่จะนำผลงานดังกล่าวกลับไปสู่ชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูจึงทิ้งนักเรียน เกิดการแสวงหาตำแหน่ง

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม (2540 : 34) กล่าวว่า ปัจจุบันครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกระตือรือร้นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นอันมาก แต่ปัญหาในการทำวิจัยของครูพอสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในเรื่องการไม่มีเวลา เพราะครูให้เวลากับงานสอนเป็นสำคัญจึงไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการทำวิจัย ฉะนั้นครูจึงต้องบริหารเวลาให้ดีและต้องทำงานอย่างเป็นระบบใช้เวลาว่าง เช่น ช่วงปิดภาคเรียนครูต้องวิเคราะห์ วางแผน เตรียมอุปกรณ์เครื่องมือให้พร้อมเมื่อเปิดภาคเรียนครูจะได้เริ่มทำตามแผนการวิจัยตลอดภาคเรียน แล้วใช้เวลาในช่วงปิดภาคเรียนอีก 2-3 สัปดาห์เป็นอย่างน้อยสำหรับวิเคราะห์ สรุปผลและผลิตงาน

2. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้การช่วยเหลือทางด้านวิชาการ โดยเฉพาะในเอกสารที่เป็นเอกสารอ้างอิงงานวิจัยหรืองานวิชาการเพื่อการศึกษานั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เรื่องสถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาเรื่องการผลิต และรายงานผลการวิจัยที่ต้องการผู้ช่วยผลิตตัวรายงานทั้งหลาย จากการนำเสนอปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน สรุปปัญหาและอุปสรรคมี 3 ด้าน คือ ด้านผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้อง ด้านงบประมาณสนับสนุนการวิจัยและด้านวัสดุอุปกรณ์

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 234-235) กล่าวว่า งานวิจัยที่ครูได้ดำเนินการด้วยตนเองจะยังไม่เสร็จสิ้นกระบวนการถ้ายังไม่ได้ผ่านขั้นตอนของการสะท้อนความคิด (Reflexive Account) ซึ่งเป็นการคิดตรึกตรองทบทวนในสิ่งต่าง ๆ ที่ครูผู้วิจัยได้ดำเนินการตั้งแต่เริ่มกำหนดปัญหาวิจัย

ถ้างานวิจัยนั้นมีการทดลองปฏิบัติตามรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแล้วขั้นตอนของการสะท้อนความคิดก็มีความสำคัญมากขึ้นไม่ว่าการทดลองปฏิบัติจะได้ผลดีหรือไม่ก็ตาม

กรณีที่มีการทดลองปฏิบัติได้ผลดี ครูควรได้คิดทบทวนอีกครั้งว่าผลดีที่ได้รับเป็นไปตามเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมเช่นไร สภาพแวดล้อมดังกล่าวจะจำกัดการนำผลการทดลองไปใช้ในสถานการณ์อื่นเวลาอื่น แม้สำหรับนักเรียนชั้นเดียวกันหรือไม่เพียงใด

กรณีที่มีการทดลองปฏิบัติไม่ได้ผลดี ครูผู้วิจัยไม่ควรหยุดเพียงแค่นั้นควรได้พิจารณาทบทวนว่าเป็นเพราะเหตุใด มีจุดอ่อนหรือข้อจำกัดอะไรและสมควรวางแผนปฏิบัติใหม่ (Re-Planning) หรือไม่อย่างไร

การใช้ประโยชน์จากการวิจัยของผู้อื่น

การเลือกและการใช้ผลงานวิจัยของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นผลงานของครูหรือของนักวิชาการก็ตามมีข้อควรคำนึงถึงบางประการ ดังนี้

วิธีการวิจัยและผลการวิจัยในรายงานมีความน่าเชื่อถือเพียงใด ประเด็นนี้เป็นเรื่องที่พิจารณาได้ยากแต่อาจพิจารณาได้บ้างจากวิธีการนำเสนอในรายงานการวิจัยว่าผู้วิจัยย้ำประเด็นในเชิงคุณภาพของการวิจัย เช่น เครื่องมือวัดไว้อย่างไร ครูไม่ควรให้ความสำคัญมากเกินไปในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลทางสถิติเพียงอย่างเดียว เพราะบางครั้งอาจมีความคลาดเคลื่อนที่ไม่ได้ระบุไว้หรือผู้วิจัยอาจเลือกนำเสนอเฉพาะในส่วนที่คิดว่าดีเท่านั้น

ถ้านำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขใด เพราะการวิจัยในชั้นเรียนมีความเฉพาะเจาะจงในเชิงบริบท (Context Specific) มากดังได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้น การนำผลการวิจัยมาใช้จะต้องมีการปรับเงื่อนไขให้สอดคล้องหรือมาทดลองซ้ำอีก

ถ้าจะนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนต่อไป ควรพิจารณาทั้งในด้านการปรับในเชิงวิธีการวิจัยและในด้านบริบทของการวิจัย เพื่อจะได้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนที่มีประโยชน์ต่อครูอย่างแท้จริง

ในการใช้ประโยชน์งานวิจัยในชั้นเรียน ทั้งจากงานวิจัยของตนเองและของผู้อื่น ครูควรคำนึงถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้โดยเฉพาะที่อาจจะเป็นข้อจำกัดสำหรับครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความทุ่มเทจากครูเป็นอย่างมาก ดังนั้นเมื่อครูดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้นแล้วจึงควรมีการเผยแพร่ผลงานนั้นให้ผู้อื่นได้รับรู้ ใ้ใช้ประโยชน์ อีกทั้งครูควรได้มีโอกาสร่วมรับรู้และใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยของผู้อื่นด้วยเช่นกัน

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 16) กล่าวว่า แม้การวิจัยปฏิบัติการจะมีประโยชน์มากมาย แต่โดยธรรมชาติและหลักการของการวิจัยปฏิบัติการก็ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดของการวิจัยแบบนี้หลายประการเช่นกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการวิจัยส่งผลกระทบต่อขอบเขตและขนาดของงานวิจัย การวิจัยแบบนี้มักจะมีขนาดเล็กซึ่งทำให้มีผลต่อความเป็นตัวแทนของข้อค้นพบ จึงก่อให้เกิดข้อจำกัดในการสรุปอ้างอิงผลการวิจัย

2. งานวิจัยทั่วไปไม่ยอมให้มีตัวแปรภายนอกส่งผลกระทบวน โดยมีการออกแบบการวิจัยให้สามารถควบคุมตัวแปรภายนอกได้ และก็สามารถดำเนินการจัดการกระทำได้ เนื่องจากงานวิจัยแบบนี้ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน แต่สำหรับงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มักมีปัญหาในประเด็นนี้ เนื่องจากสภาพการณ์ที่เกิดในชั้นเรียนจะปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ ข้อค้นพบที่ได้รับบางครั้งไม่สามารถยืนยันได้หนักแน่นว่าเนื่องมาจากปัจจัยใด แต่ทราบได้ที่ปัญหาในชั้นเรียนหมดได้ ก็ถือว่าการศึกษาครั้งนั้นประสบความสำเร็จ

3. ธรรมชาติของงานวิจัยถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขที่มีเรื่องของคุณธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการทำงาน ทำให้การทดลองต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานอาจทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากสิ่งที่ทดลองก็ยังไม่ได้มีการตรวจสอบยืนยันในผลที่จะเกิดขึ้นว่าจะเป็นไปได้ในทิศทางใด

4. มีการวิพากษ์กันมากเกี่ยวกับเจ้าของผลงานวิจัย และมีการหวั่นเกรงกันว่าจะมีการแย่งผลงานวิจัย เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติและผู้วิจัยภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยไม่ว่าจะเป็นครูนักวิจัยหรือนักวิชาการต้องทำความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนและตกลงในเรื่องนี้ให้เข้าใจตรงกัน

5. กระบวนการวิจัยปฏิบัติการไม่ได้แยกครูดอกมาจากการวิจัย เนื่องจากผู้วิจัยต้องเกี่ยวข้องในการทำงานของตนเองและผู้อื่นตลอดเวลา การวิจัยปฏิบัติการจึงเป็นการเพิ่มภาระงานของครูมากขึ้นจากการทำงานปกติ โดยเฉพาะในช่วงแรกของการวิจัย ที่ครูนักวิจัยต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาและกำหนดแนวทางการแก้ไข เพื่อให้การทำวิจัยไม่เป็นภาระสำหรับครูมากเกินไป ต้องมีการออกแบบการวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนให้มากที่สุด

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะมีปัญหามาจากการขาดปัจจัยในชั้นเรียน และจากตัวผู้วิจัยที่ขาดพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ครูผู้วิจัยไม่มีเวลาเพียงพอและไม่เข้าใจความมุ่งหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหางบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือหรือไม่ได้เห็นความสำคัญของการวิจัยจากผู้บริหาร เพื่อนร่วมงานหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภวัฒน์ เวชประดิษฐ์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการทำวิจัยในโครงการวิจัยและพัฒนาคุณภาพก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา ” โดยใช้ตัวอย่างประชากรเป็นศึกษานิเทศก์จังหวัดทั่วประเทศ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้กำหนดหัวข้อวิจัยเป็นคณะศึกษานิเทศก์จังหวัด กำหนดหัวข้อวิจัยจากรายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับจังหวัด การวิจัยส่วนมากเป็น โครงการวิจัยและทดลองหารูปแบบ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน กลุ่มทักษะ โดยเน้นพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและพัฒนาความสามารถทางการสอนของครู แหล่งที่ใช้ค้นคว้าเอกสารทางการวิจัย คือ ห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งสร้างขึ้นเองทั้งหมด นำของผู้อื่นมาดัดแปลง งานวิจัยที่เสร็จแล้วจะพิมพ์เป็นรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์และฉบับย่อ ส่งให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ในสังกัด ผลการวิจัยส่วนใหญ่นำไปใช้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและมีผล คือ ครูมีพฤติกรรมการสอนดีขึ้น

2. ข้อมูลด้านปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย แสดงว่าด้านการบริหารงานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเผยแพร่งานวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้มีปัญหาน้อยมาก ส่วนด้านเนื้อหาของการทำวิจัยและการติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นปัญหาปานกลาง

พิรวัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 122) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10 ” ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีการแก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยวิธีการทำวิจัยร้อยละ 38.90 และเรื่องที่ทำวิจัยส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูที่ทำวิจัยส่วนมากกำหนดปัญหาจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนและให้ความสำคัญแก่การวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบการวิจัยที่นิยมใช้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ แหล่งวิทยาการที่ใช้ศึกษา คือ ตำรา เอกสาร วารสาร ผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย คือ เพื่อนครู เครื่องมือที่ใช้มาก คือ แบบสังเกตและบันทึกที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเอง ประชากรที่ใช้ คือ นักเรียน ค่าสถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ครูผู้ทำวิจัยส่วนใหญ่บันทึกผลการวิจัยเอง งบประมาณที่ใช้ คือ งบประมาณส่วนตัว ช่วงเวลาที่ใช้ทำวิจัย คือ เวลาที่ว่างจากการสอน ผลการวิจัยที่ได้นำไปใช้แก้ปัญหาและสามารถใช้แก้ปัญหาได้ในระดับพอใช้ ผลการวิจัยมีการเผยแพร่เป็นส่วนน้อย ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาด้านงบประมาณและเวลาในการทำวิจัยเป็นปัญหาในระดับมาก ครูมีความต้องการความช่วยเหลือใน

เอกสารด้านต่าง ๆ ในระดับมากกับ โดยต้องการให้มีแหล่งความรู้ในระดับอำเภอที่รวบรวมเอกสาร ตำรา คำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับการวิจัยในระดับมากที่สุด ครูผู้สอนและครูวิชาการ โรงเรียนมีปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยชั้นเรียนไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการจัดสรรงบประมาณในการทำวิจัย ครูส่วนมากต้องการให้จัดสรรงบประมาณให้แก่ครูโดยตรงไม่ควรผ่านทางโรงเรียน

ทศพล ธิษะพร (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การประเมินความต้องการบริการสนับสนุนทางวิชาการสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนของครูเกษียณในโรงเรียนมัธยมศึกษา ” โดยใช้แบบสอบถามกับครูมัธยมศึกษาที่ทำการสอนวิชาเกษตร เขตการศึกษา 1 พบว่า ในด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมแล้ว ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้หรือมีความรู้เล็กน้อยและมีความต้องการ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 6 รายการ คือ การกำหนดหัวข้อที่จะทำการวิจัย การตั้งวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางการวิจัย การตั้งสมมติฐานการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้สถิติต่าง ๆ ในการวิจัยอย่างมีความหมายและพบว่าประเด็นปัญหาที่ครูเกษียณคิดว่าน่าจะทำการวิจัยในชั้นเรียน 5 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตร ปรัชญาการศึกษาเกษตรกับการเรียนการสอนวิชาเกษตร ครูเกษียณกับการแนะแนว การสร้างและทดลองสื่อการสอนวิชาเกษตร และการสร้างและทดลองใช้เครื่องมือวัดชนิดต่าง ๆ เช่น แบบวัดความรู้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการประเมินผลวิชาเกษตร

วันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร ” พบว่า

1. เหตุจูงใจในการทำวิจัยของกลุ่มครูมัธยมศึกษาที่ทำการวิจัย ได้แก่ ประสบปัญหาในการทำงานที่โรงเรียนและต้องการข้อมูลที่เชื่อถือได้เพื่อนำมาพัฒนางานที่ปฏิบัติ และได้รับการแต่งตั้งมอบหมายหรือได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารให้ทำการวิจัย สาเหตุการไม่ทำวิจัยของครูมัธยมศึกษากลุ่มที่ไม่ทำการวิจัย ได้แก่ การไม่มีเวลา ไม่มีความรู้ ประสบการณ์ในการทำวิจัยและไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย

2. การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษาในปีการศึกษา 2531 และ 2532 ปรากฏว่ามีจำนวนโครงการวิจัย 42 โครงการ

2.1 ปัจจัยพื้นฐานในการทำวิจัยที่ครูมีความต้องการมาก ได้แก่ ที่ปรึกษาในการทำวิจัย เวลาในการทำวิจัย และแหล่งค้นคว้าข้อมูล

2.2 การทำวิจัยของครูมัธยมศึกษาทั้ง 42 โครงการ พบว่าทำสำเร็จ 15 โครงการอยู่ระหว่างการดำเนินการ 19 โครงการและล้มเลิก 8 โครงการ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้กระบวนการวิจัยดำเนินไปได้สำเร็จ ได้แก่ การมีบุคลากรในคณะผู้วิจัยหรือผู้ช่วยที่มีความรู้ด้านการวิจัย ผู้บริหารสนับสนุนติดตามงานได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องและการมีเวลาในการทำวิจัย

2.3 ผลงานวิจัยที่ทำสำเร็จมีลักษณะของรายงานการวิจัยส่วนใหญ่ เป็นแบบย่อ

โดยเน้นเฉพาะผลการวิจัยจะมีรายงานที่มีลักษณะสมบูรณ์เพียง 3 เรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้ ส่วนใหญ่เผยแพร่ภายในโรงเรียน โดยการนำเสนอต่อผู้บริหารและแจกครูในโรงเรียนและผู้บริหารได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงในโรงเรียน

พันธณี วิหคโต (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ สภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ” พบว่า

1. สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความต้องการที่จะปรับปรุงการจัดการเรียนทุกหมวดวิชา และสภาพปัจจุบันครูทำการสอนโดยใช้แผนการสอนในระดับ “ ปานกลาง ” สาเหตุที่ไม่สามารถสอนได้ตรงตามแผนเนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมากในแต่ละห้องทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ เวลา และแบบประเมินผลไม่เป็นไปตามที่กำหนด แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแผนการสอน ก็คือ ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุดเป็นการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มให้นักเรียนทำร่วมกัน ด้านสื่อและการประเมินผลควรใช้หลาย ๆ รูปแบบ สื่อที่ใช้ต้องมีคุณภาพเร้าความสนใจของนักเรียนได้และง่ายต่อความเข้าใจของนักเรียน และควรใช้การประเมินผลเป็นกลุ่มแทนรายบุคคลเพื่อลดเวลา นอกจากนี้จำนวนนักเรียนแต่ละห้องไม่ควรเกิน 35 คน และให้มีการพัฒนาบุคลากรในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนด้านผลการเรียนของนักเรียนยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ สาเหตุเพราะตัวนักเรียนเอง รongลง ไปคือ ผู้ปกครองและครูผู้สอน วิธีการที่จะช่วยยกระดับผลการเรียนของนักเรียน ก็คือ ต้องมีการสอนซ่อมเสริมและสอนพิเศษให้แก่นักเรียน โดยการสอนที่ครูเห็นว่าให้ผลดีต่อผลการเรียนของนักเรียน คือ การอภิปรายการเรียนเป็นกลุ่ม การเรียนแบบศูนย์การเรียนการค้นคว้า การใช้วีดีโอประกอบการทดลอง

2. สภาพด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยน้อยหรือไม่รู้เลยและส่วนใหญ่ได้รับความรู้มาจากการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยและมีความยินดีที่จะเข้ารับการอบรมโดยมีเงื่อนไขว่าจะกลับไปทำวิจัย คือ เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ และการสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอน ปัจจุบันได้มีการทำผลการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับน้อยมากหรือไม่มีเลย สาเหตุเพราะยังไม่ได้รับการอบรม ไม่มีความรู้พอ ยังไม่เข้าใจและไม่รู้ขั้นตอนกระบวนการที่ถูกต้อง ไม่มั่นใจในการเก็บข้อมูล ส่วนผู้ที่เคยนำผลการวิจัยไปใช้แล้วนั้นนวัตกรรมที่นำไปใช้ ได้แก่ เทคนิควิธีสอน การผลิตและการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ

เกียรติศักดิ์ วิสูตรจรีรา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การเปรียบเทียบความต้องการงานวิจัยทางการศึกษาระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร ” พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนมีความต้องการงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าทางการศึกษาโดยเด็ดขาด “ มาก ” ในทุกด้านและความต้องการงานวิจัยด้านวิชาการ ด้านบุคคล ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และด้านกิจการนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความต้องการงานวิจัยด้าน
ธุรกิจ การเงิน และอาคารสถานที่ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชนไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนมีแนวทางดำเนินการให้ได้มาซึ่งงานวิจัยที่ต้องการ ด้านวิชาการ ด้าน
บุคคล ด้านกิจการนักเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชนในทำนองเดียวกัน ยกเว้นในด้าน
ธุรกิจ การเงิน และอาคารสถานที่ ผู้บริหารโรงเรียน 2 ประเภท มีวิธีการไม่ตรงกับปัญหาใน
การใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชน

นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ เส้นทางพัฒนาครุณักวิจัย :
การวิจัยรายกรณีครุติเคณ์ระดับประถมศึกษา ” การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเส้นทางในการ
พัฒนาครุณักวิจัยจากวิธีการวิจัยรายกรณีครุติเคณ์ระดับประถมศึกษาท่านหนึ่งด้วยวิธีการศึกษา
ครอบครัวการศึกษา อธิชีวประวัติ การวิเคราะห์เอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการ
สัมภาษณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

เส้นทางพัฒนาครูผู้การเป็นครุณักวิจัยของกรณีศึกษาเริ่มจาก คุณลักษณะส่วนตัวที่
เป็นคนชอบใฝ่หาความรู้ ช่างคิด ชอบอ่าน ชอบเขียนและรักธรรมชาติ ลักษณะดังกล่าวพัฒนา
มาด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในลักษณะของการสังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสังสม
ประสบการณ์ชีวิตและการทำงานอย่างบูรณาการในหน้าที่ ครูที่รักเด็กและปรารถนาจะช่วยพัฒนา
คุณภาพชีวิตของเด็กส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาสู่การเป็นครุณักวิจัยที่ใช้รูปแบบของการวิจัยที่
เป็นการวิเคราะห์เอกสาร หลักสูตร ศึกษาเป็นรายกรณีการวิจัยพัฒนา ส่วนปัญหาของการวิจัยมา
จากปัญหาของนักเรียนโดยครุมองเห็น โอกาสของการเรียนรู้ คือ มโนทัศน์เริ่มต้นที่สำคัญ
การวิเคราะห์ปัญหาซึ่งมีขอบเขตจากการสังเกตนักเรียนแต่ละคนในวงกว้าง ไปสู่แนวคิดของการ
ช่วยเหลือเด็กรายบุคคล วัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นการพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยเพื่อใช้ใน
ชีวิตประจำวันและในอนาคตด้วยวิธีสอนอย่างหลากหลายและในลักษณะบูรณาการเพื่อให้
เหมาะสมกับสภาพและธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ประโยชน์จากการวิจัย คือ การพัฒนานักเรียน
พัฒนาตนเองให้สามารถพัฒนาการสอนนักเรียนให้ถูกต้องและสร้างสรรค์ยิ่งขึ้นและผลกระทบ
สู่การพัฒนาเพื่อนครู

ประภัสสร วงษ์ดี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ กระบวนการและการใช้ผลผลิต
การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุณักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา : การศึกษาเชิงสำรวจและราย
กรณี ” ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการวิจัยของครุณักวิจัยเริ่มจากปัญหาการจัดการเรียนการสอน และขาดความ
พร้อมของนักเรียน ครุณักวิจัยจะเลือกปัญหาวิจัยที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ในการทำการสอนต้องเป็น
เรื่องที่ตนเองถนัด โดยหัวข้อที่ศึกษาเป็นเรื่องการพัฒนาวิธีการสอน สื่อการสอนและการสร้าง
หลักสูตรท้องถิ่น เครื่องมือในการวิจัยครุสร้างขึ้นมาโดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ กลุ่มตัวอย่าง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการวิจัย คือ นักเรียนในชั้นเรียนของตนเองและการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย

2. ครูได้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งในด้านพัฒนาวิธีสอนและสื่อ เพื่อการพัฒนานักเรียนและการพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู

ประเภท มีเหลือ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การศึกษาสมรรถภาพของครูนักวิจัย ” ด้วยการใ้แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูนักวิจัยที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 348 คน เกี่ยวกับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูนักวิจัย และองค์ประกอบของสมรรถภาพครูนักวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

1. รายการสมรรถภาพครูนักวิจัยที่สำคัญ และจำเป็นมากที่สุดในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ 10 รายการแรก คือ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง มีความซื่อสัตย์และซื่อตรงในทางวิชาการ เป็นนักอ่าน มีความละเอียดรอบคอบ ทำงานเป็นระบบ มีใจกว้างรับฟังและเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น ศึกษาเอกสาร ตำราและสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาชีพครูอยู่เสมอ มีความคิดอิสระริเริ่มสร้างสรรค์และมีศรัทธาคือการวิจัย

2. องค์ประกอบของสมรรถภาพการวิจัยที่สำคัญมี 7 องค์ประกอบ เรียงลำดับคือ ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัยและการดำเนินการวิจัย ด้านทักษะในการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู ด้านทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านความสามารถในการประเมินผลการเรียนรู้และการใช้ข้อมูลข่าวสารและด้านความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความรู้

ลัดดา คำพลงาม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอน ” เพื่อศึกษากระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครูนักวิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารจัดการชั้นเรียนและผู้จัดการการเรียนการสอน และศึกษาพฤติกรรมของครูที่มีผลต่อการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสนับสนุนให้ครูนักวิจัยเกิดความคิด ความมั่นใจในการดำเนินงาน และเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสนใจในการค้นคว้า การเห็นโอกาสของการเรียนรู้ ความสนใจในการสังเกตและบันทึกความเอาใจใส่ นักเรียนและมีความรับผิดชอบในงานครู

ทั้งนี้กระบวนการและผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนทำให้ครูนักวิจัยมีพฤติกรรมเป็นผู้ร่วมเรียนรู้กับศิษย์และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้อุบัติการณ์ทั้งเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียน เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามี

ส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านปัญหา และพฤติกรรมของนักเรียนอันนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ตลอดจนการให้คำแนะนำและส่งเสริมนักเรียนได้ตรงตามความต้องการและความสามารถ

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีปัญหาในการทำงานวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาปริญญาโทขึ้นไปจึงมีความรู้ในเนื้อหาวิชาในศาสตร์ของตน มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหาและเลือกปัญหาที่จะวิจัยได้ ทั้งยังมีประสบการณ์ในการทำงานจึงสามารถฝึกฝนตนเองเพิ่มเติมในด้านการหาความรู้เกี่ยวกับการวิจัย การใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อการวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในระดับหนึ่ง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อาจารย์มีปัญหาการแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนต่างประเทศในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากวัตถุประสงค์ของแหล่งทุน โดยเฉพาะการวิจัยทางการศึกษาซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในเชิงรูปธรรมต่อองค์การเอกชนอื่น ๆ ได้ไม่ชัดเจนนักประกอบกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศกำลังอยู่ในภาวะผันผวนอย่างหนัก ส่งผลให้เกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงินในเกือบทุกองค์การ การแสวงหาแหล่งทุนจึงเป็นปัญหาสำหรับอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมากขึ้นเรื่อย ๆ และอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน และคุณภาพของบัณฑิตในที่สุด

ถัสดา กองคำ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น” ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการวิจัย

1.1 ด้านการดำเนินการ พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีนโยบายส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง พบว่า ครูส่วนมากมีการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยจากการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยและผู้บริหารให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการให้ขวัญกำลังใจ ปัญหาทั่วไปของครูที่มีผลต่อการเรียนการสอนส่วนมากเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาที่ครูส่วนมากพบเกี่ยวกับตัวนักเรียนในชั้นเรียน คือ นักเรียนไม่สนใจการเรียน ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากพัฒนาการเรียนการสอนโดยการสังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไข ปัญหาที่ครูนำมาทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนมาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน วิธีการที่ครูใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนส่วนมาก คือ วิธีการวิจัยเชิงทดลอง และครูแก้ปัญหาคำวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือเอกสารที่เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ด้านงบประมาณ พบว่า ครูส่วนมากใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย

1.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูล พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีการจัดวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยให้แก่ครูและแหล่งข้อมูลที่ครูศึกษาเพื่อการทำวิจัยนั้น ส่วนมากศึกษาจากตำราทางวิชาการ เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้อง

2. ปัญหาและความต้องการ

โรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง แต่ที่พบว่ามีปัญหา มาก 2 อันดับแรก คือ เรื่องการดำเนินการวิจัย วัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูล สำหรับการวิจัย โรงเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการดำเนินการวิจัย งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และแหล่งข้อมูลสำหรับการวิจัย

พร้อมพรรณ อุคมศิลป์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ ความต้องการเสริม สมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา ” โดยใช้แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์ ศึกษาความคิดเห็นของ ครู อาจารย์ เกี่ยวกับความต้องการการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 2,670 คน แบ่งเป็นครูประถมศึกษา 800 คน ผู้บริหาร 110 คน ครูมัธยมศึกษา 990 คน ผู้บริหาร 110 คน และ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา 650 คน ผู้บริหาร 10 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ครูในระดับประถมศึกษาที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา ในระดับน้อย ที่สุด

2. ครูระดับประถมศึกษาต้องการความรู้ทางการศึกษาเพื่อเสริมสมรรถภาพ ในการอ่าน งานวิจัยทางการศึกษามากที่สุดในเรื่องความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และครู อาจารย์ ทุกระดับต้องการความรู้ทางการวิจัยทางสถิติในระดับมาก

3. ความต้องการด้านการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับ เครื่องอำนวยความสะดวกของแหล่งความพร้อมทางการวิจัยอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาต้องการมากที่สุด

4. การเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษาสำหรับครูประถมศึกษาจะเน้นรูปแบบการ ให้อ่านงานวิจัยที่เป็นภาษาง่ายๆ และงานวิจัยเชิงประยุกต์หรืองานวิจัยเชิงปฏิบัติ

วีรพล ฉลาดเข้ม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การวิจัยในชั้นเรียนของครู ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู ” ผลการวิจัยพบว่า

ครูประถมศึกษาจำนวนร้อยละ 15.21 เท่านั้นที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวนร้อยละ 7.60 ทำวิจัย 1 เรื่อง และร้อยละ 6.14 ทำวิจัย 2-5 เรื่อง โรงเรียนประถมศึกษาให้การสนับสนุนการทำวิจัย อยู่ในระดับ “ ปานกลาง ” ครูประถมศึกษามีความรู้และทักษะในการทำวิจัยอยู่ในระดับ “ น้อย ” แต่ ครูประถมศึกษามีความเห็นว่าตนมีคุณลักษณะของนักวิจัยอยู่ในระดับ “ มาก ”

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษามีอยู่ในระดับ “ มาก ” ได้แก่ การขาด ความรู้เกี่ยวกับหลักการวิจัย ขาดแหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัย ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า สนับสนุนการวิจัยและขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษางานวิจัย เป็นต้น ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาที่มีอยู่ในระดับ “ มาก ” ได้แก่ การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยและ แหล่งศึกษาค้นคว้างานวิจัย

มนสิข สิริสมบุรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน ” ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็น ของครู อาจารย์ ในเขต พิษณุโลก คือ

1.1 ระดับความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมเฉลี่ย อยู่ใน ระดับปานกลาง ส่วนความต้องการในการเรียนรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการ เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจกับระดับความต้องการในการเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของ กลุ่มครู อาจารย์ พบว่า โดยรวมเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 เหตุผลสำคัญที่กลุ่มครู อาจารย์ ต้องการฝึกรอบมการวิจัยในชั้นเรียน คือ ศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน พัฒนางานให้มีคุณภาพนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียน ของตนเองได้ เพื่อเกิดความรู้ความเข้าใจและเป็นแนวทางในการวิจัยใหม่ ๆ เพื่อให้นักเรียนมี พฤติกรรมที่ดีขึ้น นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ การนำความรู้ไปใช้และการเผยแพร่ ความรู้ รวมทั้งการนิเทศก์การวิจัย

1.3 ลักษณะที่ควรจะเป็นของหลักสูตรการฝึกรอบมการวิจัยในชั้นเรียน คือ เป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นการบรรยายให้ความรู้และมีการฝึกปฏิบัติจากสภาพจริงของ ปัญหา เน้นการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบต่อเนื่องเพื่อตรวจสอบและพัฒนาปัญหาที่เกิดขึ้น ควรเป็น การบรรยาย สาธิต แบ่งกลุ่มย่อย การนำเสนอจริงและมีการปฏิบัติจริง ๆ

2. สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้งใน และ ต่างประเทศ คือ

2.1 หลักสูตรฝึกรอบมการวิจัยในชั้นเรียนควรมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อให้ผู้วิจัย เข้าใจ Concept ของการวิจัยในชั้นเรียนโดยการจุดประกายความคิดเพื่อการวางแผนกรอบการวิจัย ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อการแก้ปัญหาได้ ผู้วิจัยสามารถทำวิจัยได้จริงและส่งผลกับ ผู้เรียน โดยตรงสามารถเขียนแผนปฏิบัติการวิจัยหรือเขียน โครงร่างการวิจัยได้รวมทั้งเขียนรายงาน การวิจัยได้ด้วย

2.2 หลักสูตรฝึกรอบมการวิจัยในชั้นเรียนควรประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญ คือ หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน จุดประสงค์การวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะสำคัญของ การวิจัยในชั้นเรียน ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนและวิธี

ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน อันได้แก่ การวิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุปัญหา การเลือกรูปแบบ การวิจัย เครื่องมือการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียน โครงร่างการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การวิจัย เครื่องมือการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียน โครงร่างการวิจัย ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 หลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีกิจกรรมในลักษณะของแบบฝึกการปฏิบัติ มีการอภิปราย ตอบคำถาม ทดสอบย่อย ปฏิบัติจริง การเขียนเค้าโครงการวิจัย การเขียน รายงานการวิจัยและการนำเสนอผลการวิจัย

2.4 หลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ควรจะทำการวัดและประเมินผลในเรื่องความรู้ความเข้าใจใน Concept ของการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครงการวิจัยและการเขียนรายงานการวิจัย

2.5 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอนที่สำคัญ คือ การวางแผนการวิจัย (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Action) การสังเกต/เก็บข้อมูลการปฏิบัติ (Observing) การสะท้อนผล/ข้อสรุปผลการปฏิบัติ (Reflecting) การทบทวนแผนการปฏิบัติ (Revising) และควรเน้นในเรื่อง Diagnosis ก่อนการวางแผน

2.6 เป้าหมายสำคัญของหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน คือ เพื่อผู้ฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนและหาวิธีการแก้ปัญหาของตนเองได้ รวมทั้งสามารถเขียนโครงการวิจัยหรือเขียนแบบฝึกปฏิบัติการวิจัยได้

3. สภาพและรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ข้อสรุปในประเด็นที่สำคัญ คือ

3.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการสะท้อนผลและหาวิธีการแก้ปัญหาคำถามตามสภาพที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของครู

3.2 จุดประสงค์สำคัญเพื่อการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

3.3 ลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน คือ เป็นกระบวนการเพื่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูอย่างเป็นระบบ

3.4 สามารถแบ่งประเภทการวิจัยในชั้นเรียนได้ 2 ประเภท คือ เป็นการวิจัยเพื่อความเข้าใจและเพื่อการแก้ปัญหา/พัฒนาในชั้นเรียน

3.5 การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญโดยตรงกับครูผู้สอน นักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนและสถานศึกษา

3.6 กระบวนการของการวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวางแผนการวิจัย (Planning) ขั้นที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Action) ขั้นที่ 3 การสังเกตการปฏิบัติ (Observing) ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflecting) และขั้นที่ 5 การทบทวนแผน (Revising)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ทราบแนวทางในการวิจัยในชั้นเรียนในด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และการนำผลการวิจัยไปใช้ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้ศึกษาและผู้สนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหาความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 โดยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,013 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 แห่ง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

1. แบ่งประชากรตามชั้นภูมิตามประสบการณ์และวุฒิการศึกษา
2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วน
3. สุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วน

ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์และวุฒิการศึกษา

ประสบการณ์	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	วุฒิการศึกษา			วุฒิการศึกษา		
	ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี	รวม	ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี	รวม
1-10 ปี	148	13	161	42	4	46
11-20 ปี	231	77	308	65	22	87
21 ปีขึ้นไป	380	164	544	106	46	152
รวม	759	254	1,013	213	72	285

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 23 ข้อ โดยกำหนดค่าน้ำหนักดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบข่ายและการสร้างแบบสอบถาม
3. ออกแบบและสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 นำข้อคำถามและนิยามศัพท์เฉพาะให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน คือ

5.1.1	ดร. คมสร วงษ์รักษา	ตำแหน่งงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
5.1.2	ดร. สิริรักษ์ รัชชสถานติ	ตำแหน่งงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
5.1.3	ดร. ทวีศักดิ์ มณีโชติ	ตำแหน่งงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5.1.4	อาจารย์วิรัตน์ ขวัญยืน	ตำแหน่งงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5.1.5	อาจารย์พิมพ์รัตน์ สภานุชาติ	ตำแหน่งงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 คำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนรายข้อ โดยใช้สูตรเทคนิค IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและนิยามศัพท์เฉพาะ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาครบทั้ง 5 ท่านแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาคำนวณหาค่า IOC ทั้ง 46 ข้อ ได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50 - 1.00 จำนวน 45 ข้อ และได้น้อยกว่า 0.50 จำนวน 1 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เก็บไว้ใช้โดยทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองใช้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 นั้น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะจึงให้ตัดออก

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยไปทดลองใช้กับอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

8. นำผลการทดลองใช้ (Try Out) มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha - Coefficient's Cronbach) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ, อังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ของความเที่ยงของแบบสอบถาม
 K แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
 ได้ผลค่าความเที่ยง ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจำแนกเป็นรายด้าน

รายด้าน	ค่าความเที่ยง
1. ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	0.90
2. ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	0.89
3. ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	0.91
รวมทั้งฉบับ	0.92

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.3.1 บันทึกขออนุญาตต่อบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 14 แห่ง

3.3.2 นำหนังสือและแบบสอบถามไปติดต่อประสานงานกับสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 14 แห่งด้วยตนเอง โดยมีวิธีการดังนี้

3.3.2.1 ส่งหนังสือและแบบสอบถามที่ฝ่ายธุรการ

3.3.2.2 จากนั้นประมาณ 2 วัน จึงติดต่อประสานงานกับฝ่ายวิจัยว่าได้รับหนังสือและแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วหรือไม่

3.3.2.3 หลังจากนั้นประมาณ 15 วัน จึงติดต่อประสานงานกับฝ่ายวิจัยอีกครั้งหนึ่งในการขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.3.2.4 ขอบขอบคุณเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541 : 64)

$$P = \frac{n \times 100}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

n แทน ค่าความถี่ที่ต้องการให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน ค่าข้อมูลทั้งหมด

3.4.2 ข้อมูลปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้

เอกสาร (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 102, 111) เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนของข้อมูล (กลุ่มตัวอย่าง)

3.4.2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

3.4.3 ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันใช้ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สูตรดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิรัช, 2537 : 149)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

(ใช้ในกรณีที่ ไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่ม แต่เมื่อทดสอบแล้วไม่เท่ากัน)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} ; df = n_1 + n_2 - 2 \quad (3.2)$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

(ใช้ในกรณีที่ ไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่ม แต่เมื่อทดสอบแล้วเท่ากัน)

\bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยจากสองกลุ่ม

S_p^2 แทน ค่าความแปรปรวนร่วม

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

$n_1 + n_2$ แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

3.4.4 ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร F-test ดังนี้ (ล้วน สายยศ, อังคณา สายยศ. 2538 : 95)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ความแปรปรวน

MS_b แทน ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

$$MS_b = SS_b / (k-1)$$

$$MS_w = SS_w / (n-k)$$

SS_b แทน ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม

SS_w แทน ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม

(k-1) แทน Degrees of Freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม

(n-k) แทน Degrees of Freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ตามเกณฑ์ ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูล มาวิเคราะห์โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำ วิจัยในชั้นเรียนไปใช้ เป็นรายชื่อและรายคำน โดยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำ วิจัยในชั้นเรียนไปใช้ เป็นรายชื่อและรายคำน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัด สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยการหาค่า t-test

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัด สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยการหาค่า F-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน n = 273	ร้อยละ
1. วุฒิการศึกษา		
1.1 ปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี	202	74.00
1.2 สูงกว่าปริญญาตรี	71	26.00
2. ประสบการณ์ในการสอน		
2.1 1-10 ปี	45	16.50
2.2 11-20 ปี	84	30.80
2.3 21 ปีขึ้นไป	144	52.70

จากตารางที่ 4.1 พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ในการสอนพบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน 1-10 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 11-20 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ เป็นรายชื่อและรายด้าน โดยการหาค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.2-4.9

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 273	ร้อยละ
1. การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน		
1.1 การศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	119	43.58
1.2 การอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ	197	72.16
1.3 การศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร วารสารเกี่ยวกับการวิจัย	128	46.88
1.4 สอบถามเพื่อนร่วมงาน	87	31.86
2. ประสบการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน		
2.1 เคยทำ	93	34.06
2.2 ไม่เคยทำ	180	65.94

จากตารางที่ 4.2 พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จากการอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ มากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 72.16 รองลงมาคือ จากการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร วารสารเกี่ยวกับการวิจัย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 และจากการสอบถามเพื่อนร่วมงานน้อยที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 31.86

อาจารย์ผู้สอนเคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 34.06 และไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 65.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัย
ในชั้นเรียน

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 93	ร้อยละ
1. ปัญหาที่ควรทำวิจัยในชั้นเรียน		
1.1 ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	52	55.91
1.2 ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสอน เทคนิคการสอน	39	41.93
1.3 ปัญหาการใช้สื่อการสอน	26	27.95
1.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	19	20.43
1.5 ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	37	39.78
1.6 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในชั้นเรียน	32	34.40
2. หลักในการเลือกปัญหาที่จะนำมาทำวิจัยในชั้นเรียน		
2.1 เป็นหัวข้อที่จะได้รับความรู้ใหม่	17	18.27
2.2 เป็นหัวข้อที่อยู่ในความสนใจอย่างแท้จริง	50	53.76
2.3 เป็นหัวข้อที่อยู่ในประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนประจำวัน	50	53.76
2.4 เป็นหัวข้อที่เหมาะสมกับกำลังเงิน เวลา และผลที่จะได้รับ	18	19.35
2.5 เป็นหัวข้อเร่งด่วน หากไม่รีบแก้ไขจะทำให้เกิดผลเสียต่อการจัดการเรียนการสอน	30	32.25
2.6 เป็นหัวข้อที่ไม่ซ้ำกับผลงานของผู้อื่นที่ทำวิจัยไปแล้ว	10	10.75
2.7 เป็นหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของผู้บริหารสถานศึกษา	8	8.60
3. วิธีการที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
3.1 การสำรวจวิเคราะห์และศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	70	75.26
3.2 การทดลองสื่อ รูปแบบวิธีการในการทำวิจัยในชั้นเรียน	36	38.70
3.3 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ รูปแบบวิธีการ 2 วิธี เพื่อเลือกใช้วิธีที่ดีกว่า	25	26.88
3.4 การหาความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป	17	18.27
4. เครื่องมือหรือวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล		
4.1 แบบสอบถาม	48	51.61
4.2 การสังเกตและบันทึก	51	54.83
4.3 การสัมภาษณ์และบันทึก	27	29.03

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 93	ร้อยละ
4.4 แบบทดสอบ	53	56.98
4.5 การศึกษาจากทะเบียนประวัติ	10	10.75
4.6 การใช้การปฏิบัติการ สังเกต ทดสอบและบันทึก	38	40.68
5. วิธีการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
5.1 สร้างเองจากความรู้ความสามารถ	65	69.89
5.2 ตั้งคณะกรรมการร่วมมือกันสร้าง	6	6.45
5.3 ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิสร้างให้	12	12.90
5.4 ปรับและเรียบเรียงจากรายงานวิจัยอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียง	31	33.33
5.5 ใช้เครื่องมือของผู้อื่นที่ได้สร้างไว้แล้ว	12	12.90
5.6 ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ	29	31.18
6. การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนเมื่อทำวิจัยเสร็จ		
6.1 เขียน	60	64.52
6.2 ไม่เขียน	33	35.48

จากตารางที่ 4.3 พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มากกว่ารายการอื่นๆ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 55.91 รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสอน เทคนิคการสอน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 41.93 และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.43

อาจารย์ผู้สอนมีหลักในการเลือกปัญหาที่จะนำมาทำวิจัยในชั้นเรียน จากหัวข้อที่อยู่ในความสนใจอย่างแท้จริง และที่อยู่ในประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนประจำวัน มากกว่ารายการอื่นๆ เท่ากันทั้ง 2 ข้อ ด้วยจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 53.76 รองลงมาคือหัวข้อเร่งด่วนหากไม่รีบแก้ไขจะทำให้เกิดผลเสียต่อการจัดการเรียนการสอน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของผู้บริหารสถานศึกษาน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการสำรวจวิเคราะห์และศึกษา เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหามากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 75.26 รองลงมาคือ การทดลองสื่อ รูปแบบ วิธีการในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 38.70 และการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.27

เครื่องมือหรือวิธีการที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบทดสอบมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 56.98 รองลงมาคือ การสังเกตและบันทึก จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 54.83 และจากการศึกษาจากทะเบียนประวัติที่น้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75

อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยสร้างเองจากความรู้ ความสามารถมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 69.89 รองลงมาคือ ปรับและเรียบเรียงจากรายงานวิจัยอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และตั้งคณะกรรมการร่วมมือกันสร้างน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45

เมื่อทำวิจัยในชั้นเรียนเสร็จอาจารย์ผู้สอนได้เขียนรายงาน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 64.52 และไม่เขียนรายงานการวิจัย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.48

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับการแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ไม่เคยทำวิจัย ในชั้นเรียน

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 180	ร้อยละ
การแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน		
1. ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี	90	50.00
2. สังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไข	112	62.22
3. ทำความเข้าใจระหว่างครูกับผู้ปกครองในปีภูวนั้น ๆ	55	30.55
4. จัดประชุมสัมมนาคณะครูเพื่อหาทางแก้ไข	26	14.44
5. ใช้ประสบการณ์เดิมของครู	66	36.66
6. ใช้วิธีการแก้ปัญหาที่เคยได้ผลมาแก้ปัญหา	77	42.77
7. ปรีกษาผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัย	38	21.11
8. แก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ	106	58.88

จากตารางที่ 4.4 พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนใช้วิธีการแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการสังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไขมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 62.22 รองลงมาคือแก้ปัญหตามสถานการณ์ที่พบ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 58.88 และจัดประชุมสัมมนาคณะครูเพื่อหาทางแก้ไขน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.44

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์
สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 273	ร้อยละ
1. การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน		
1.1 ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	91	33.33
1.1 ส่งเสริมให้นำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอน	63	23.07
1.2 ส่งเสริมให้อาจารย์ที่มีผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปเผยแพร่ผลงานให้เป็นประโยชน์แก่อาจารย์ทั่ว ๆ ไป	38	13.91
1.4 ส่งเสริมให้อาจารย์ที่มีผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนส่งเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง	39	14.28
1.5 ส่งเสริมให้มีการตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	19	6.95
2. การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร		
2.1 ให้งบและกำลังใจ	46	16.84
2.1 จัดหางบประมาณและแหล่งเงินทุน	27	9.89
2.2 สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก	62	22.71
2.3 สนับสนุนให้มีการจัดเตรียมตำรา เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	93	34.06
2.4 สนับสนุนให้มีคณะกรรมการเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถานศึกษา	63	23.07
2.5 ส่งเสริมให้มีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง	109	39.92
3. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
3.1 จัดหาตำรา เอกสาร วารสารการศึกษาและการวิจัยไว้ในห้องสมุด	124	45.42
3.2 จัดมุมความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยที่พัฒนาการเรียนการสอนไว้ที่ห้องสมุดหรือห้องศูนย์วิชาการ	64	23.44
3.3 จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์	71	26.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 273	ร้อยละ
4 การจัดฝึกอบรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
4.1 จัด	165	60.44
4.2 ไม่ได้จัด	108	39.56
5 การสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน		
5.1 ได้รับการสนับสนุน	175	64.10
5.2 ไม่ได้รับการสนับสนุน	98	35.90

จากตารางที่ 4.5 พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

สถานศึกษาได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือส่งเสริมให้นำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 23.07 และส่งเสริมให้มีการตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.95

ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยส่งเสริมให้มีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่องมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 39.92 รองลงมาคือสนับสนุนให้มีการจัดเตรียมตำรา เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 34.06 และจัดหางบประมาณและแหล่งเงินทุนน้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89

สถานศึกษาได้จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในลักษณะจัดหาตำรา เอกสาร วารสารการศึกษาและการวิจัยไว้ในห้องสมุดมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 45.42 รองลงมาคือจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 และจัดมุมความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยที่พัฒนาการเรียนการสอนไว้ในห้องสมุดหรือห้องศูนย์วิชาการน้อยที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 23.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษาได้มีการจัดฝึกอบรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 60.44 และไม่ได้จัดฝึกอบรมในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 39.56

อาจารย์ผู้สอนได้รับการสนับสนุน ให้เข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 64.10 และไม่ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับบุคคลที่ไปขอคำปรึกษา และงบประมาณที่นำมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 93	ร้อยละ
1. บุคคลที่ไปขอคำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
1.1 ผู้บริหาร	19	20.43
1.2 คณะกรรมการที่ปรึกษาการทำวิจัยในสถานศึกษา	27	29.03
1.3 จากเพื่อนครูที่มีความรู้ความสามารถ	66	70.96
1.4 ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชน	16	17.20
1.5 ศึกษานิเทศก์	7	7.52
1.6 อาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ	29	31.18
2. งบประมาณที่นำมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
2.1 ทุนส่วนตัว	73	78.49
2.2 งบประมาณของสถานศึกษา	33	35.48
2.3 ทุนสนับสนุนจากองค์กรและเอกชน	6	6.45

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

บุคคลที่อาจารย์ผู้สอนไปขอคำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากเพื่อนครูที่มีความรู้ความสามารถมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 70.96 รองลงมาคืออาจารย์ในสถาบันการศึกษาค้าง ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 31.18 และจากศึกษานิเทศก์น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.52

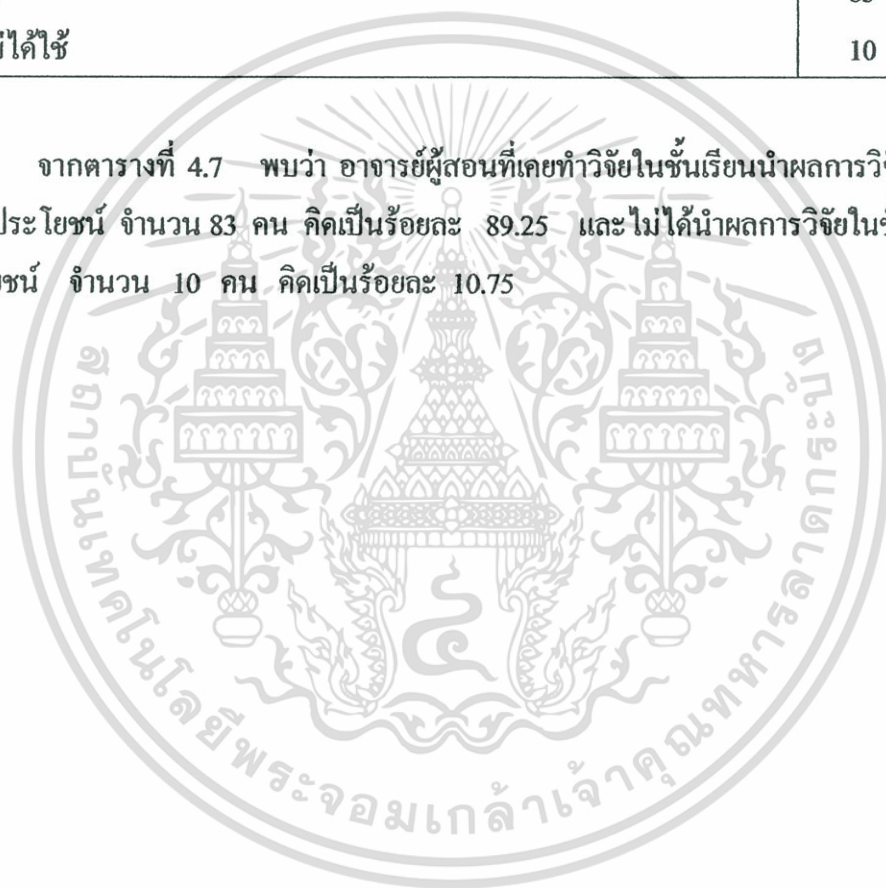
อาจารย์ผู้สอนได้ใช้งบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากทุนส่วนตัวมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 78.49 รองลงมาคืองบประมาณของสถานศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.48 และทุนสนับสนุนจากองค์กรและเอกชนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 93	ร้อยละ
การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์		
1. ใช่	83	89.25
2. ไม่ได้ใช้	10	10.75

จากตารางที่ 4.7 พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 89.25 และไม่ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 83	ร้อยละ
1. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นไปใช้		
1.1 ใช้แก้ปัญหาที่ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยตรง	58	69.87
1.2 ใช้เป็นข้อมูลเฉพาะกรณี	25	30.12
1.3 ใช้ในการพัฒนาเป็นผลงานทางวิชาการ	23	27.71
1.4 ใช้ในการควบคุมการดำเนินงาน	11	13.25
1.5 ใช้ปรับปรุงและดัดแปลงงานให้เป็นที่น่าพอใจตามเป้าหมายอย่างมีระบบ	13	15.66
1.6 ใช้ในการวางแผนดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายต่าง ๆ	9	10.84
2. ผลการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน		
2.1 แก้ปัญหาได้ดี	31	37.35
2.2 แก้ปัญหาได้บ้าง	50	60.24
2.3 แก้ปัญหาไม่ได้เลย	2	2.41
3. การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน		
3.1 เผยแพร่	34	40.96
3.2 ไม่ได้เผยแพร่	49	59.04

จากตารางที่ 4.8 พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำการวิจัยในชั้นเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ประโยชน์ ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนที่ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้น ไปใช้แก้ปัญหาที่ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยตรงมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 69.87 รองลงมาคือใช้เป็นข้อมูลเฉพาะกรณี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 30.12 และใช้ในการวางแผนดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายต่าง ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.84

การนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน สามารถแก้ปัญหาได้บ้างมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 60.24 รองลงมาคือแก้ปัญหาได้ดี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 37.35 และแก้ปัญหาไม่ได้เลยน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41

อาจารย์ผู้สอนไม่ได้เผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 59.04 และนำไปเผยแพร่ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 40.96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และ นำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปเผยแพร่

สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน n = 34	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน		
1.1 เพื่อเผยแพร่ความรู้	15	44.11
1.2 เพื่อให้ผู้สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา และพัฒนางานที่รับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น	15	44.11
1.3 เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงานวิจัยนั้นอีกครั้งหนึ่ง	11	32.35
1.4 ให้มีการวิจัยต่อไปตามข้อเสนอแนะของผลการวิจัยนั้น ๆ	15	44.11
1.5 เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผู้ที่ทำการวิจัยให้บุคคลอื่นหรือชุมชน ได้รู้จัก	7	20.58
1.6 เป็นหลักฐานทางค่านิชาการ	10	29.41
2. วิธีการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน		
2.1 เผยแพร่ในรูปของเอกสาร	27	79.41
2.2 เสนอผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนในที่ประชุมทางวิชาการ	14	41.17
2.3 การเผยแพร่ทางวิทยุโทรทัศน์	3	8.82

จากตารางที่ 4.9 พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำการวิจัยในชั้นเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปเผยแพร่ ดังนี้

อาจารย์ผู้สอนที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเผยแพร่ความรู้ เพื่อให้ผู้สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานที่รับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น และให้มีการวิจัยต่อไปตามข้อเสนอแนะของผลการวิจัยนั้นมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.11 รองลงมาคือเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงานวิจัยนั้นอีกครั้งหนึ่ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 และเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผู้ที่ทำการวิจัยให้บุคคลอื่นหรือชุมชนได้รู้จักน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.58

อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเผยแพร่ในรูปของเอกสารมากกว่ารายการอื่น ๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 79.41 รองลงมาคือเสนอผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนในที่ประชุมทางวิชาการ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 41.17 และการเผยแพร่ทางวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ เป็นรายชื่อและรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.10-4.13

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.24	0.80	ปานกลาง	1
2	ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.21	0.76	ปานกลาง	2
3	ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	3.17	0.78	ปานกลาง	3
	รวม	3.21	0.67	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.24$) ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.21$) และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ($\bar{X} = 3.17$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะ
เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. การวิเคราะห์ปัญหาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.27	0.94	ปานกลาง	2
2. การออกแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.26	0.96	ปานกลาง	3
3. การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.24	0.98	ปานกลาง	4
4. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย	3.20	0.90	ปานกลาง	7
5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน	3.22	1.03	ปานกลาง	5
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	3.17	0.93	ปานกลาง	8
7. การวิเคราะห์ข้อมูล	3.32	0.97	ปานกลาง	1
8. การเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.21	1.04	ปานกลาง	6
รวม	3.24	0.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17 - 3.32 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดคือ ข้อ 7 การวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 3.32$) รองลงมาคือข้อ 1 การวิเคราะห์ปัญหาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.27$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุดคือ ข้อ 6 การเก็บรวบรวมข้อมูล ($\bar{X} = 3.17$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ อาจารย์สังกัศตสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุน การทำวิจัยในชั้นเรียน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. การประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหาร	3.27	0.94	ปานกลาง	1
2. ความเพียงพอสำหรับตำรา เอกสารและงานวิจัยในการค้นคว้า	3.22	0.97	ปานกลาง	3
3. งบประมาณและแหล่งเงินทุน	3.17	1.12	ปานกลาง	6
4. การอำนวยความสะดวกในการใช้วัสดุอุปกรณ์หรือ เครื่องมือต่าง ๆ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.22	1.02	ปานกลาง	3
5. ผู้ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.19	1.02	ปานกลาง	5
6. การส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการสืบค้นข้อมูล	3.24	1.03	ปานกลาง	2
7. ความเพียงพอของเครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดทำรายการ และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	3.19	1.06	ปานกลาง	5
8. การกำกับติดตามดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตาม แผนของผู้บริหาร	3.21	0.99	ปานกลาง	4
9. โอกาสในการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.14	0.97	ปานกลาง	7
10. การเห็นความสำคัญในการนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบการพิจารณาส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงานของผู้บริหาร	3.27	0.97	ปานกลาง	1
รวม	3.21	0.76	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการ สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการ สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.14 - 3.27 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดมี 2 ข้อคือ ข้อ 1 การประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.27$) และข้อ 10 การเห็น ความสำคัญในการนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบการพิจารณาส่งเสริมความก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.27$) รองลงมาคือ ข้อ 6 การส่งเสริมการฝึกอบรม เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการสืบค้นข้อมูล ($\bar{X} = 3.24$) และข้อที่มีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
 อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการวิจัย
 ในชั้นเรียนไปใช้

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามสภาพจริง	3.15	0.91	ปานกลาง	4
2. การนำนวัตกรรมมาปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.17	0.96	ปานกลาง	2
3. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ได้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการ ของผู้เรียน	3.16	0.92	ปานกลาง	3
4. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการบูรณาการ กับวิชาอื่น	3.22	0.92	ปานกลาง	1
5. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร	3.17	0.90	ปานกลาง	2
รวม	3.17	0.78	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการนำ
 ผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการนำ
 ผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ในระดับปานกลางทุกข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.15 - 3.22
 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดคือ ข้อ 4 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการบูรณาการ
 กับวิชาอื่น ($\bar{X} = 3.22$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อคือ ข้อ 2 การนำนวัตกรรมมาปรับปรุง
 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.17$) และ
 ข้อ 5 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.17$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย
 น้อยที่สุดคือ ข้อ 1 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนและ
 พัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามสภาพจริง ($\bar{X} = 3.15$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวม โดยการ ทดค่า t-test ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวมและ รายด้าน

ด้านที่	ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี n = 202		สูงกว่าปริญญาตรี n = 71		t	Prob.
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.17	0.74	3.44	0.93	2.25*	0.02
2	ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.11	0.71	3.50	0.85	3.44*	0.00
3	ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	3.04	0.71	3.54	0.84	4.49*	0.00
	รวม	3.11	0.62	3.49	0.73	3.80*	0.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัย ในชั้นเรียนในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำ วิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยการหาค่า F-test ดังตารางที่ 4.15-4.16

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ด้าน ที่	ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	1-10 ปี n = 45		11-20 ปี n = 84		21 ปีขึ้นไป n = 144	
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1	ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.21	0.84	3.17	0.83	3.29	0.78
2	ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.06	0.80	3.26	0.74	3.23	0.77
3	ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	3.12	0.80	3.24	0.72	3.15	0.80
	รวม	3.12	0.71	3.22	0.65	3.24	0.67

จากตารางที่ 4.15 พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 10 ปี มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.21$) ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ($\bar{X} = 3.12$) และด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.06$)

อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 - 20 ปี มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.26$) ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ($\bar{X} = 3.24$) และด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.17$)

อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน 21 ปีขึ้นไป มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.29$) ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.23$) และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ($\bar{X} = 3.15$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการสอน

ด้าน ที่	ปัญหาในการทำวิจัย ในชั้นเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	df	F	Prob.
1	ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.75	0.38	2	0.58	0.56
		ภายในกลุ่ม	175.21	0.65	270		
		รวม	175.96		272		
2	ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.28	0.64	2	1.10	0.33
		ภายในกลุ่ม	157.67	0.58	270		
		รวม	158.95		272		
3	ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	0.63	0.37	2	0.52	0.59
		ภายในกลุ่ม	163.56	0.61	270		
		รวม	164.19		272		
รวม		ระหว่างกลุ่ม	0.47	0.24	2	0.53	0.59
		ภายในกลุ่ม	121.65	0.45	270		
		รวม	122.13		272		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ผู้วิจัยของนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

5.1.1.2 เพื่อศึกษาปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

5.1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

5.1.1.4 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

5.1.2.1 อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีวุฒิการศึกษาค่าต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

5.1.2.2 อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,013 คน

5.1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 แห่ง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 23 ข้อ

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำบันทึกขออนุญาตต่อบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 14 แห่ง เพื่อให้อาจารย์กรอกแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 285 ฉบับ และเก็บแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์คืนได้จำนวน 273 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.73

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.6.1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ เสนอเป็นรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

5.1.6.2 ข้อมูลปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอเป็นรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

5.1.6.3 ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีวิธีการศึกษาต่างกันใช้ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เสนอเป็นรูปของตารางประกอบ

เอกสารคำบรรยายที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.6.4 ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม เสนอเป็นรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

5.1.7 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ผู้วิจัยของสรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1.7.1 สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1) ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.1) อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจากการอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ การศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร วารสารเกี่ยวกับการวิจัย และจากการสอบถามเพื่อนร่วมงาน น้อยที่สุด

1.2) อาจารย์ผู้สอนร้อยละ 65.94 ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 34.06 เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

1.3) ปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน นำมาทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสอน เทคนิคการสอน และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลน้อยที่สุด

1.4) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน มีหลักในการเลือกปัญหาที่จะนำมาทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นหัวข้อที่อยู่ในความสนใจอย่างแท้จริง และเป็นหัวข้อที่อยู่ในประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนประจำวันมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ เป็นหัวข้อที่เร่งด่วนหากไม่รีบแก้ไขจะทำให้เกิดผลเสียต่อการจัดการเรียนการสอน และเป็นหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของผู้บริหารสถานศึกษาน้อยที่สุด

1.5) วิธีการที่อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือการสำรวจวิเคราะห์และศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา มากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ การทดลองสื่อ รูปแบบ วิธีการในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปน้อยที่สุด

1.6) เครื่องมือหรือวิธีการ ของอาจารย์ที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ จากการสังเกต และบันทึก และการศึกษาจากทะเบียนประวัติ น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน มีวิธีการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการสร้างเองจากความรู้ความสามารถมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ ปรับและเรียบเรียงจากรายงานวิจัยอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียง และตั้งคณะกรรมการร่วมมือกันสร้างน้อยที่สุด

1.8) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนร้อยละ 64.52 จะเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนเมื่อทำการวิจัยเสร็จ

1.9) อาจารย์ผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน มีวิธีการแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยการสังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไขมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ แก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ และจัดประชุมสัมมนาคณะครูเพื่อหาทางแก้ไขน้อยที่สุด

2) ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1) สถานศึกษา ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ ส่งเสริมให้นำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอน และส่งเสริมให้มีการตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด

2.2) ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยส่งเสริมให้มีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่องมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ สนับสนุนให้มีการจัดเตรียมตำรา เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และจัดหางบประมาณและแหล่งเงินทุนน้อยที่สุด

2.3) สถานศึกษาได้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดหาตำรา เอกสาร วารสารการศึกษาและการวิจัยไว้ในห้องสมุดมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน และจัดมุมความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยที่พัฒนาการเรียนการสอน ไว้ที่ห้องสมุดหรือห้องศูนย์วิชาการน้อยที่สุด

2.4) สถานศึกษาร้อยละ 60.44 ได้จัดฝึกอบรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่อาจารย์ผู้สอน

2.5) อาจารย์ผู้สอนร้อยละ 64.10 ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.6) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ขอคำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากเพื่อนครูที่มีความรู้ความสามารถมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ อาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และจากศึกษานิเทศก์น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7) อาจารย์ผู้สอนได้ใช้งบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากทุนส่วนตัวมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ งบประมาณของสถานศึกษา และทุนสนับสนุน จากองค์กรและเอกชนน้อยที่สุด

3) ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

3.1) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนร้อยละ 89.25 ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์

3.2) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้น ไปใช้แก้ปัญหาที่ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยตรงมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมา คือ ใช้เป็นข้อมูลเฉพาะกรณี และใช้ในการวางแผนดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายต่าง ๆ น้อยที่สุด

3.3) การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนสามารถแก้ปัญหาได้บ้างมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ สามารถแก้ปัญหาได้ดี และแก้ปัญหาไม่ได้เลยน้อยที่สุด

3.4) อาจารย์ผู้สอนร้อยละ 59.04 ไม่ได้้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปเผยแพร่ และอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 40.96 ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปเผยแพร่

3.5) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเผยแพร่ความรู้ เพื่อให้ผู้สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานที่รับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้มีการวิจัยต่อไป ตามข้อเสนอแนะของผลการวิจัยนั้น ๆ มากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงานวิจัยนั้นอีกครั้งหนึ่ง และเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผู้ที่ทำการวิจัยให้บุคคลอื่นหรือชุมชน ได้รู้จักน้อยที่สุด

3.6) อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ มีวิธีการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเผยแพร่ในรูปของเอกสารมากกว่ารายการอื่น ๆ รองลงมาคือ เสนอผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนในที่ประชุมทางวิชาการ และการเผยแพร่ทางวิทยุโทรทัศน์น้อยที่สุด

5.1.7.2 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดคือ ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดคือ การวิเคราะห์ข้อมูล รองลงมาคือ การวิเคราะห์ปัญหาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนการออกแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุด โดยลำดับแรกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 ข้อ คือ การประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหาร และการเห็นความสำคัญในการนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบการพิจารณาส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้บริหาร รองลงมาคือ การส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการสืบค้นข้อมูล ส่วนโอกาสในการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดคือ การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการบูรณาการกับวิชาอื่น รองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 ข้อ คือ การนำนวัตกรรมมาปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ส่วนการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ได้ตรงตามสภาพจริงมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5.1.7.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์ผู้สอนสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.7.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์ผู้สอนสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปราย ดังนี้

5.2.1 สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน

5.2.1.1 ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จากการอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดทำโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนขึ้นตามสถาบันการอาชีวศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากร ไปสู่การปฏิบัติงานที่เป็นระบบ เข้าถึงผู้เรียนและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งหน่วยงานในเทศก็ได้ร่วมกับนักศึกษาริปัญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้จัดสัมมนาเรื่อง อาชีวศึกษากับการวิจัยในชั้นเรียนขึ้นในวันที่ 20-23 มีนาคม 2545 ที่จังหวัดระยอง ส่งผลให้อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2546 : 8-11) ที่กล่าวถึง การดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาปฏิรูปที่เกี่ยวกับการปฏิรูปครูและบุคลากร ด้วยการพัฒนามาตรฐานครูและผู้บริหารการศึกษาและสร้างศักยภาพในวิชาชีพ ด้วยการส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานจริงด้วยการสร้างประสบการณ์ในสถานประกอบการ โดยจัดให้มีแผนงานสร้างความเข้มแข็งในวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วยหลักสูตรการจัดฝึกอบรมในด้านการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาทักษะวิชาชีพ พัฒนางานกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ของกลุ่มวิชาต่าง ๆ การวิจัยในชั้นเรียน และด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ชวลดา จิตติวัฒน์พงศ์ (2536 : 84) ที่กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของครูอย่างสม่ำเสมอทั้งในและนอกระบบ โดยเฉพาะการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้และนำไปจัดกิจกรรมการสอนด้วยกระบวนการทางวิจัย

อาจารย์ผู้สอนร้อยละ 65.94 ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จากผลการศึกษาอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จากผลที่อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน อาจเนื่องจากไม่มีเวลาในการจัดทำ และขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังที่สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2540 : 34) กล่าวว่า ครูให้เวลากับงานสอนเป็นสำคัญจึงไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรวัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 103) ที่พบว่า ปัญหาในด้านเวลาในการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก คือ ครูไม่มีเวลาในการทำวิจัยอันเนื่องมาจากมีเวลาน้อย และมีงานประจำมาก และวันทนา เอกสารนเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูช่วย (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า สาเหตุที่ครูไม่ทำวิจัยเพราะว่า ไม่มีเวลาเนื่องจากงานสอนมีมาก และครูไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยเพียงพอ และสอดคล้องกับผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 2) ที่ว่า ครูมีศักยภาพโดยพื้นฐานที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ เพราะครูเป็น คนที่เข้าถึงปัญหาการเรียนการสอน ได้ลึกซึ้งและมีโอกาสดียิ่งที่จะทำการวิจัยในขอบเขตเล็ก ๆ ให้ กลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของการสอนตามปกติ ถ้าครูได้รับการช่วยเหลือแนะนำในเรื่องวิธีการวิจัย ในชั้นพื้นฐานก็จะสามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ถ้าอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความ เข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างถูกต้องย่อมมีผลทำให้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนโดยการ ทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

อาจารย์ผู้สอนร้อยละ 34.06 เคยทำวิจัยในชั้นเรียนและมีการแก้ปัญหาเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน โดยการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนที่เคยเข้ารับ การฝึกอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และอาจารย์ผู้สอนที่จบการ ศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการทำวิจัยจากการศึกษารายวิชาที่เกี่ยวกับสถิติ และการวิจัยมาก่อน จึงได้นำความรู้จากการฝึกอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการและจากการศึกษา มาใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอน สำหรับปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่มาจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นหัวข้อที่อยู่ในความสนใจและอยู่ในประสบการณ์การจัดการเรียน การสอนประจำวัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภวัฒน์ เวชประดิษฐ์ (2532 : 79) ที่พบว่า งานวิจัยของศึกษานิเทศก์จังหวัดเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ซึ่งการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก็คือ การยกคุณภาพทางการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นผู้มี ความรู้ความสามารถ มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับพีรวัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 119) ที่พบว่า ในการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่แหล่งที่มาของปัญหามาจากประสบการณ์ ในการจัดการเรียนการสอน การเลือกและการกำหนดปัญหาการวิจัยนั้น ครูจะคำนึงว่าปัญหานั้น ต้องเป็นปัญหาที่อยู่ในประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนประจำ และถัสดา กองคำ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาที่ครูเคยทำวิจัยส่วนมากทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัญหาเกี่ยวกับ กระบวนการเรียนการสอน เทคนิคการสอน แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนตระหนักว่าผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในการจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่มีผล กระทบโดยตรงต่อนักเรียน ดังนั้น ครูจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนดีขึ้น

อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมีวิธีการในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดย การสำรวจ วิเคราะห์ และศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก อาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจแนวทางการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนในทางปฏิบัติหลังจากที่

เอกสาร พบว่า เอกสารที่สอนควรปรับปรุง พัฒนาให้มีคุณภาพ ไม่อย่างนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงได้ทำการสำรวจหา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ปัญหาหรือหาสาเหตุของปัญหา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนารายวิชาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิรวัฒน์ วงษ์พรหม (2533 : 90) ที่พบว่า รูปแบบการวิจัยที่นิยมใช้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ และนั่นทวัน สวัสดิ์ภูมิ (2540 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องเส้นทางพัฒนาครุศึกษาวินิจฉัย พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ในลักษณะของการสังเกต วิเคราะห์ และสังสมประสบการณ์ชีวิต และการทำงานอย่างบูรณาการในหน้าที่ครูที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาสู่การเป็นครุศึกษาวินิจฉัย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับลลิตา กองคำ (2541 : 75) ที่พบว่า วิธีการที่ครูใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนส่วนมากจะใช้วิธีการเชิงทดลองและการสำรวจ

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเองจากความรู้ความสามารถ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนที่ทำการวิจัยในการแก้ปัญหา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดผล แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจในการเลือกใช้เครื่องมืออย่างถูกต้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 (2543 : 16) ที่ว่า ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนนั้น จะใช้เครื่องมือชนิดใด ย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตัวแปรที่จะวัด เช่น ถ้าต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือวัดคือ แบบทดสอบ ถ้าต้องการวัดความคิดเห็น เครื่องมือวัดคือ แบบสอบถามความคิดเห็น ถ้าต้องการวัดเจตคติ เครื่องมือวัดคือ แบบวัดเจตคติ เป็นต้น

เมื่อทำวิจัยเสร็จอาจารย์ผู้สอนจะเขียนเป็นรายงานผลการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการทำรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากการเขียนรายงานผลการวิจัยเป็นการเสนอความรู้ และเผยแพร่ผลงานของตนเองที่ได้พัฒนาขึ้นให้ผู้อื่น ได้ทราบและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ นอกจากนี้ยังแสดงถึงความชำนาญทางด้านวิชาการของอาจารย์ผู้สอน อีกทั้งสามารถเก็บเป็นผลงานเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและสามารถนำไปใช้อ้างอิงในการทำวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ยังแสดงเป็นผลงานทางวิชาการได้อีกด้วย ดังที่ ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 219) ที่กล่าวว่า การเขียนรายงานการวิจัยเป็นขั้นตอนที่ยากขึ้นหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียน เพราะเป็นการสื่อสารจากครุผู้วิจัยไปยังผู้อื่นในรูปแบบของข้อเขียนเชิงวิชาการ แต่เมื่อดำเนินการจนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ที่จะได้รับประโยชน์โดยตรงจากผลการวิจัยนั้นคือ ผู้วิจัยนั่นเอง ไม่ว่าจะเป็นการนำผลไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลดีแก่นักเรียน หรือการนำเสนอเป็นส่วนหนึ่งของภาระงานของครูกี่ตาม นอกจากนี้ถ้ามีการเผยแพร่ผลงานวิจัยนั้นก็ยังเป็นประโยชน์ให้กับเพื่อนครูและวงการครูก่ออีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ช.ชนบท (2531 : 3) ที่กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานชนิดหนึ่งที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูงขึ้น และยังสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นผลงานทางวิชาการประกอบการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

อาจารย์ผู้สอนร้อยละ 65.94 ที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน แต่มีการแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอนตามสถานการณ์ที่พบและสังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไข แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งการแก้ปัญหาด้วยวิธีการนี้ถือว่าเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนถึงแม้ว่าจะไม่เป็นไปตามรูปแบบและขั้นตอนในการทำวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของลีสดา กองคำ (2541 : 97) ที่พบว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขด้วยการสังเกตสภาพปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ซึ่งวิธีการนี้ถือได้ว่าเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ครูส่วนใหญ่เข้าใจว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก เพราะมีการนำค่าสถิติต่าง ๆ มาคำนวณ สอดคล้องกับข้อคิดเห็นของวิทยา ใจวิถี (2543 : 4) ที่ว่าการวิจัยเป็นวิชาการหนึ่งที่คุณครูสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้ ครูจะเข้าใจว่าการทำวิจัยเป็นวิธีการยุ่งยากซับซ้อน ต้องใช้สถิติสูง ๆ และต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเป็นอย่างดี แต่แท้ที่จริงแล้วครูได้ทำงานในลักษณะของการวิจัยอยู่บางส่วน คือ สอนไปพร้อมกับแก้ปัญหาในห้องเรียนไป เนื่องจากครูผู้สอนยังขาดการศึกษา ค้นคว้าหาคำตอบอย่างเป็นระบบมีแบบแผน มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน

5.2.1.2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

สถานศึกษาได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยส่งเสริมให้ให้อาจารย์ผู้สอนมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้วยการจัดฝึกอบรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่อาจารย์ผู้สอน รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งได้แก่ จัดหาตำรา เอกสาร วารสารการศึกษาและการวิจัยไว้ในห้องสมุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ด้วยการส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนเข้ารับการอบรมสัมมนา สนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ เอกสารตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ด้วยการพัฒนามาตรฐานครูและผู้บริหารการอาชีวศึกษา สนับสนุนให้ครูปรับพฤติกรรมและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อาจด้วยวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจัดประชุมสัมมนา การฝึกอบรม หรือการศึกษาคุณงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับที่บัญชา อิงสกุล (2539 : 31-39) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนครูผู้สอนให้มีกำลังใจ และสามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างมี

เอกสาร... ไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ สนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณ หาอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัย จัดให้มีห้องสมุดหรือมุมใดมุมหนึ่งสำหรับศึกษาค้นคว้างานวิจัย จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการวิจัย จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติงานวิจัย สนับสนุนให้เข้าร่วมประชุมสัมมนา สนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นครูพี่เลี้ยงในการทำวิจัย ทั้งยังสอดคล้องกับสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2538 : 187) กล่าวว่า การทำวิจัยนั้น จะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุเพียงพอ เพราะการวิจัยต้องอาศัยการค้นคว้า วิเคราะห์ และดำเนินการอย่างละเอียด ผู้วิจัยต้องมีเอกสารในการค้นคว้าซึ่งอยู่ตามห้องสมุดต่าง ๆ ต้องอาศัยที่ทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น เครื่องคำนวณเลข เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ ตู้เก็บเอกสาร ตลอดจนบริการต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากที่จะทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและมีคุณภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของลัดดา กองคำ (2541 : 70) ที่พบว่า โรงเรียนได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยให้ขวัญและกำลังใจ และวีรพล ฉลาดแย้ม (2544 : 69) ที่พบว่า โรงเรียนสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมประชุมหรืออบรม จัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และงบประมาณในการวิจัย

อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ได้ปรึกษาเพื่อนครูที่มีความรู้ความสามารถเพื่อแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ส่วนใหญ่ได้เข้ารับการอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ จึงทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัย และอาจารย์ผู้สอนส่วนหนึ่งที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทย่อมมีประสบการณ์ในการทำวิจัยจากการศึกษา สิ่งเหล่านี้ทำให้เพื่อนอาจารย์ผู้สอนเกิดการยอมรับนับถือซึ่งสามารถเป็นที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ดังที่บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31-39) ได้กล่าวว่า การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียนเป็นการให้เกียรติและยกย่องครูที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัย ซึ่งมีวิธีการหลากหลาย ได้แก่ จัดให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการวิจัย ส่งเสริมให้ครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นวิทยากรถ่ายทอดให้ความรู้แก่ครูผู้ทำวิจัย ส่งเสริมให้ครูในสายวิชาเดียวกันได้มีโอกาสปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการทำวิจัยซึ่งกันและกัน และสนับสนุนให้ครูที่มีความรู้ความสามารถเป็นครูพี่เลี้ยงในการทำวิจัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของลัดดา กองคำ (2541 : 106) พบว่า การแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูผู้สอนได้ปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จากเพื่อนครูที่มีความรู้ ความสามารถ

อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนใช้งบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากทุนส่วนตัว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาจให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยไว้แต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ การจัดสรรงบประมาณ

ค่าเช่าไม่ทันการณ์ ประกอบกับช่วงปีงบประมาณกับช่วงปีการศึกษาเกี่ยวกันทำให้

ไม่ว่างกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่สามารถใช้เงินงบประมาณได้ทันในช่วงเวลาที่ดำเนินการวิจัย รวมทั้งการเบิกจ่ายงบประมาณ มีเงื่อนไข และขั้นตอนซับซ้อน ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้อาจารย์ผู้สอนใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญสนับสนุนจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนให้เพียงพอ เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นของการพัฒนาการเรียนการสอน ดังที่บัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31-39) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนในโรงเรียนให้มีกำลังใจและสามารถทำการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหารประการหนึ่ง คือ การสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยเป็นการกระตุ้นและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 30 ระบุให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถสอนและพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

5.2.1.3 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้

อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนร้อยละ 89.25 ได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนโดยตรง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่ทราบปัญหาที่อยู่แล้ว จึงสามารถหาสาเหตุและวิธีการแก้ปัญหาพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขได้ตรงประเด็นกับปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ผลของการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนนั้น สามารถแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอนได้บ้าง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ไม่ได้เห็นความสำคัญของผลการวิจัยแม้ว่าจะมีผลการวิจัยอยู่แล้ว ซึ่งอาจารย์ผู้สอนนั้นสามารถนำข้อค้นพบจากการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ แต่การบริหารก็ยังคงทำไปตามแบบแผนเดิม นโยบายการเรียนการสอนเดิม โดยไม่ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องหรือเป็นไปตามผลการวิจัย ประกอบกับผลการวิจัยนั้นไม่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทันทั่วทั้ง สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอนได้บ้างเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2529 : 18-39) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เข้าใจถึงวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ผลงานการวิจัย และไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยจึงไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาโดยวิธีการวิจัย และผลการวิจัยของพิริวัฒน์ วงษ์พรหม (2533 : 120) ที่พบว่า ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่มักนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ โดยนำไปใช้แก้ปัญหาที่ทำวิจัยโดยตรง และผลการวิจัยสามารถแก้ปัญหาได้ในระดับพอใช้

อาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ ได้นำผลงานวิจัยในชั้นเรียนไปเผยแพร่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ เพื่อให้ผู้สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานที่รับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น

เอกสาร และเพื่อให้มีการวิจัยต่อไปตามข้อเสนอแนะของผลการวิจัยนั้น ๆ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เผยแพร่ในรูปแบบของเอกสาร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนตระหนักดีว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน นั้นเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความทุ่มเทเป็นอย่างมาก ดังนั้น เมื่อทำการวิจัยเสร็จสิ้นและได้ข้อค้นพบความรู้ใหม่ ๆ แล้วได้นำผลการวิจัยนั้นไปแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนแล้วส่งผลคืนแก่ผู้เรียน จึงต้องการเผยแพร่ผลงานนั้นให้ผู้อื่นได้รับรู้และใช้ประโยชน์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเผยแพร่ในรูปแบบของเอกสาร อาจเป็นเพราะสะดวกและเป็นการประหยัด ดังที่วิทยา ใจวิถี (2543 : 10) กล่าวว่า เมื่อครูได้ข้อค้นพบความรู้ใหม่ ๆ จากการวิจัยแล้ว ควรมีการเผยแพร่ให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงค้นคว้า เพื่อให้เกิดแนวทางในการศึกษาค้นหาความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งและมีประโยชน์ต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลงานวิจัยที่ทำสำเร็จมีลักษณะของรายงานการวิจัยส่วนใหญ่เผยแพร่ภายในโรงเรียน โดยการนำเสนอต่อผู้บริหารและแจกครูในโรงเรียน และผู้บริหารได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการเสนอปรับปรุงในโรงเรียน นอกจากนี้ การเผยแพร่ผลงานวิจัยยังมีความสำคัญต่อผู้วิจัยที่ทำให้ผู้อื่นได้รู้จักผลงาน และเป็นหลักฐานที่เป็นผลงานทางวิชาการในการรองรับการประเมินทั้งภายในและภายนอก ดังที่จินตนา สุทธิจินดา (2525 : 22) กล่าวว่า การเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการใช้ผลงานวิจัย ทั้งนี้ เพราะการเผยแพร่ งานวิจัยเป็นช่องทางให้ผู้ให้ผลการวิจัยได้รู้จักและได้รับการถ่ายทอดผลงานวิจัยเรื่องต่าง ๆ จากการบอกเล่าหรือจากการอ่านรายงานวิจัยทั้งที่เป็นรูปเอกสาร งานวิจัย วารสาร วิทยานิพนธ์ และ จุฬามาศ เจริญธรรม และคณะ (2544 : 66) กล่าวว่า ครูผู้สอนสามารถรวบรวมผลการวิจัยในชั้นเรียนแต่ละเรื่องเก็บไว้ในแฟ้มพัฒนางาน (Teachers Port Folio) เพื่อประโยชน์ในการรับการประเมินจากผู้ประเมินภายในและภายนอก รวมทั้งการประเมินเพื่อความก้าวหน้าสู่ครูมืออาชีพ ในอนาคต

5.2.2 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ประกอบกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนขึ้นในสถาบันการอาชีวศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรไปสู่การปฏิบัติงานที่เป็นระบบ เข้าถึงผู้เรียน และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งได้ร่วมกับนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระจอมเกล้าธนบุรี ได้จัดสัมมนาเรื่องอาชีวศึกษากับการวิจัยในชั้นเรียนขึ้นในวันที่ 20-23 มีนาคม 2545 ที่จังหวัดระยอง ส่งผลให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนอาจารย์ผู้สอน ได้พัฒนาการเรียนการสอน ด้วยการประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ ส่งเสริมการฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนได้นำข้อค้นพบที่ได้จากการทำวิจัยมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน นำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการ นำมาบูรณาการใช้กับวิชาอื่น และนำมาพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่นได้ในระดับหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ส่งผล ให้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมนตรี สิริพิชฌวรรณ์ (2544 : บทนำ) ที่กล่าวว่า นโยบายรัฐได้ให้ความสนใจ และให้ความสำคัญด้านการ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูเป็นอย่างมาก โดยมีจุดเน้นที่ต้องการให้ครูทำการวิจัยเพื่อ การพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองหรือมุ่งเน้นให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีมาตรการหลายประการที่จะช่วยสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูเป็นนักวิจัยในชั้นเรียนกันมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสอดคล้องกับสำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ (2547 : 159-182) ที่กล่าวถึง ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ ในด้าน การเพิ่มมาตรฐานการศึกษาและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การพัฒนามาตรฐาน การศึกษาให้ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนาที่ เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยสู่สากล การสร้างนักวิจัยมืออาชีพและสนับสนุนทรัพยากร เพื่อการวิจัย สร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนสนับสนุนทุนวิจัย และสอดคล้องกับสำนักงานคณะ กรรมการการอาชีวศึกษา (2546 : 8-11) ที่ว่า การดำเนินงานตามแนวทางปัญจะปฏิรูปที่เกี่ยวกับการ ปฏิรูปครูและบุคลากร ด้วยการสร้างศักยภาพในวิชาชีพ โดยจัดให้มีแผนงานสร้างความเข้มแข็ง ในวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วยหลักสูตรการจัดฝึกอบรมในด้านการวิจัยในชั้นเรียน และ ด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ชลลดา จิตดิวัฒน์พงศ์ (2536 : 84) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาครูมี ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของครูอย่างสม่ำเสมอทั้งในและนอก ระบบ โดยเฉพาะการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้และนำไปจัดกิจกรรมการสอนด้วยกระบวนการทาง วิจัย ส่วนผู้บริหารควรมีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสภาพ แวดล้อมภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการส่งเสริมการวิจัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยใน ชั้นเรียน การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้น เรียน และการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งยัง

เอกสารสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2538 : 187) ได้ให้ที่พบว่า ประโยชน์การทำวิจัยใน ไม่ว่ารณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นเรียน จะต้องมึ่สิ่งอำนวยความสะดวก และวัสดุเพียงพอ เพราะการวิจัยต้องอาศัยการค้นคว้า วิเคราะห์และดำเนินการอย่างละเอียด ผู้วิจัยต้องมีเอกสารในการค้นคว้า ซึ่งอยู่ตามห้องสมุดต่าง ๆ ต้องอาศัยที่ทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น เครื่องคำนวณเลข เครื่องพิมพ์คิด เครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้เก็บเอกสาร ตลอดจนบริการต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากที่จะ ทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วง ไปด้วยดีและมีคุณภาพ

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำ วิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยอาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาน้อยกว่าอาจารย์ ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรีนั้น อาจมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจาก การอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือจากการศึกษาจากเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้อง แต่หากไม่ ได้ลงมือปฏิบัติหรือทำการวิจัย หรือผ่านการทำวิจัยมาแล้วอาจจะไม่สามารถทราบได้อย่างชัดเจน ว่าปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยใน ชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ อยู่ในระดับใด ซึ่งจากการสังเกตและวิเคราะห์จากแบบสอบถามแล้วพบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิ การศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และส่วนใหญ่จะ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์ผู้ สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีนั้น เป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้และมีประสบการณ์ในการ ทำวิจัยจากการศึกษามาก่อน ประกอบกับจากการสังเกตและวิเคราะห์แบบสอบถามแล้ว พบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งจากการศึกษาและจากการปฏิบัติงาน อาจส่งผลให้เป็นผู้ที่ทราบถึง ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการ สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ว่าควรอยู่ในระดับ ใด ได้ชัดเจนกว่าอาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่ง สอดคล้องกับที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 91-94) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มีโอกาสทางการ ศึกษาสูงย่อมมีความรู้ความสามารถ และความเข้าใจ ความถนัดมากกว่าผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา

5.2.4 จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มี ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไป ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษาร่วมกับ นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้

เอกสารจัดสัมมนา เรื่อง อาชีวศึกษากับการวิจัยในชั้นเรียน ขึ้นในวันที่ 20-23 มีนาคม 2545 ที่จังหวัดลำปาง ไม่ว่างกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยอง และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2546 : 87) มีนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแนวทางปฏิรูปที่ว่า สถานศึกษาทุกแห่งต้องพัฒนาระบบงาน พัฒนาศูนย์วิทยบริการ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า ความต้องการถ่ายโอนความรู้ในสาขาวิชาชีพ เรียนรู้ความต้องการจากภายนอก เรียนรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอาชีพ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สร้างเครือข่าย เชื่อมโยงเรียนรู้วิชาชีพและวิชาที่เกี่ยวข้องร่วมกันในองค์กร เพื่อการพัฒนาบุคลากร นักเรียนนักศึกษา และสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหาที่พบในชั้นเรียน ทำการวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอน คือ สอนไปทำวิจัยไปแล้วนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน และทำการเผยแพร่ผลงานที่ทำไว้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไป แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนทุกคนสามารถพัฒนาความรู้และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนการนำผลการวิจัยไปใช้ ได้จากการฝึกอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ศึกษาจากตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รู้ได้ ในการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้อาจารย์ผู้สอนได้รับความรู้ความเข้าใจ มีทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้ในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันจึงมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอน มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

5.3.1.2 ผู้บริหารฝ่ายวิชาการหรือบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหลักสูตรการฝึกอบรมวิจัยในชั้นเรียน ควรเน้นหลักสูตรให้อาจารย์ผู้สอนเกิดทักษะ ในลักษณะเชิงปฏิบัติการ มากกว่า เชิงทฤษฎี ควรเน้นกระบวนการกลุ่มที่ปฏิบัติการจริง มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ปัญหาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน และการออกแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2) อาจารย์ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในการบูรณาการกับวิชาอื่น ใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดให้มีที่ปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำและให้ความรู้แก่อาจารย์ผู้สอน

5.3.1.4 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณ หรือแสวงหาแหล่งเงินทุน รวมทั้งจัดตั้งอำนาจความสะดวกในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

5.3.1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีโอกาสดแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน กับอาจารย์ผู้สอนในสังกัดเดียวกันหรือต่าง สังกัด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาปัญหาของอาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนที่เคยทำและไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนอาจมีปัญหา ในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

5.3.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออาจารย์ผู้สอน ในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

5.3.2.3 ควรศึกษาบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- กมล สุดประเสริฐ. 2532. “การวิจัยเพื่อการเรียนการสอน.” วารสารพัฒนาหลักสูตร. 4 (32) : 44-47.
- กรมวิชาการ. 2529. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา.
- กรมวิชาการ. 2535. คู่มือการใช้บทเรียนโครงการอบรมวิจัยเชิงปฏิบัติการเชิงพัฒนาระดับโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา.
- กรมวิชาการ. 2530. “สรุปรายงานการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 5 เรื่อง การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 5 (สิงหาคม) : 102-105.
- กรมวิชาการ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. 2540. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : เสนาธรรม.
- กรมสามัญศึกษา. 2543. เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. ศึกษานิเทศก์เขต 8.
- กาญจนา วัฒนา. 2544. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม : ม.ป.ท.
- กิติพร ปัญญาภิญโญผล. 2541. รายงานวิจัยรูปแบบวิธีการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกียรติศักดิ์ วิสูตรรุจิรา. 2539. “การเปรียบเทียบความต้องการงานวิจัยทางการศึกษาระหว่างผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิท ประวาลพุกษ์. 2526. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ศึกษานิเทศก์จังหวัด โครงการวิจัยและทดลองหารูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน “คำถาม 10 ข้อ สำหรับการวางแผนการวิจัย.” กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. 2544. การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- จินตนา สุทธิจินดา. 2525. การสอนชุดวิชาวรรณกรรมมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ. 2544. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน.
กรุงเทพฯ : พี.เอ. ลีฟวิ่ง.
- ช.ชนบท. 2531. “การวิจัยในชั้นเรียนมิใช่การวิจัย Stat Math เพียงอย่างเดียว.” สารพัฒนา
หลักสูตร. 30 (มิถุนายน) : 3-9.
- ชลลดา จิตติวัฒนพงศ์. 2536. การจัดการศึกษาไทยในทศวรรษหน้า : มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ช่อผกา แก้วใหญ่ และวรวิทย์ อวิรุทธ์วรกุล. 2545. “TVO : คู่มือมาตรฐานแรงงานไทยยุคใหม่.”
วารสารเศรษฐกิจและสังคม. 39 (5) : 53.
- ชัยพนธ์ รังงาม. 2539. “การวิจัยในชั้นเรียน.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 14 (สิงหาคม) :
12-17.
- ชัยพนธ์ รังงาม. 2539. “สอนอย่างไรให้ได้ผลพัฒนา.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 19
(ธันวาคม) : 2-4, 23-27.
- ชาติรี เกิดธรรม. 2544. อยากทำวิจัยในชั้นเรียน แต่เขียนไม่เป็น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลียงเชียง.
- ชาติรี ลำราญ. 2544. วิจัยในชั้นเรียนสำหรับผู้เริ่มต้น. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ทศพล ชีวะพร. 2533. “การประเมินความต้องการบริการสนับสนุนทางวิชาการสำหรับการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูเกษียณใน โรงเรียนมัธยมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. 2539. ระเบียบวิธีวิจัย. เอกสารคำสอน ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. 2532. การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ. 2540. “เส้นทางพัฒนาครูนักวิจัย : การวิจัยรายกรณีครูดีเด่นระดับประถม
ศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญญัติ อึ้งสกุล. 2539. “ครูกับการวิจัย : สะพานเชื่อมช่องว่างระหว่างความคาดหวังและความเป็น
จริงของการพัฒนาการศึกษาของชาติ.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 14 (กรกฎาคม) :
31-39.
- บัญญัติ อึ้งสกุล. 2540. ครูกับการวิจัย. วารสารพัฒนาหลักสูตร. 12 (128) : 24-31.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประภัสสร วงษ์คี. 2540. “กระบวนการและการใช้ผลผลิตการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภารัต มีเหลือ. 2540. “การศึกษาสมรรถภาพของครูนักวิจัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประวิต เอรารวรรณ์. 2542. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. 2543. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พร้อมพรรณ อุคมศิลป์. 2528. รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการการเสริมสร้างสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธณี วิหคโต. 2536. “สภาพปัญหา แนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา.” กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- พีรวัฒน์ วงษ์พรหม. 2533. “สภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์. 2545. ชุดฝึกอบรมครู : ประมวลสาระเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน.” กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ไพบูลย์ แจ่มพงษ์. 2543. การพัฒนาครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. วารสารวิชาการ. 3(มีนาคม) : 27-32.
- มนสิข ทิทธิสมบูรณ์. 2544. รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. 2537. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ.” วารสารศึกษาศาสตร์. ม.ป.ป. : 11-15.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ลัดดา กองคำ. 2541. “การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลัดดา คำพลงาม. 2540. “กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วันทนา ชูช่วย. 2533. “การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2541. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช.
- วิทยา ใจวิถี. 2543. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. ม.ป.ท..
- วิรัช วรรณรัตน์. 2527. “การวิจัยในโรงเรียนและชั้นเรียน.” วารสารการวัดผลการศึกษา. 17
(กันยายน-ธันวาคม) : 44-48.
- วีรพล ฉลาดเยี่ยม. 2544. “การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2537. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. 2541. “ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วย
ฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิธร พีรภูติ. 2523. “การสำรวจปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเจตน์ ไวยากรณ์. 2544. หลักการวิจัย. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2530. “โครงการวิจัยและทดลองตามรูปแบบ
เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.” ในการประชุมสัมมนาศึกษานิเทศก์จังหวัดทั่วประเทศ.
นครปฐม : ม.ป.ท..
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.
2540 – 2544. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2543. การวิจัยในชั้นเรียน. ศึกษาพิเศษ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546. หลักการ ทฤษฎี และนโยบายการปฏิรูป
การอาชีวศึกษา. ม.ป.ท..
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2544. รายงานการวิจัยรูปแบบและกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครู.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. 2544. คู่มือการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
 เสมาธรรม.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2547. 112 ปีกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : องค์การ
 รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สิทธิพร คล้ายเมืองปัก. 2543. “ยาขมหม้อใหญ่ของครูสมัยเก่า.” วารสารข้าราชการครู. 20(4) :
 38-39.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2538. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :
 ม.ป.ท.
- สุภวัฒน์ เวชประดิษฐ์. 2532. “ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด สังกัดสำนักงานการประถม
 ศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการทำวิจัยใน โครงการวิจัยและพัฒนาคุณภาพก่อนการประถม
 ศึกษาและประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาคบริหารการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช. 2524. “บรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัยทางการศึกษา.” ข่าวสารการวิจัยทาง
 การศึกษา. 4 (กุมภาพันธ์-มีนาคม) : 22-25.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม. 2540. แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. 2544. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 อักษรไทย.
- อุทัย ดุลยเกษม. 2533. “ว่าด้วยการวิจัย.” ข่าวสารการวิจัยทางการศึกษา. 13 (กุมภาพันธ์-มีนาคม)
 : 3-9.
- อุทุมพร จามรมาน. 2537. การสุ่มตัวอย่างทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
 ฟีนีქซ์พับลิชชิง.
- อุทุมพร จามรมาน. 2540. การวิจัยของครู. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2530. การบริหารทักษะและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- โอภาส ศรีปัญญา. 2529. “การวิจัยสำหรับครูประถมศึกษายุคใหม่.” เอกสารการวิจัยในชั้นเรียน
 หน่วยที่ 1 สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการการประถม
 ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Krejcie Rebert V, and Morgan, Earyle W. 1970. Determining Sample Size for Research
 Activities Educational and Psychological Measurement. 30 (30).**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือราชการ

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

- ภาคผนวก ค 1. ตารางผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของ
 อาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านความรู้
 และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการ
 ทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ เป็นรายชื่อ
2. ตารางผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของ
 อาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการ
 สอน ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน
 และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ เป็นรายชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๒๕๕ / ๒๕๔๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นางอำนาจพร วัฒนารมย์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางอำนาจพร วัฒนารมย์ รหัสประจำตัว
45063408 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและ
พิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ผดุงชัย

ภูฟ้ารัตน์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.รังสรรค์

มณีเด็ก

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร

ไชยะ

ประธานกรรมการ

ดร.ผดุงชัย

ภูฟ้ารัตน์

กรรมการ

ดร.รังสรรค์

มณีเด็ก

กรรมการ

ดร.จินตนา

โหมตมณี

กรรมการ

ผศ.ดร.อรสา

โกศลนันท์กุล

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

กณเบติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางอำนวยการ วิฒนารมย์ รหัสประจำตัว 45063408 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "สภาพและปัญหา ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 (CONDITIONS AND PROBLEMS ON TEACHER'S CLASSROOM ACTION RESEARCH PERFORMANCE IN THE BANGKOK II VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTE)" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546

ทั้งนี้ให้เก็ถักษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/1526

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร. คมศรี วงษ์รักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามี
เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล
ของนางอำนวยการ วัฒนารมย์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะ ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1526

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สิริรักษ์ รัชชานันติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยคงที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามี
เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล
ของนางอำนวยการ วัฒนารมย์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1526

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คร.ทิวัดต์ มณีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยซึ่งที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามี
เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล
ของนางอำนวยการ วัฒนารมย์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1526

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/2 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์วีรัตน์ ขวัญยืน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามี
เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล
ของนางอำนวยการ วัฒนารมย์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1526

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์พิมพ์รัตน์ สภานุชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

คายนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามี
เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล
ของนางอำนวยการ วัฒนารมย์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมพ์สาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

คายนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดอนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน โปรดอนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร/ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดอนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคูคต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/8 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิภสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/X ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศร 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๙ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอำนวยการจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ ทิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษารามบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

คายนางอำนวยพร วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยพร วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศร 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๙ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพไทรน้อย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๘ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมการเกษตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1946

คณะกรรมการอุดมศึกษากรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ร/ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกาญจนานิกวิทยาลัยช่างทองหลวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอำนวยการ วัฒนารมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษารวมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรด
อนุญาตให้นางอำนวยการ วัฒนารมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์

สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2
2. แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2
4. ความคิดเห็นของท่านจะไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงาน และสถานภาพทางราชการของท่านแต่ประการใด

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

อำนวยการ วัฒนารมย์

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. วุฒิการศึกษา

- ปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

2. ประสบการณ์ในการสอน

- 1-10 ปี
 11-20 ปี
 21 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพในการทำวิจัย
ในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาของท่าน

ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

1. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 - การศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
 - การอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ
 - การศึกษาค้นคว้าจาก ตำรา เอกสาร วารสารเกี่ยวกับการวิจัย
 - สอบถามเพื่อนร่วมงาน
2. ท่านเคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนหรือไม่
 - เคยทำ จำนวน.....ครั้ง
 - ไม่เคยทำ

(ถ้าตอบว่าเคยทำ โปรดตอบข้อ 4-9 ถ้าตอบว่าไม่เคยทำโปรดตอบข้อ 3 แล้วไปตอบ
ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และตอนที่ 3 ต่อไป)
3. ถ้าท่านไม่เคยทำการวิจัยในชั้นเรียน ท่านแก้ปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยวิธีใด
(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 - ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี
 - สังเกตสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไข
 - ทำความเข้าใจระหว่างครูกับผู้ปกครองในปัญหานั้น ๆ
 - จัดประชุมสัมมนาคณะครูเพื่อหาทางแก้ไข
 - ใช้ประสบการณ์เดิมของครู
 - ใช้วิธีการแก้ปัญหาที่เคยได้ผลมาแก้ปัญหา
 - ปรึกษาผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัย
 - แก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาใดที่ท่านนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 - ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสอน เทคนิคการสอน
 - ปัญหาการใช้สื่อการสอน
 - ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
 - ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน
 - ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในชั้นเรียน
5. ท่านมีหลักในการเลือกปัญหาที่จะนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- เป็นหัวข้อที่จะได้รับความรู้ใหม่
 - เป็นหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของท่านอย่างแท้จริง
 - เป็นหัวข้อที่อยู่ในประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนประจำวัน
 - เป็นหัวข้อที่เหมาะสมกับกำลังเงิน เวลา และผลที่จะได้รับ
 - เป็นหัวข้อเร่งด่วน หากไม่รีบแก้ไขจะทำให้เกิดผลเสียต่อการจัดการเรียนการสอน
 - เป็นหัวข้อที่ไม่ซ้ำกับผลงานของผู้อื่นที่ทำวิจัยไปแล้ว
 - เป็นหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของผู้บริหารสถานศึกษา
6. วิธีการวิจัยที่ท่านใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- การสำรวจวิเคราะห์และศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา
 - การทดลองสื่อ รูปแบบวิธีการในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ รูปแบบวิธีการ 2 วิธีเพื่อเลือกใช้วิธีที่ดีกว่า
 - การหาความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป
7. เครื่องมือหรือวิธีการที่ท่านใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- แบบสอบถาม
 - การสังเกตและบันทึก
 - การสัมภาษณ์และบันทึก
 - แบบทดสอบ
 - การศึกษาจากทะเบียนประวัติ
 - การใช้การปฏิบัติการ สังเกต ทดสอบและบันทึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. วิธีการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน

- สร้างเองจากความรู้ความสามารถ
- ตั้งคณะกรรมการร่วมมือกันสร้าง
- ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิสร้างให้
- ปรับและเรียบเรียงจากรายงานวิจัยอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียง
- ใช้เครื่องมือของผู้อื่นที่ได้สร้างไว้แล้ว
- ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

9. การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนเมื่อทำวิจัยเสร็จ

- เขียน
- ไม่เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

1. สถานศึกษาของท่านได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้อย่างไร

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- ส่งเสริมให้นำผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปพัฒนาการเรียนการสอน
- ส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปเผยแพร่ผลงานให้เป็นประโยชน์แก่ครูทั่วไป
- ส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนส่งเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง
- ส่งเสริมให้มีการตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ให้ขวัญและกำลังใจ
- จัดหางบประมาณและแหล่งเงินทุน
- สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก
- สนับสนุนให้มีการจัดเตรียมตำรา เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- สนับสนุนให้มีคณะกรรมการเกี่ยวกับการทำวิจัยในสถานศึกษา
- ส่งเสริมให้มีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง

3. สถานศึกษาได้จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนในลักษณะใด

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- จัดหาตำรา เอกสาร วารสารการศึกษาและการวิจัยไว้ในห้องสมุด
- จัดมุมความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยที่พัฒนาการเรียนการสอนไว้ที่ห้องสมุดหรือห้องศูนย์วิชาการ
- จัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด

4. สถานศึกษาของท่านได้จัดฝึกอบรมให้ท่านหรือไม่

- จัด
- ไม่ได้จัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ท่านได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่
- ได้รับการสนับสนุน
 - ไม่ได้รับการสนับสนุน
- (ข้อ 6-7 โปรดตอบเฉพาะอาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน)
6. ท่านได้ปรึกษาบุคคลใด เพื่อแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- ผู้บริหาร
 - คณะกรรมการที่ปรึกษาการทำวิจัยในสถานศึกษา
 - จากเพื่อนครูที่มีความรู้ความสามารถ
 - ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชน
 - ศึกษานิเทศก์
 - อาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
7. ในการทำวิจัยในชั้นเรียนท่านได้รับงบประมาณจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- ทุนส่วนตัว
 - งบประมาณของสถานศึกษา
 - ทุนสนับสนุนจากองค์กรและเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

(ให้ตอบเฉพาะอาจารย์ผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน)

1. ท่านได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่ท่านได้จัดทำขึ้นไปใช้ประโยชน์หรือไม่
 - ใช่
 - ไม่ได้ใช้

(ถ้าตอบว่าใช่โปรดตอบข้อ 2-4 ถ้าตอบว่าไม่ได้ใช้โปรดไปตอบในตอนข้อที่ 3)
2. ท่านได้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 - ใช้แก้ปัญหาที่ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยตรง
 - ใช้เป็นข้อมูลเฉพาะกรณี
 - ใช้ในการพัฒนาเป็นผลงานทางวิชาการ
 - ใช้ในการควบคุมการดำเนินงาน
 - ใช้ปรับปรุงและคัดแปลงงานให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีระบบ
 - ใช้ในการวางแผนดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายต่าง ๆ
3. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของท่านอยู่ในระดับใด
 - แก้ปัญหาได้ดี
 - แก้ปัญหาได้บ้าง
 - แก้ปัญหาไม่ได้เลย
4. ท่านได้นำผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปเผยแพร่หรือไม่
 - เผยแพร่
 - ไม่ได้เผยแพร่

(ถ้าตอบเผยแพร่ โปรดตอบข้อ 5-6 ถ้าตอบว่าไม่ได้เผยแพร่โปรดไปตอบในตอนข้อที่ 3)
5. วัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 - เพื่อเผยแพร่ความรู้
 - เพื่อให้ผู้สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางาน ที่รับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น
 - เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงานวิจัยนั้นอีกครั้งหนึ่ง
 - ให้มีการวิจัยต่อไปตามข้อเสนอแนะของผลการวิจัยนั้น ๆ
 - เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผู้ที่ทำการวิจัยให้บุคคลอื่นหรือชุมชน ได้รู้จัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เป็นหลักฐานทางด้านวิชาการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ท่านมีวิธีการเผยแพร่ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- เผยแพร่ในรูปของเอกสาร
- เสนอผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนในที่ประชุมทางวิชาการ
- การเผยแพร่ทางวิทยุโทรทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับระดับปัญหาที่ท่านประสบเกี่ยวกับ
การทำวิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาของท่าน

ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อที่	ประเด็น/รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การวิเคราะห์ปัญหาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
2	การออกแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน					
3	การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน					
4	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย					
5	การสร้างเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน					
6	การเก็บรวบรวมข้อมูล					
7	การวิเคราะห์ข้อมูล					
8	การเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อที่	ประเด็น/รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหาร					
2	ความเพียงพอสำหรับตำรา เอกสารและงานวิจัยในการค้นคว้า					
3	งบประมาณและแหล่งเงินทุน					
4	การอำนวยความสะดวกในการใช้วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
5	ผู้ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
6	การส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการสืบค้นข้อมูล					
7	ความเพียงพอของเครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดทำรายการและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ					
8	การกำกับติดตามดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามแผนของผู้บริหาร					
9	โอกาสในการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
10	การเห็นความสำคัญในการนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบการพิจารณาส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้บริหาร					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

ข้อที่	ประเด็น/รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนและพัฒนา ผู้เรียนได้ตรงตามสภาพจริง					
2	การนำนวัตกรรมมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ					
3	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม กับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน					
4	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในการบูรณาการใช้กับวิชาอื่น					
5	การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในการพัฒนาหลักสูตร					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

1. ตารางผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ เป็นรายชื่อ

2. ตารางผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ด้านความรู้และ ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการ ทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ เป็นรายชื่อ

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน
การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การวิเคราะห์ปัญหาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.20	0.89	3.49	1.05	2.11*	0.04
2. การออกแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.17	0.93	3.51	0.99	2.47*	0.02
3. การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.19	0.93	3.38	1.10	1.39	0.17
4. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย	3.12	0.86	3.42	0.98	2.28*	0.03
5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน	3.13	1.02	3.48	1.03	2.45*	0.02
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	3.09	0.84	3.38	1.11	2.25*	0.03
7. การวิเคราะห์ข้อมูล	3.25	0.94	3.52	1.03	2.02*	0.04
8. การเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.16	1.03	3.35	1.07	1.32	0.19
รวม	3.17	0.74	3.44	0.93	2.25*	0.03

* $P < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัย ในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของ ผู้บริหาร	3.20	0.91	3.48	0.99	2.09*	0.04
2. ความเพียงพอสำหรับตำรา เอกสารและงานวิจัย ในการค้นคว้า	3.14	0.92	3.44	1.08	2.08*	0.04
3. งบประมาณและแหล่งเงินทุน	3.04	1.08	3.52	1.17	3.01*	0.00
4. การอำนวยความสะดวกในการใช้วัสดุอุปกรณ์ หรือเครื่องมือ ๆ ในการวิจัยในชั้นเรียน	3.13	0.95	3.46	1.16	2.17*	0.03
5. ผู้ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.14	0.98	3.32	1.13	1.31	0.19
6. การส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการสืบค้นข้อมูล	3.15	0.96	3.49	1.17	2.23*	0.03
7. ความเพียงพอของเครื่องคอมพิวเตอร์ในการ จัดทำรายการและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	3.11	1.03	3.42	1.10	2.09*	0.04
8. การกำกับติดตามดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้เป็นไปตามแผนของผู้บริหาร	3.07	0.86	3.61	1.21	3.40*	0.00
9. โอกาสในการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.03	0.98	3.44	0.89	3.19*	0.00
10. การเห็นความสำคัญในการนำผลงานการทำวิจัย ในชั้นเรียนประกอบการพิจารณาส่งเสริม ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ของผู้บริหาร	3.08	0.91	3.79	0.97	5.35*	0.00
รวม	3.11	0.71	3.50	0.85	3.44*	0.00

* $P < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน	ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		t	Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการ แก้ปัญหาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ได้ตรงตามสภาพจริง	3.02	0.90	3.49	0.84	3.95*	0.00
2. การนำนวัตกรรมมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในชั้นเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ	3.00	0.87	3.63	1.07	4.46*	0.00
3. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เรียน	3.07	0.90	3.42	0.94	2.76*	0.00
4. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการบูรณาการ กับวิชาอื่น	3.05	0.80	3.69	1.08	4.59*	0.00
22. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการพัฒนา หลักสูตร	3.06	0.87	3.48	0.92	3.34*	0.00
รวม	3.04	0.71	3.54	0.84	4.49*	0.00

* $P < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน
การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	1-10 ปี n = 45		11-20 ปี n = 84		21 ปีขึ้นไป n = 144		F	Prob.
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. การวิเคราะห์ปัญหาสำหรับการ การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.20	0.96	3.12	0.87	3.39	0.98	2.38	0.95
2. การออกแบบการทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.31	0.97	3.24	0.98	3.26	0.94	0.08	0.91
3. การเขียนเค้าโครงการทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.29	1.05	3.07	0.87	3.33	1.00	1.87	0.15
4. ขั้นตอนและวิธีการ ดำเนินการวิจัย	3.18	1.00	3.20	1.00	3.21	0.81	0.20	0.98
5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ในชั้นเรียน	3.07	1.11	3.19	0.91	3.29	1.06	0.88	0.41
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	3.18	0.86	3.21	0.97	3.14	0.92	0.17	0.83
7. การวิเคราะห์ข้อมูล	3.27	0.91	3.15	0.92	3.44	1.00	2.36	0.09
8. การเขียนรายงานการทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.18	1.11	3.18	1.13	3.24	0.96	0.13	0.87
รวม	3.21	0.84	3.17	0.83	3.29	0.78	0.58	0.56

* P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	1-10 ปี n = 45		11-20 ปี n = 84		21 ปีขึ้นไป n = 144		F	Prob.
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. การประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหาร	3.04	0.90	3.19	0.87	3.39	0.97	2.78	0.06
2. ความเพียงพอสำหรับตำรา เอกสาร และงานวิจัยในการค้นคว้า	3.18	1.02	3.21	1.08	3.32	0.88	0.04	0.95
3. งบประมาณและแหล่งเงินทุน	3.02	1.21	3.29	1.02	3.15	1.14	0.87	0.42
4. การอำนวยความสะดวกในการใช้วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือ ในการวิจัยในชั้นเรียน	3.16	1.04	3.37	1.07	3.15	0.97	1.31	0.27
5. ผู้ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.04	0.90	3.24	0.96	3.20	1.09	0.55	0.57
6. การส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการสืบค้นข้อมูล	2.91	1.16	3.26	0.95	3.33	1.00	2.86	0.05*
7. ความเพียงพอของเครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดทำรายการและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	2.93	1.07	3.23	1.02	3.25	1.06	1.61	0.20
8. การกำกับติดตามดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามแผนของผู้บริหาร	2.96	0.92	3.35	0.98	3.22	1.00	2.28	0.10
9. โอกาสในการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.00	0.95	3.19	0.88	3.15	1.02	0.59	0.55
10. การเห็นความสำคัญในการนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบการพิจารณาส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้บริหาร	3.36	0.98	3.29	0.89	3.23	1.01	0.30	0.73
รวม	3.06	0.80	3.26	0.74	3.23	0.67	1.10	0.33

เอกสารนี้ $P < .05$ ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	1-10 ปี n = 45		11-20 ปี n = 84		21 ปีขึ้นไป n = 144		F	Prob.
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตาม สภาพจริง	3.13	0.94	3.26	0.82	3.08	0.95	1.02	0.36
2. การนำนวัตกรรมมาปรับปรุง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอนในชั้นเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ	3.20	0.91	3.32	0.90	3.07	1.00	1.85	0.15
3. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไป ใช้ในการออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ได้เหมาะสมกับ สภาพปัญหาและความต้องการ ของผู้เรียน	3.09	0.92	3.29	0.88	3.11	0.94	1.11	0.32
4. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไป ใช้ในการบูรณาการกับวิชาอื่น	3.13	0.99	3.20	0.87	3.25	0.93	0.28	0.75
5. การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไป ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร	3.04	0.97	3.14	0.79	3.22	0.94	0.71	0.49
รวม	3.12	0.80	3.24	0.72	3.15	0.80	0.52	0.59

* $P < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-ชื่อสกุล	อำนาจพร วัฒนารมย์
วัน เดือน ปี เกิด	17 มีนาคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 166/685 ซอยพหลโยธิน 52 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองถนน เขตสายไหม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2534 สำเร็จการศึกษา บัณฑิตบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 สำเร็จการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	ปี 2537-2546 ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน กองตรวจสอบภายใน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ปี 2546-ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน หน่วยตรวจสอบภายใน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้